PUBLIC

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Βρυξέλλες, 18 Ιουνίου 2008 (22.09)
(OR. en)

8216/2/08
REV 2

LIMITE

COPEN 70
EJN 26
EUROJUST 31

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

της:	Προεδρίας
προς:	τις αντιπροσωπίες
αριθ. προηγ. εγγρ.:	8216/1/08 REV 1 COPEN 70 EJN 26 EUROJUST 31
Θέμα:	Τελική εκδοχή του ευρωπαϊκού εγχειριδίου για το πώς εκδίδεται το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης

Κατά τη συνεδρίασή της στις 17 Ιουλίου 2007, η Ομάδα συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις (Εμπειρογνώμονες του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης)[1] αντάλλαξε απόψεις σχετικά με τα πρακτικά προβλήματα της διαδικασίας έκδοσης και της εκτέλεσης του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης. Προκειμένου να αντιμετωπισθούν αυτά τα ζητήματα, οι αντιπροσωπίες εξέτασαν την πρόταση της Προεδρίας σύμφωνα με την οποία πρέπει να συνταχθούν κοινές κατευθυντήριες γραμμές για το πώς πρέπει να συμπληρώνεται το έντυπο του ΕΕΣ.

Η Προεδρία συνεπέρανε ότι επιτεύχθηκε γενική συναίνεση μεταξύ των αντιπροσωπιών ως προς την ανάγκη να συνταχθεί εγχειρίδιο. Επιπλέον, προτάθηκε να συζητηθεί το σχέδιο πρότασης και πάλι αργότερα κατά την πορτογαλική Προεδρία από την Ομάδα Εργασίας σε ποινικές υποθέσεις (Εμπειρογνώμονες του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης).

Το καθήκον ανατέθηκε στην Προεδρία, επικουρούμενη από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα υπάρχοντα εγχειρίδια των κρατών μελών και οι εμπειρίες των ασχολουμένων με θέματα ΕΔΔ και Eurojust χρησίμευσαν ως βάση για τη σύνταξη του προτεινόμενου κειμένου.

[1] Βλ. «αποτελέσματα των εργασιών», έγγρ. 12053/07 JAI 407 COPEN 115 EJN 43 EUROJUST 23

Το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο συζήτησε για την πρωτοβουλία κατά τις συνεδριάσεις του στις 28 Φεβρουαρίου 2008. Ακόμη, οι εμπειρογνώμονες που ασχολούνται με το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης (Ομάδα συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις) συζήτησαν διεξοδικά για την πρωτοβουλία κατά τη συνεδρίαση στις 30 Απριλίου 2008. Η Επιτροπή του άρθρου 36 ενέκρινε το παρόν εγχειρίδιο κατά τη συνεδρίασή της στις 14 και 15 Μαΐου 2008, υπό τον όρο ότι θα γίνει αξιολόγηση της χρήσης του μετά πάροδο δέκα οκτώ μηνών.

Επισυνάπτεται για τις αντιπροσωπίες σχέδιο εγχειριδίου για το πώς εκδίδεται το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

_____

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΥ

ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ [1]

[1] Τα σχόλια που περιέχονται εδώ δεν είναι δεσμευτικά και δεν θίγουν την εσωτερική νομοθεσία εφαρμογής της απόφασης πλαισίου. Είναι απλώς συστάσεις. Υπενθυμίζεται όμως στις δικαστικές αρχές η υποχρέωσή τους να ερμηνεύουν την εθνική τους νομοθεσία σύμφωνα με την απόφαση πλαίσιο (βλ. την υπόθεση Pupino του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, C-105/03).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

- Στόχος αυτής της δημοσίευσης είναι να παράσχει οδηγίες για υιοθέτηση βέλτιστων πρακτικών βάσει της κεκτημένης εμπειρίας, και ταυτόχρονα να εφοδιάσει τους αρμόδιους δικαστές και εισαγγελείς με συγκεκριμένες πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει ιδανικά να συμπληρώνονται τα ΕΕΣ. Για το σκοπό αυτό, το κείμενο περιλαμβάνει συγκεκριμένα παραδείγματα για το πώς καταρτίζεται ένα ΕΕΣ.

- Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης, είναι το πρώτο νομικό μέσο που βασίζεται στην αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων σε ποινικές υποθέσεις. Συνεπάγεται μια ριζική αλλαγή από το παλαιό σύστημα έκδοσης προσώπων, το οποίο έχει αντικατασταθεί από σύστημα παράδοσης μέσα σε έναν χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, με αντίκτυπο, πρώτα απ' όλα, σε διαδικασίες, προθεσμίες και λόγους μη παράδοσης ενός προσώπου. Το ΕΕΣ συνδέεται έτσι στενά με το στόχο του άρθρου 29 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

- Το ΕΕΣ πρέπει να χρησιμοποιείται κατά τρόπο αποδοτικό, αποτελεσματικό και ανάλογο ως εργαλείο πρόληψης και καταστολής του εγκλήματος, με παράλληλη κατοχύρωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των υπόπτων και των καταδίκων. Το μέσο αυτό, που βασίζεται στη στέρηση της προσωπικής ελευθερίας, έχει κατ' αρχήν σχεδιαστεί για να διευκολύνει την ποινική δίωξη των σοβαρότερων ή επιβλαβέστερων εγκλημάτων, η οποία μπορεί επί της ουσίας να δικαιολογήσει τη χρήση του, ή για λόγους εκτέλεσης ποινών. Προορίζεται να χρησιμοποιηθεί μόνο σε περιπτώσεις όπου έχει εκδοθεί σε εθνικό επίπεδο ένταλμα σύλληψης ή οποιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση που παράγει ισοδύναμο αποτέλεσμα .

- «Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης έχει σχεδιαστεί ώστε να παράγει ενιαίο αποτέλεσμα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το αποτέλεσμα στο οποίο αποσκοπεί είναι η γρήγορη, ταχεία παράδοση. Ας σημειωθεί επίσης ότι, για προφανείς πρακτικούς λόγους, μεγάλος αριθμός ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης δεν απευθύνεται σε ένα μόνο κράτος μέλος: βλ. την έκθεση της Επιτροπής της Βουλής των Λόρδων για την Ευρωπαϊκή Ένωση, «Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης - πρόσφατες εξελίξεις» (έγγραφο HL 156), παράγραφος 21. Το έντυπο στο Παράρτημα της απόφασης πλαισίου έχει σχεδιαστεί με βάση αυτή την ιδέα. Το πρόσωπο που εκδίδει ένα Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης δεν πρέπει να το απευθύνει σε κάποιο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Μόλις εκδοθεί, είναι διαθέσιμο για να χρησιμοποιηθεί και να εκτελεσθεί οπουδήποτε τυχαίνει να βρίσκεται ο καταζητούμενος» [1].

- Το εγχειρίδιο είχε καταρτιστεί κατά τη διάρκεια της πορτογαλικής Προεδρίας με τη βοήθεια διάφορων επαγγελματιών ασχολουμένων με το ΕΕΣ σε ολόκληρη την Ευρώπη, και επίσης με τη βοήθεια του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου, της Eurojust, της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της ΕΕ και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Εγκρίθηκε από την Επιτροπή του άρθρου 36 κατά τη συνεδρίασή της στις 14 και 15 Μαίου 2008. Η επιτροπή αυτή ήταν εκείνη που συζήτησε τις διατάξεις της απόφασης πλαισίου για το ΕΕΣ κατά τη διάρκεια της βελγικής Προεδρίας το 2001.

- Το εγχειρίδιο αυτό δύναται να αναπροσαρμόζεται στο μέλλον, αν χρειαστεί βάσει της πρακτικής εμπειρίας, τυχόν τροποποιήσεων της απόφασης πλαισίου ή εξελίξεων στις δικαστικές αποφάσεις.

- Τυχόν προτάσεις σχετικά με το κείμενο του εγχειριδίου πρέπει να αποστέλλονται στη διεύθυνση Council of the EU, General Secretariat, Unit for Judicial Cooperation in Criminal Matters, Rue de la Loi 175, B-1040 Brussels (ηλεκτρονικό ταχυδρομείο: eaw@consilium.europa.eu) ή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, DG JLS, Unit for Judicial Cooperation in Criminal Matters, European Commission, B - 1049 Brussels.

---

[1] Γνώμη του Λόρδου Hope of Craighead στην υπόθεση Dabas κατά The High Court of Justice, Μαδρίτη [House of Lords, 2007 UK HL 6]

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1. Απόφαση-πλαίσιο για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης 9

1.1. Ορισμός και κύρια χαρακτηριστικά του ΕΕΣ 10
1.2. Το έντυπο του ΕΕΣ 11

2. Εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στα κράτη μέλη της ΕΕ 12

2.1. Δηλώσεις που έκαναν τα κράτη μέλη για το ειδικό καθεστώς όσον αφορά την ημερομηνία τέλεσης των πράξεων 12
2.2. Παράδοση υπηκόων 13

3. Κριτήρια που ισχύουν κατά την έκδοση ΕΕΣ – αρχή της αναλογικότητας 14

4. Μετάφραση του ΕΕΣ 15

4.1. Γλώσσες αποδεκτές από τα κράτη μέλη της ΕΕ για την παραλαβή ΕΕΣ 16

5. Προθεσμία της αρχής εκτέλεσης για την παραλαβή του ΕΕΣ μετά από κράτηση ενός προσώπου 16

6. Πώς συμπληρώνεται το έντυπο του ΕΕΣ 16

7. Πώς διαβιβάζεται το ΕΕΣ 18

7.1. Σε περίπτωση που το προς σύλληψη πρόσωπο έχει εντοπισθεί 18
7.2. Σε περίπτωση που δεν είναι γνωστός ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος 19

7.3. Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν - SIS 19
7.4. Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στο SISone4all 19
7.5. Διαβίβαση μέσω INTERPOL 21

8. Ο ρόλος της Eurojust 21

9. Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο 22

10. «Fiches Françaises» - οδηγίες από κάθε κράτος μέλος 22

11. Συμφωνία μεταξύ Νορβηγίας και Ισλανδίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης 23

12. Σχετικές αποφάσεις του Δικαστηρίου 23

13. Αποφάσεις ορισμένων Ανώτατων Δικαστηρίων (περιληπτικά) 23

14. Σύνδεσμοι για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το ΕΕΣ 23

15. Παράδειγμα για το πώς συμπληρώνεται το έντυπο του ΕΕΣ 24

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Παράρτημα I Η απόφαση πλαίσιο (2002/584/ΔΕΥ) της 13ης Ιουνίου 2002 σχετικά με τις διαδικασίες για το ΕΈΣ και την παράδοση μεταξύ κρατών μελών…….25

Παράρτημα II Το έντυπο του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης 49

Παράρτημα III Οδηγίες για το πώς συμπληρώνεται το έντυπο του ΕΕΣ..... 55

Παράρτημα IV Γλώσσες αποδεκτές από τα κράτη μέλη κατά την παραλαβή του ΕΕΣ 76

Παράρτημα V Προθεσμίες για την παραλαβή του ΕΕΣ μετά τη σύλληψη του καταζητουμένου ... προσώπου..... 78

Παράρτημα VI Απόφαση του Δικαστηρίου (C105/03) Υπόθεση Pupino..... 85
Απόφαση του Δικαστηρίου (C- 303/05) Υπόθεση Advokaten voor de Wereld . .99

Παράρτημα VII Αποφάσεις ορισμένων Ανώτατων Δικαστηρίων (περιληπτικά)..... 119

Παράρτημα VIII Κατάλογος Συνδέσμων Επαφής και στοιχεία επικοινωνίας των εμπειρογνωμόνων ΕΕΣ 125

1. Απόφαση-πλαίσιο για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης

Στις 13 Ιουνίου 2002 το Συμβούλιο εξέδωσε την απόφαση πλαίσιο σχετικά με το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης[1]. Σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 1 της απόφασης-πλαισίου, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003. Από την 1η Ιανουαρίου 2004, το νέο αυτό σύστημα, με μερικές εξαιρέσεις, έχει αντικαταστήσει τις ρυθμίσεις έκδοσης με το νέο καθεστώς παράδοσης. Όσον αφορά την παράδοση μεταξύ κρατών μελών, έχουν αντικατασταθεί οι αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων:

- ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957, πρόσθετο πρωτόκολλο της l5ης Οκτωβρίου 1975, δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της 17ης Μαρτίου 1978 και ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977, στο μέτρο που αφορά την έκδοση,
- συμφωνία της 26ης Μαΐου 1989 μεταξύ των 12 κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την απλούστευση και τον εκσυγχρονισμό των τρόπων διαβίβασης των αιτήσεων για έκδοση,
- σύμβαση της 10ης Μαρτίου 1995 για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- τίτλος III, κεφάλαιο 4 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα.

Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης είναι δικαστική απόφαση εκτελεστή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εκδίδεται από ένα κράτος μέλος και εκτελείται σε ένα άλλο κράτος μέλος βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης.

[1] ΕΕ L 190, 18.7.2002, σ. 1.

1.1. Ορισμός και κύρια χαρακτηριστικά του ΕΕΣ

Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης έχει αντικαταστήσει το παραδοσιακό σύστημα της έκδοσης με έναν απλούστερο και γρηγορότερο μηχανισμό παράδοσης των καταζητουμένων με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας. Ένταλμα μπορεί να εκδοθεί για λόγους ποινικής δίωξης σχετικά με πράξεις κολάσιμες βάσει του εσωτερικού δικαίου με ποινή ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας *μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον 12 μηνών*[1] (κατά τη φάση της έρευνας, της ανάκρισης και της δίκης, μέχρις ότου εκδοθεί οριστική καταδικαστική απόφαση) ή μπορεί να εκδοθεί για την εκτέλεση καταδικαστικής απόφασης ή παραγγελίας κράτησης *τουλάχιστον 4 μηνών* (...). Τα κριτήρια αυτά δεν έχουν σωρευτικό χαρακτήρα.

Οι κεντρικές αρχές, που είχαν σημαντικό ρόλο στη διαδικασία έκδοσης, τώρα κατά γενικό κανόνα αποκλείονται από την διαδικασία του ΕΕΣ, αν και μπορούν ακόμη να λειτουργούν ως μονάδες υποστήριξης, διαβίβασης και γενικά πληροφόρησης. Προκειμένου τα αιτήματα να γίνουν απλούστερα και ευκολότερα στην εφαρμογή τους, εκδίδονται τώρα με ομοιόμορφο τρόπο, με τη *συμπλήρωση ενός εντύπου ΕΕΣ.*

Η απόφαση πλαίσιο αντανακλά μια φιλοσοφία ολοκλήρωσης σε έναν κοινό δικαστικό χώρο και περιλαμβάνει ένα νέο σχήμα συνεργασίας που βασίζεται στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των κρατών μελών. Η παράδοση υπηκόων είναι τώρα αρχή και γενικός κανόνας, με λίγες εξαιρέσεις . Αυτές οι εξαιρέσεις αφορούν προθεσμίες και προϋποθέσεις σχετικές με την εκτέλεση [2]. Η πρακτική έχει δείξει ότι περίπου το ένα πέμπτο όλων των παραδόσεων στην Ένωση αφορούν πολίτες της χώρας εκτέλεσης, ενώ οι όροι επιστροφής του καταζητουμένου ή της εκτέλεσης της ποινής καθορίζονται συχνά, σύμφωνα με την απόφαση πλαίσιο, κατά την παράδοση του συλληφθέντος.

---

[1] Σημειωτέον ότι η φράση «*μέγιστης διάρκειας τουλάχιστον 12 μηνών»* στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης πλαισίου πρέπει να ερμηνευθεί σύμφωνα με το προηγούμενο καθεστώς έκδοσης (δηλ. Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί έκδοσης 1957, Σύμβαση της ΕΕ περί έκδοσης 1995). Συνεπώς, θα πρέπει να επισημανθεί στη νομοθεσία περί εφαρμογής του άρθρου 2 παράγραφος 1) της απόφασης πλαισίου ότι μπορεί να εκδοθεί ΕΕΣ σε περιπτώσεις όπου η δυνάμενη να επιβληθεί για το αδίκημα ποινή είναι 12 μήνες φυλάκισης ή και περισσότερο.

[2] Βλ. κεφάλαιο 2.2. σχετικά με την παράδοση των ίδιων των πολιτών μιας χώρας.

Οι λόγοι άρνησης της συνεργασίας έχουν μειωθεί. Η απόφαση πλαίσιο έχει καταργήσει την επαλήθευση του διπλού αξιοποίνου ως λόγο μη εκτέλεσης και μη παράδοσης σε σχέση με τον κατάλογο των 32 κατηγοριών αδικημάτων, που μπορούσε να επικαλεστεί το κράτος έκδοσης, εφόσον αυτά είναι κολάσιμα στο κράτος έκδοσης με ποινή ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας για μέγιστη περίοδο τουλάχιστον 3 ετών. Εάν το εν λόγω αδίκημα τιμωρείται με ανώτατη ποινή κάτω των 3 ετών, ή δεν περιλαμβάνεται στον κατάλογο, το διπλό αξιόποινο εξακολουθεί να εφαρμόζεται.

Κατά συνέπεια, όταν τα αδικήματα τα οποία έχουν διερευνηθεί ή εκδικαστεί αντιστοιχούν, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, στην αντικειμενική τους υπόσταση βάσει του δικαίου του κράτους έκδοσης, τότε η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν μπορεί να ελέγξει το διπλό αξιόποινο του αδικήματος.

1.2. Το έντυπο του ΕΕΣ

Το ΕΕΣ είναι μια δικαστική απόφαση που εκδίδεται κατά τον τύπο που ορίζει η απόφαση πλαίσιο. Το έντυπο ΕΕΣ είναι Παράρτημα της απόφασης πλαισίου για το ΕΕΣ. Η χρήση του εντύπου είναι υποχρεωτική, μολονότι αυτό μπορεί να μην καθίσταται πάντα σαφές από τις νομοθεσίες μερικών κρατών μελών. Η πρόθεση του Συμβουλίου ήταν να τεθεί σε λειτουργία ένα εργαλείο που να μπορεί να εύκολα να συμπληρώνεται από τις δικαστικές αρχές έκδοσης και να αναγνωρίζεται από τις δικαστικές αρχές εκτέλεσης. Ένας από τους στόχους του εντύπου είναι να αποφεύγονται οι μακροσκελείς και δαπανηρές μεταφράσεις και να διευκολυνθεί η δυνατότητα πρόσβασης στις πληροφορίες. Μόνο αυτό το έντυπο πρέπει να χρησιμοποιείται· δεν επιτρέπεται να αλλοιωθεί. Επειδή το έντυπο αυτό θα αποτελέσει κατ' αρχήν τη μόνη βάση για τη σύλληψη και τη συνακόλουθη παράδοση του καταζητουμένου, πρέπει να συμπληρώνεται με ιδιαίτερη προσοχή ώστε να αποφεύγονται περιττές αιτήσεις για συμπληρωματικές πληροφορίες. Το έντυπο μπορεί να συμπληρωθεί και να τυπωθεί στον ιστοχώρο του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου (ΕΔΔ) http://www.ejn-crimjust.europa.eu/documents.aspx.

2. Εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στα κράτη μέλη της ΕΕ

2.1. Δηλώσεις κρατών μελών για το ειδικό καθεστώς όσον αφορά την ημερομηνία τέλεσης των πράξεων

Σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 της απόφασης πλαισίου ΕΕΣ, κάθε κράτος μέλος μπορεί, κατά την έκδοση της απόφασης πλαισίου, να κάνει δήλωση που να αναφέρει ότι ως κράτος μέλος εκτέλεσης θα εφαρμόζει την απόφαση πλαίσιο ΕΕΣ μόνο για πράξεις που τελέσθηκαν μετά από μια ορισμένη ημερομηνία, η οποία δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 7ης Αυγούστου 2002. Εάν οι πράξεις τελέσθηκαν πριν από τις ημερομηνίες που αναφέρονται κατωτέρω, για την παράδοση του καταζητουμένου, απαιτείται παραδοσιακή αίτηση έκδοσης.

Τέτοια δήλωση έχουν κάνει τα ακόλουθα κράτη μέλη:

- Αυστρία: πράξεις που διαπράχθηκαν μετά τις 7 Αυγούστου 2002
- Τσεχική Δημοκρατία: πράξεις που διαπράχθηκαν από τσέχους υπηκόους μετά την 1η Νοεμβρίου 2004. [1]
- Γαλλία: πράξεις που διαπράχθηκαν μετά την 1η Νοεμβρίου 1993
- Ιταλία: πράξεις που διαπράχθηκαν μετά τις 7 Αυγούστου 2002. Βάσει της ιταλικής νομοθεσίας, η Ιταλία δεν μπορεί να εκτελέσει ΕΕΣ που εκδόθηκε πριν από τις 14 Μαΐου 2005.
- Λουξεμβούργο: πράξεις που διαπράχθηκαν μετά τις 7 Αυγούστου 2002 (σχετικό νομοσχέδιο θα κατατεθεί στο Κοινοβούλιο)

Μόνο η Αυστρία, η Γαλλία και η Ιταλία έχουν κοινοποιήσει το Συμβούλιο ότι θα συμμορφωθούν προς την απόφαση πλαίσιο. Όσον αφορά στην Ιταλία, η νομοθεσία διαφέρει από τη δήλωση.

Ως εκ τούτου, εάν οι πράξεις διαπράχθηκαν πριν τις ημερομηνίες που αναφέρονται ανωτέρω, η διαδικασία για την παράδοση του καταζητουμένου θα λαμβάνει χώρα δια της υποβολής παραδοσιακού αιτήματος έκδοσης και όχι εντύπου ΕΕΣ.

[1] 10750/06 COPEN 69 EJN 17 EUROJUST 31.

2.2. Παράδοση υπηκόων

Το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης καταργεί την μη εκτέλεση της παράδοσης που ίσχυε με το παλαιό σύστημα έκδοσης λόγω της υπηκοότητας του καταζητουμένου. Αυτή η γενίκευση της παράδοσης υπηκόων είναι ένα από τα σημαντικότερα επιτεύγματα της απόφασης πλαισίου. Δεν έλειψαν όμως οι δυσκολίες συνταγματικής φύσεως σε μερικά κράτη μέλη.

Στη Γερμανία, ο νόμος με τον οποίο μεταφέρθηκε στο εθνικό δίκαιο ακυρώθηκε με απόφαση του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου της 18ης Ιουλίου 2005· η απόφαση απαγόρευσε την παράδοση γερμανών πολιτών, όχι όμως την έκδοση αλλοδαπών, μέχρι τις 2 Αυγούστου 2006 οπότε τέθηκε σε ισχύ ο νέος νόμος της 20ής Ιουλίου 2006.

Στην Πολωνία, με απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της 27ης Απριλίου 2005 το Δικαστήριο ανέβαλε τα αποτελέσματα της μερικής ακύρωσης του νόμου περί μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο μέχρι τις 6 Νοεμβρίου 2006. Οι τροποποιήσεις επήλθαν εγκαίρως και, από τις 7 Νοεμβρίου 2006, Πολωνία έχει παραδώσει υπηκόους της, υπό την προϋπόθεση ότι το αδίκημα για το οποίο ζητείται η παράδοση διαπράχθηκε εκτός Πολωνίας και θεωρείται αδίκημα βάσει του πολωνικού δικαίου.

Στην *Κύπρο*, με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2005 το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου κήρυξε αντισυνταγματικό το νόμο περί μεταφοράς του ΕΕΣ στην εθνική νομοθεσία. Στις 28 Ιουλίου 2006 άρχισε να ισχύει αναθεώρηση· ωστόσο, το νέο άρθρο 11, όπως τροποποιήθηκε, θέτει χρονικό περιορισμό στη δυνατότητα παράδοσης υπηκόων, εφόσον η παράδοση επιτρέπεται μόνον για πράξεις που τελέσθηκαν μετά την ημερομηνία προσχώρησης της Κύπρου στην Ένωση, ήτοι την 1η Μαΐου 2004.

Σύμφωνα με το άρθρο 33 της απόφασης πλαισίου, καθό διάστημα η Αυστρία δεν έχει τροποποιήσει την εθνική νομοθεσία της, και το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2008, μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση ενός εντάλματος που αφορά αυστριακούς υπηκόους, εάν οι επίδικες πράξεις δεν θεωρούνται αξιόποινες βάσει του αυστριακού δικαίου.

Η *Τσεχική Δημοκρατία* θα συνεχίσει να χειρίζεται τις αιτήσεις που αφορούν πράξεις τελεσθείσες από τσέχους υπηκόους πριν την 1η Νοεμβρίου 2004 σύμφωνα με το σύστημα έκδοσης που ίσχυε πριν την ημερομηνία προσχώρησης της Τσεχικής δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί εκδόσεως της 12ης Δεκεμβρίου 1957, τα δύο τροποποιητικά της Πρωτόκολλα της 15ης Οκτωβρίου 1975 και της 17ης Μαρτίου 1978, τη Σύμβαση περί εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν και τις εφαρμοστέες διμερείς συμφωνίες. Σύμφωνα με τη διάταξη του Τμήματος 403 παράγρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (πράξη αριθ. 141/1961 Coll., όπως έχει τροποποιηθεί) η Τσεχική Δημοκρατία δύναται να παραδίδει υπήκοό της σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ μόνον υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

3. Κριτήρια που ισχύουν κατά την έκδοση ΕΕΣ – αρχή της αναλογικότητας

Είναι σαφές ότι η απόφαση πλαίσιο για το ΕΕΣ δεν περιλαμβάνει καμία υποχρέωση του κράτου μέλους έκδοσης του εντάλματος να πραγματοποιήσει έλεγχο αναλογικότητας . Το ζήτημα αυτό ά θα το κρίνει τελικη νομοθεσία και η δικαστική πρακτική των κρατών μελών. Βλ. ωστόσο την υπόθεση Advocaten voor de Wereld στο Παράρτημα VI και το άρθρο 49 του χάρτη της ΕΕ για τα θεμελιώδη δικαιώματα.

Εν όψει των σοβαρών συνεπειών της εκτέλεσης ενός ΕΕΣ όσον αφορά τους περιορισμούς στη σωματική ελευθερία και την ελεύθερη κυκλοφορία του καταζητουμένου, οι αρμόδιες αρχές πρέπει, πριν αποφασίσουν να εκδώσουν ένταλμα, να λαμβάνουν υπόψη όπου είναι δυνατόν και το στοιχείο της αναλογικότητας, σταθμίζοντας τη χρησιμότητα του ΕΕΣ στη συγκεκριμένη περίπτωση σε σχέση με το μέτρο που θα επιβληθεί και τις συνέπειές του. Γι' αυτό, το ΕΕΣ δεν πρέπει να επιλέγεται όταν το καταναγκαστικό μέτρο που κρίνεται ανάλογο, επαρκές και εφαρμόσιμο στην επίδικη περίπτωση δεν είναι η προληπτική κράτηση.

Για παράδειγμα, το ένταλμα δεν πρέπει να εκδοθεί όταν, μολονότι η προληπτική κράτηση είναι αποδεκτή, μπορεί να επιλεγεί άλλο καταναγκαστικό, μη περιοριστικό της ελευθερίας, μέτρο, όπως η δήλωση στοιχείων ταυτότητας και τόπου διαμονής, ή μέτρο το οποίο θα συνεπαγόταν άμεση απελευθέρωση του προσώπου μετά την πρώτη δικαστική ακρόαση.

Η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της απόφασης πλαισίου για το ΕΕΣ και με τη γενική φιλοσοφία που βρίσκεται πίσω από την εφαρμογή της, προκειμένου το ΕΕΣ να καταστεί αποτελεσματικό εργαλείο καταπολέμησης ειδικά των σοβαρών και οργανωμένων εγκλημάτων.

Όταν εκδίδεται ένταλμα, πρέπει σε κάθε υπόθεση να εκτιμώνται τα διάφορα στοιχεία, μεταξύ άλλων η σοβαρότητα του αδικήματος, το μέτρο, τα μέσα που θα κινητοποιηθούν στο κράτος εκτέλεσης και, ιδίως, το γεγονός ότι το μέτρο συνεπάγεται τη στέρηση της ελευθερίας ενός ατόμου.

4. Μετάφραση του ΕΕΣ

Το ΕΕΣ αποστέλλεται, μαζί με μετάφραση στη γλώσσα του κράτους εκτέλεσης, ή σε άλλη επίσημη γλώσσα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι αποδεκτή από το εν λόγω κράτος κατόπιν δηλώσεως που κατατίθεται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. Παράρτημα IV).

Εν όψει των σύντομων προθεσμιών για την εκτέλεση ενός Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, εάν υπάρχουν πληροφορίες για τις κινήσεις του καταζητουμένου, είναι ευκταίο το εν λόγω ένταλμα σύλληψης να μεταφραστεί εκ των προτέρων σε γλώσσα της χώρας όπου πιθανολογείται ότι βρίσκεται. Όταν ένα ΕΕΣ διαβιβάζεται απευθείας σε δικαστική αρχή εκτέλεσης ή σε κεντρική αρχή, πρέπει να συνοδεύεται από μετάφραση.

Σε άλλες περιπτώσεις, το ένταλμα πρέπει να μεταφράζεται επειγόντως σε μια από τις γλώσσες που αποδέχεται το κράτος μέλος εκτέλεσης στο οποίο έχει συλληφθεί ο ενδιαφερόμενος, εντός των προθεσμιών που τίθενται από το κράτος μέλος κατά την παραλαβή του ΕΕΣ.

Τα περισσότερα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν το σύστημα πληροφοριών του Σένγκεν διαθέτουν ειδικές πρακτικές. Από την 1η Σεπτεμβρίου 2007, το σύστημα SIS one4all λειτουργεί κατ' αρχήν στα περισσότερα κράτη μέλη, εκτός από τη Βουλγαρία, την Κύπρο, τη Ρουμανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Αυτό σημαίνει ότι τα γνωστά ως έντυπα "SIRENE A και M" περιέχουν βασικά τις ίδιες πληροφορίες με ένα ΕΕΣ και ότι έχουν γίνει προσωρινές μεταφράσεις στα αγγλικά. Το σύστημα είναι λειτουργικό από το φθινόπωρο του 2007.

Όταν το σύστημα πληροφοριών δεύτερης γενεάς του Σένγκεν (SIS II) γίνει λειτουργικό, πράγμα που αναμένεται για το 2009, το αρχικό ΕΕΣ θα ενταχθεί στο σύστημα μέσω σάρωσης και θα είναι αμέσως διαθέσιμο. Αυτό δεν θίγει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8 παράγραφος 2) της απόφασης πλαισίου.

4.1. Γλώσσες αποδεκτές από τα κράτη μέλη της ΕΕ για την παραλαβή ΕΕΣ

Βλ. παράρτημα IV.

5. Προθεσμία παραλαβής του ΕΕΣ από την αρχή εκτέλεσης μετά την κράτηση ενός προσώπου

Όταν κάποιος συλλαμβάνεται, η αρχή εκτέλεσης πρέπει εντός ορισμένης προθεσμίας να παραλάβει το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης συνοδευόμενο από μετάφραση σε μια από τις γλώσσες που αποδέχεται το εν λόγω κράτος, προκειμένου να λάβουν χώρα οι διαδικασίες παράδοσης ή/και να τεθεί υπό κράτηση ο συλληφθείς. Οι προθεσμίες και οι γλώσσες που είναι δεκτές από τα κράτη μέλη ποικίλλουν ανάλογα με την εθνική νομοθεσία. Η μη τήρηση των προθεσμιών ή των γλωσσικών καθεστώτων μπορεί να έχει διάφορες συνέπειες, όπως η απελευθέρωση του συλληφθέντος, ανάλογα με τη νομοθεσία ή τη δικαστική πρακτική.

Για τις ισχύουσες προθεσμίες βλ. το Παράρτημα V.

6. Πώς συμπληρώνεται το έντυπο του ΕΕΣ

Λεπτομερείς οδηγίες δίνονται στο Παράρτημα III.

Κατά τη συμπλήρωση του ΕΕΣ, πρέπει να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην περιγραφή των πραγματικών περιστατικών του αδικήματος (τετραγωνίδιο (ε)), διότι το δικαστήριο που εκτελεί το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης δεν δικαιούται να ελέγξει το διπλό αξιόποινο σχετικά με αδικήματα που περιέχονται στον κατάλογο των τριάντα δύο κατηγοριών αδικημάτων, εάν το αδίκημα τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών κατ' ανώτατο όριο.

Ο κατάλογος αυτός, που προέρχεται από το άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης πλαισίου, βασίζεται εν μέρει σε κατηγορίες αδικημάτων οι οποίες εναρμονίσθηκαν με εκδοθέντα ή υπό έκδοση νομοθετικά κείμενα βάσει του δικαίου της ΕΕ. Οι περισσότερες από αυτές τις κατηγορίες αντιστοιχούν σε αδικήματα που εντοπίζονται εύκολα στο εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών της ΕΕ και έτσι δεν απαιτούν ιδιαίτερες επεξηγήσεις. Πρέπει ωστόσο να τονιστεί ότι ο ορισμός του αδικήματος που ισχύει είναι αυτός που δίνει το κράτος μέλος έκδοσης. Ο κατάλογος αυτός δεν πρέπει να θεωρηθεί ότι αφορά συγκεκριμένα αδικήματα, αλλά κατηγορίες αδικημάτων τις οποίες μνημονεύει.

Σε περιπτώσεις κατάργησης του διπλού αξιοποίνου, ισχύει ο ορισμός του αδικήματος κατά τον Ποινικό Κώδικα (γενικό ή ειδικό) των κρατών μελών έκδοσης. Κατά την αρχική πρόθεση των συντακτών της απόφασης πλαισίου κρίθηκε ότι δεν ήταν αναγκαίο να ενσωματώνεται το κείμενο του Κώδικα στο ΕΕΣ (ή να επισυνάπτεται, κατά την πρακτική ορισμένων δικαστικών αρχών), ώστε να απογεύγονται περιττές μεταφράσεις νομικών κειμένων. Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης πρέπει πάντα να περιγράφονται πλήρως και εξαντλητικά, προκειμένου να μπορεί να κριθεί η εφαρμογή του κανόνα της ειδικότητας, του ne bis in idem και της παραγραφής. Πρέπει να αναφέρεται πάντα ο χρόνος, ο τόπος και ο βαθμός συμμετοχής του καταζητουμένου στο (στα) αδίκημα(τα). Εάν το αδίκημα δεν περιέχεται στον κατάλογο, η περιγραφή του αδικήματος γίνεται κατά τρόπον που επιτρέπει στη δικαστική αρχή εκτέλεσης της εξέταση του διπλού αξιοποίνου.

Παράδοση για παρεπόμενα αδικήματα σημαίνει ότι κάποιος παραδίδεται για ένα ή περισσότερα αδικήματα που τιμωρούνται με ποινή χαμηλότερη από το κατώτατο όριο που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης πλαισίου. Η ίδια η απόφαση πλαίσιο δεν προβλέπει ρητά τρόπο να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της παρεπόμενης παράδοσης. Ορισμένα κράτη μέλη την επιτρέπουν, ενώ άλλα όχι. Προτού εκδοθεί ένα ΕΕΣ, θα πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή η κατάσταση μπορεί να καταστήσει το ΕΕΣ άκυρο, ιδίως σε περιπτώσεις καταδικαστικής απόφασης όπου στόχος του ΕΕΣ είναι η συγχώνευση ποινών φυλάκισης, τμήματα δε των αξιοποίνων πράξεων συνεπάγονται ποινή που δεν καλύπτεται από το κατώτατο όριο.

Το έντυπο τυπώνεται και συμπληρώνεται χωρίς να γίνουν τροποιήσεις και διαγραφές στους πίνακές του. Εάν κάποιο συγκεκριμένο ζήτημα είναι άνευ αντικειμένου, να αναγράφετε πάντα τη φράση «άνευ αντικειμένου» αλλά να μην διαγράφετε το τετραγωνίδιο. Το έντυπο ΕΕΣ μπορεί να τυπωθεί και να συμπληρωθεί αφού μεταφορτωθεί από τον ακόλουθο ιστοχώρο:

> http://www.ejn-crimjust.europa.eu/forκα.aspx => Form
> Το έντυπο αυτό τροποποιήθηκε πρόσφατα (Νοέμβριος 2007), ούτως ώστε τα τετραγωνίδια μπορούν να μεγεθυνθούν εάν απαιτείται να εισαχθεί μεγάλη ποσότητα πληροφοριών.

Συνιστάται η μεταφόρτωση και αποθήκευση του εντύπου σε αρχείο προσωπικού υπολογιστή ή σε CD, για την περίπτωση που δεν θα είναι δυνατή η πρόσβαση στον ιστοχώρο.

Το έντυπο ΕΕΣ δεν απαιτεί πρόσθετα έγγραφα εάν συμπληρωθεί σωστά. Ωστόσο, εάν συντρέχει περίπτωση, τα σχετικά στοιχεία ταυτοποίησης πρέπει να διαβιβάζονται μέσω INTERPOL ή SIRENE, όπως σημειώνεται στο έντυπο (τέλος του τετραγωνιδίου (α)).

Είναι σημαντικό να αναφέρεται η ύπαρξη φωτογραφιών και δακτυλικών αποτυπωμάτων του καταζητουμένου, εάν υπάρχουν. Επιπλέον, πρέπει πάντα να δίδονται τα στοιχεία επικοινωνίας και ο αριθμός κινητού τηλεφώνου του γραφείου επιφυλακής και του αρμόδιου προσώπου, έτσι ώστε να μπορούν να ειδοποιηθούν αμέσως όταν βρεθεί ο καταζητούμενος.

Στα παραρτήματα III και IV, δίνονται λεπτομερείς οδηγίες για το πώς να συμπληρωθούν κάποια τετραγωνίδια. Οι οδηγίες αυτές δεν είναι δεσμευτικές για τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών αλλά έχουν ένα ορισμένο κύρος λόγω του ότι έχουν συνταχθεί από εμπειρογνώμονες και άλλα πρόσωπα που συμμετείχαν στη σύνταξη της απόφασης πλαισίου ΕΕΣ.

7. Πώς διαβιβάζεται το ΕΕΣ

7.1. Στις περιπτώσεις που το προς σύλληψη πρόσωπο έχει εντοπισθεί

Όταν το προς σύλληψη πρόσωπο έχει εντοπισθεί, διαβιβάζεται ΕΕΣ απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους όπου βρίσκεται, προς εκτέλεση. Όλες οι πληροφορίες σχετικά με τις αρχές έκδοσης και εκτέλεσης των κρατών μελών μπορούν να βρεθούν εύκολα στον ιστοχώρο τού ΕΔΔ: http://www.ejn-crimjust.europa.eu = > search EAW Atlas => select the country.

Συγχρόνως, προκειμένου να επιβεβαιωθεί ότι το συγκεκριμένο πρόσωπο παρμένει στο ίδιο μέρος, η αρχή έκδοσης στέλνει συνήθως το ΕΕΣ απευθείας στο αρμόδιο εθνικό γραφείο SIRENE ώστε να διανεμηθεί στα κράτη μέλη της ΕΕ που ανήκουν στο σύστημα πληροφοριών του Σένγκεν. Αυτό θα επιτρέψει στις αστυνομικές αρχές στα κράτη μέλη να αναγνωρίσουν το προς σύλληψη πρόσωπο. Επιπλέον, το ΕΕΣ πρέπει να σταλεί και στο αρμόδιο εθνικό γραφείο INTERPOL ώστε να διανεμηθεί σε όσα κράτη μέλη της ΕΕ δεν ανήκουν προς το παρόν στο SIS: Βουλγαρία, Κύπρο, Ιρλανδία, Ρουμανία και Ηνωμένο Βασίλειο. Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι σε μερικά κράτη μέλη η καταχώρηση της INTERPOL δεν συνιστά λόγο σύλληψης. Στην περίπτωση αυτή, είναι σημαντικό να αναφέρεται ειδικά η ύπαρξη του ΕΕΣ, το οποίο μπορεί να είναι αναγκαίο για να επιτραπεί η στέρηση της ελευθερίας.

7.2. Στις περιπτώσεις που δεν είναι γνωστός ο τόπος στον οποίον βρίσκεται ο καταζητούμενος

Στις περιπτώσεις που δεν είναι γνωστό πού βρίσκεται ο καταζητούμενος, το ΕΕΣ πρέπει να σταλεί στο αρμόδιο εθνικό γραφείο SIRENE ώστε να διανεμηθεί σε όσα κράτη μέλη της ΕΕ ανήκουν στο SIS. Οι δίαυλοι της INTERPOL χρησιμοποιούνται για τη διανομή σε όσα κράτη μέλη της ΕΕ δεν ανήκουν προς το παρόν στο SIS: Βουλγαρία, Κύπρο, Ιρλανδία, Ρουμανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

7.3. Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν - SIS

Το άρθρο 9 παράγραφος 1 της απόφασης πλαισίου επιτρέπει την άμεση διαβίβαση του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης στην αρχή εκτέλεσης όταν είναι γνωστό πού βρίσκεται ο καταζητούμενος. Το άρθρο 9 παράγραφος 2 προβλέπει ότι η δικαστική αρχή έκδοσης μπορεί πάντοτε να αποφασίσει να προβεί σε καταχώριση του καταζητουμένου στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS).

Η καταχώριση στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν ισοδυναμεί προς ΕΕΣ συνοδευόμενο από τις πληροφορίες του άρθρου 8 παράγραφος 1. Για μια μεταβατική περίοδο, έως ότου το SIS αποκτήσει τη δυνατότητα να διαβιβάζει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 8, η καταχώριση ισοδυναμεί με ΕΕΣ εν αναμονή της παραλαβής του πρωτοτύπου κατά τους δέοντες τύπους από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης .

7.4. Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης στο SISone4all

Στο Συμβούλιο ΔΕΥ της 4ης και 5ης Δεκεμβρίου 2006, το Συμβούλιο αποφάσισε[1] να προωθήσει την πορτογαλική πρόταση για το σχέδιο SISone4ALL, με στόχο να βρεθεί μια προσωρινή λύση στις καθυστερήσεις και άλλα προβλήματα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή του σχεδίου SIS II. Ο στόχος ήταν να συνδεθούν τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην ΕΕ τον Μάιο του 2004 με το ισχύον SIS1+. Η πρόσβαση στο SIS1+ θα οδηγούσε συνεπώς στην κατάργηση των ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα. Όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, με εξαίρεση την Κύπρο, αποφάσισαν να μετάσχουν στο σχέδιο (9 χώρες συνολικά).

[1] Συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με το SIS II, το SIS 1 + και τη διεύρυνση του χώρου Σένγκεν, έγγραφο 16391/1/06.

Τεχνικές προετοιμασίες και αξιολογήσεις της προστασίας δεδομένων στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη έχουν οδηγήσει σε μια ανταλλαγή εντύπων Α και Μ εν όψει αιτημάτων από τα διάφορα κράτη μέλη να προστεθούν «σημαίες» Σένγκεν στις καταχωρίσεις του άρθρου 95. Οι εργασίες αυτές άρχισαν στις 21 Μαΐου 2007 και προχωρούν σταθερά.

Από νομική πλευρά, το Συμβούλιο πήρε δύο αποφάσεις:

- 2007/471/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2007, σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν όσον αφορά το σύστημα πληροφοριών Σένγκεν στη Δημοκρατία της Τσεχίας, τη Δημοκρατία της Εσθονίας, τη Δημοκρατία της Λετονίας, τη Δημοκρατία της Λιθουανίας, τη Δημοκρατία της Ουγγαρίας, τη Δημοκρατία της Μάλτας, τη Δημοκρατία της Πολωνίας, τη Δημοκρατία της Σλοβενίας και τη Σλοβακική Δημοκρατία[1]

- 2007/472/ΕΚ: Απόφαση του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2007, για τροποποίηση της απόφασης της εκτελεστικής επιτροπής που συγκροτήθηκε δυνάμει της σύμβασης Σένγκεν του 1990, σχετικά με την τροποποίηση του δημοσιονομικού κανονισμού για τις δαπάνες εγκατάστασης και λειτουργίας της δομής τεχνικής υποστήριξης του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (C.SIS) [2]

Η πρώτη απόφαση
- επιτρέπει τη διαβίβαση πραγματικών δεδομένων του SIS στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη από τις 7 Ιουλίου 2007.

Η πρώτη αυτή διάταξη σημαίνει ότι τα εθνικά αντίγραφα των κρατών μελών στο SIS θα μπορούν να μεταφορτώνονται χωρίς να χρησιμοποιούνται πραγματικά. Ο κύριος σκοπός της είναι τεχνικός.

- επιτρέπει στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη από την 1η Σεπτεμβρίου 2007 να εισάγουν στοιχεία στο SIS και να χρησιμοποιούν στοιχεία SIS, υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Οι προϋποθέσεις συνδέονται με το γεγονός ότι, για όσο διάστημα δεν αίρονται οι συνοριακοί έλεγχοι, οι διατάξεις περί αρνήσεως εισόδου δεν πρέπει να εφαρμόζονται. Η δεύτερη αυτή διάταξη δίνει στα ενδιαφερόμενα 9 τα κράτη μέλη την άδεια να χρησιμοποιούν πραγματικά το SIS στην ίδια βάση με τις άλλες χώρες που είναι ήδη λειτουργικές.

---

[1] ΕΕ L 179, 7.07.2007, σ. 46.
[2] ΕΕ L 179, 7.07.2007, σ. 50.

7.5. Διαβίβαση μέσω INTERPOL

Το άρθρο 10, παράγραφος 3 της απόφασης πλαισίου δημιουργεί νομική βάση για αίτηση προς την INTERPOL να διαβιβάσει Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης σε περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατό να διαβιβαστεί μέσω του συστήματος πληροφοριών του Σένγκεν.

Η χρήση του δικτύου INTERPOL θεωρείται ως ένας πιθανός τρόπος να διαβιβάζονται Ευρωπαϊκά Εντάλματα Σύλληψης στα κράτη μέλη που αυτή την περίοδο δεν μετέχουν στο SIS (Βουλγαρία, Κύπρος, Ιρλανδία, Ρουμανία και Ηνωμένο Βασίλειο).

8. Ο ρόλος της Eurojust

Σύμφωνα με το άρθρο 3 της απόφασης του Συμβουλίου του Φεβρουαρίου 2002 (2002/187/ΔΕΥ) [1], ένας από τους στόχους της Eurojust είναι να βελτιωθεί η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών, ιδίως με τη διευκόλυνση της εκτέλεσης της διεθνούς αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής και της υλοποίησης αιτημάτων έκδοσης. Έτσι, η Eurojust μπορεί να ενεργεί ως αρωγός και συντονιστής σε περιπτώσεις ΕΕΣ και έκδοσης.

Σύμφωνα με το άρθρο 16 της απόφασης πλαισίου ΕΕΣ, εάν δύο ή περισσότερα κράτη μέλη έχουν εκδώσει ΕΕΣ για το ίδιο πρόσωπο, η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει ποιο ΕΕΣ θα εκτελεσθεί συνεκτιμώντας δεόντως όλες τις περιστάσεις και, ιδίως, τη σχετική βαρύτητα και τον τόπο τέλεσης των αξιόποινων πράξεων, τις ημερομηνίες των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης αντιστοίχως και αν το ένταλμα σύλληψης εκδόθηκε προς το σκοπό της ποινικής δίωξης ή της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να ζητήσει τη γνώμη της Eurojust προκειμένου να αποφασίσει σε περίπτωση πολλαπλών αιτήσεων.

Το άρθρο 17 της απόφασης πλαισίου ορίζει τις προθεσμίες και τη διαδικασία της απόφασης εκτέλεσης του ΕΕΣ. Όταν, εκτάκτως, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να τηρήσει τις προθεσμίες που προβλέπει το εν λόγω άρθρο, ενημερώνει την Eurojust για τους λόγους της καθυστέρησης.

[1] ΕΕ L 63, 6.3.2002, σ. 1.

9. Το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο

Το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο (ΕΔΔ) έχει δημιουργήσει ένα εργαλείο στην τεχνολογία των πληροφοριών (τον Ευρωπαϊκό Δικαστικό Άτλαντα) που επιτρέπει τον προσδιορισμό της δικαστικής αρχής εκτέλεσης στην οποία πρέπει να διαβιβαστεί απευθείας το ΕΕΣ (http://www.ejn-crimjust.europa.eu/eaw_atlas.aspx). Το εργαλείο περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με

- τα στοιχεία επικοινωνίας των αρχών εκτέλεσης·
- τη γλώσσα στην οποία πρέπει να εκδοθεί το ένταλμα·
- την προθεσμία παραλαβής του αρχικού εντάλματος από την ημερομηνία σύλληψης του προς παράδοση προσώπου, εφόσον η σύλληψη έγινε κατόπιν καταχώρισης στο SIS·
- τα στοιχεία επικοινωνίας των αρχών έκδοσης·
- τα στοιχεία επικοινωνίας των κεντρικών αρχών και τις εξουσίες τους (δηλ. για παραλαβή και διαβίβαση ΕΕΣ· συνδρομή στις αρμόδιες αρχές· αιτήσεις διέλευσης· επείγουσες περιπτώσεις)

.

Ο Άτλας του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης είναι διαθέσιμος στον ιστοχώρο τού ΕΔΔ http://www.ejn-crimjust.europa.eu. Ο Άτλας τού ΕΕΣ παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες κατά την εισαγωγή των δεδομένων για τον επιθυμητό τόπο διαβίβασης του ΕΕΣ (χώρα, περιοχή, περιφέρεια, υποπεριφέρεια, τοποθεσία ή ταχυδρομικός κώδικας/ ταχυδρομικός τομέας). Η επαφή με τους συνδέσμους του ΕΔΔ είναι επίσης δυνατή.

10. «Fiches Françaises» - οδηγίες από κάθε κράτος μέλος

Προς το παρόν, οι βασικές πληροφορίες για ΕΕΣ, όπως π.χ. δηλώσεις των κρατών μελών ως προς το πεδίο εφαρμογής της απόφασης πλαισίου, πληροφορίες για τη νομική διαδικασία και άλλες πρακτικές λεπτομέρειες γνωστές ως «*Fiches Françaises»,* έντυπα ΕΕΣ σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ και σχετικά με την εθνική νομοθεσία, ανευρίσκονται στους ακόλουθους ιστοχώρους:

Ιστοχώρος ΕΔΔ - βάση δεδομένων εγγράφων

http://www.ejn-crimjust.europa.eu/documents.aspx (login: rje; password: dgsi)

(Κάνετε κλικ στο «Document by category» και επιλέξτε «EAW notifications» και «EAW reports and documents.)

Ιστοχώρος της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου

http://www.consilium.europa.eu/cκα3_Applications/applications/PolJu/details.asp?lang=EN&cκαid=545&id=66

Γενικές πληροφορίες στον ιστοχώρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/criminal/extradition/fsj_criminal_extradition_en.htm#top

11. Συμφωνία μεταξύ Νορβηγίας και Ισλανδίας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Στις 28 Ιουνίου 2006, υπογράφηκε συμφωνία περί παραδόσεως μεταξύ Νορβηγίας και Ισλανδίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η συμφωνία επεκτείνει, με ορισμένες τροποποιήσεις, το μηχανισμό παραδόσεως στη Νορβηγία και την Ισλανδία. Η συμφωνία αυτή δεν έχει ακόμα αρχίσει να ισχύει.

12. Σχετικές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου

Δύο αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που ίσως να ενδιαφέρουν τις δικαστικές αρχές των κρατών μελών, οι υποθέσεις Pupino (C-105/03) και Advocaten voor de Wereld (C-303/05) περιέχονται στο Παράρτημα VI.

13. Αποφάσεις ορισμένων Ανώτατων Δικαστηρίων (περιληπτικά)

Αποφάσεις ορισμένων Ανώτατων Δικαστηρίων των κρατών μελών περιέχονται περιληπτικά στο Παράρτημα VII.

14. Σύνδεσμοι για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το ΕΕΣ

Περισσότερες πληροφορίες για την εφαρμογή της απόφασης πλαισίου του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης, καθώς και για τη νομολογία, μπορεί κανείς να βρει στους κάτωθι ιστοχώρους:

- http://www.ejn-crimjust.europa.eu/
  Ιστοχώρος του Ευρωπαϊκού Δικαστικού Δικτύου

- http://www.ejn-crimjust.europa.eu/eaw_atlas.aspx
  Άτλας ΕΕΣ στον ιστοχώρο ΕΔΔ

- http://www.ejn-crimjust.europa.eu/european-arrest-warrant.aspx
  Πληροφορίες για το ΕΕΣ διαθέσιμες στον ιστοχώρο τού ΕΔΔ

15. Παράδειγμα για το πώς συμπληρώνεται το έντυπο του ΕΕΣ

Στο Παράρτημα ΙΙΙ, δίνεται ένα παράδειγμα προς καθοδήγηση σχετικά με το πώς συμπληρώνεται το έντυπο του ΕΕΣ. Το παράδειγμα διαιρείται σε δύο κατηγορίες που αφορούν υποθέσεις όπου εκδίδεται ΕΕΣ για τους σκοπούς άσκησης ποινικής δίωξης/ διεξαγωγής έρευνας (στάδιο προδικασίας) και περιπτώσεις εκτέλεσης ποινής όπου η καταδικαστική απόφαση έχει εκδοθεί ερήμην.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Απόφαση-πλαίσιο (2002/584/ΔΕΥ) της 13 Ιουνίου 2002 για το ΕΕΣ και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ κρατών μελών[1]

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΕ,

Έχοντας υπόψη:τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως το άρθρο 31, στοιχεία α) και β) και το άρθρο 34 παράγραφος 2, στοιχείο β),

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999 και ιδίως το σημείο 35, θα πρέπει να καταργηθεί, μεταξύ των κρατών μελών, η τυπική διαδικασία έκδοσης για πρόσωπα τα οποία φυγοδικούν αφού έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα και να προβλεφθούν ταχύτερες διαδικασίες έκδοσης των υπόπτων για αξιόποινες πράξεις.

(2) Το πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των ποινικών αποφάσεων, που προβλέπεται στο σημείο 37 των συμπερασμάτων του Συμβουλίου του Τάμπερε και το οποίο εγκρίθηκε από το Συμβούλιο στις 30 Νοεμβρίου 2000, αναφέρει το ζήτημα της αμοιβαίας εκτέλεσης των ενταλμάτων σύλληψης.

(3) Όλα ή μερικά από τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης μετέχουν σε ορισμένες συμβάσεις για θέματα έκδοσης, μεταξύ των οποίων στην ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 και την ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977. Οι σκανδιναβικές χώρες έχουν θεσπίσει νομοθεσία περί εκδόσεως με ταυτόσημο περιεχόμενο.

[1] ΕΕ L 190, 18.7.2002, σελίδα 1.

(4) Επιπλέον, τα κράτη μέλη έχουν εγκρίνει τις ακόλουθες τρεις συμβάσεις που αφορούν εν όλω ή εν μέρει την έκδοση και αποτελούν τμήμα του κεκτημένου της Ένωσης: τη Σύμβαση της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ως προς τα κράτη μέλη που είναι μέλη της εν λόγω σύμβασης), τη Σύμβαση της 10ης Μαρτίου 1995 για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ και τη Σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ.

(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασσικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.

(6) Το ΕΕΣ το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηρισθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως ακρογωνιαίος λίθος της δικαστικής συνεργασίας.

(7) Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί βάσει της ευρωπαϊκής σύμβασης περί εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργούντα μονομερώς, και συνεπώς, λόγω των διαστάσεων και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 της ΣΕΕ και στο άρθρο 5 της ΣΕΚ. Σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

(8) Οι αποφάσεις για την εκτέλεση του ΕΕΣ πρέπει να υπόκεινται σε επαρκή έλεγχο, πράγμα που σημαίνει ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο συνελήφθη το καταζητούμενο πρόσωπο θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με την παράδοσή του.

(9) Ο ρόλος των κεντρικών αρχών κατά την εκτέλεση ΕΕΣ πρέπει να περιορίζεται σε πρακτική και διοικητική στήριξη.

(10) Ο μηχανισμός του ΕΕΣ βασίζεται σε υψηλό επίπεδο εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών. Η εφαρμογή του εν λόγω μηχανισμού δύναται να ανασταλεί μόνον στην περίπτωση σοβαρής και διαρκούς παραβίασης από κράτος μέλος των αρχών που διατυπώνονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 της ΣΕΕ, η οποία διαπιστώνεται από το Συμβούλιο κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1 της εν λόγω Συνθήκης με τις συνέπειες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του ιδίου άρθρου.

(11) Το ΕΕΣ θα πρέπει να αντικαταστήσει, μεταξύ των κρατών μελών, όλες τις προηγούμενες νομικές πράξεις σχετικά με την έκδοση, περιλαμβανομένων των διατάξεων του Τίτλου ΙΙΙ της Σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν που αφορούν την έκδοση.

(12) Η παρούσα απόφαση πλαίσιο σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται από το άρθρο 6 της Συνθήκης και εκφράζονται στο Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως στο Κεφάλαιο VI. Καμία από τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο δεν μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο ώστε να απαγορεύει την άρνηση παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ΕΕΣ εφόσον συντρέχουν λόγοι που βάσει αντικειμενικών στοιχείων καθιστούν σαφές ότι το εν λόγω ένταλμα σύλληψης εκδόθηκε προς το σκοπό της δίωξης ή τιμωρίας προσώπου λόγω του φύλου, της φυλής, της θρησκείας, της εθνοτικής καταγωγής, της ιθαγένειας, της γλώσσας, των πολιτικών φρονημάτων ή του γενετήσιου προσανατολισμού του ή ότι η θέση του προσώπου αυτού μπορεί να επιδεινωθεί για οποιονδήποτε από τους προαναφερόμενους λόγους. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν τους συνταγματικούς τους κανόνες σε σχέση με το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι, την ελευθερία του τύπου και την ελευθερία της έκφρασης σε άλλα μέσα μαζικής επικοινωνίας.

(13) Κανείς δεν μπορεί να απομακρυνθεί, να απελαθεί ή να εκδοθεί προς κράτος όπου διατρέχει σοβαρό κίνδυνο να του επιβληθεί η ποινή του θανάτου ή να υποβληθεί σε βασανιστήρια ή άλλη απάνθρωπη ή εξευτελιστική ποινή ή μεταχείριση.

(14) Δεδομένου ότι όλα τα κράτη μέλη έχουν κυρώσει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης της 28ης Ιανουαρίου 1981 για την προστασία των προσώπων έναντι της αυτοματοποιημένης επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία τυγχάνουν επεξεργασίας στο πλαίσιο της εφαρμογής της παρούσας απόφασης-πλαίσιο θα πρέπει να προστατεύονται σύμφωνα προς τις αρχές της εν λόγω σύμβασης.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 1 Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ΕΕΣ

1. Το ΕΕΣ είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.
2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ΕΕΣ βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.
3. Η παρούσα απόφαση πλαίσιο δεν έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως κατοχυρώνονται στο άρθρο 6 της ΣΕΕ.

Άρθρο 2 Πεδίο εφαρμογής τού ΕΕΣ

1. ΕΕΣ μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος (εφεξής καλούμενο «κράτος έκδοσης του εντάλματος») με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον 12 μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.
2. Η παράδοση βάσει ΕΕΣ υπό τις προϋποθέσεις της παρούσας απόφασης-πλαισίου και χωρίς έλεγχο του διπλού αξιοποίνου της πράξης, χωρεί για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:
   - συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
   - τρομοκρατία,
   - εμπορία ανθρώπων,
   - σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
   - παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
   - παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
   - δωροδοκία,

- απάτη, περιλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
- νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
- παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ,
- ηλεκτρονικό έγκλημα,
- εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλουμένων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλουμένων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
- παροχή βοήθειας για παράνομη είσοδο και διαμονή,
- ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
- παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
- απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία,
- ρατσισμός και ξενοφοβία,
- οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
- παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
- υπεξαίρεση,
- προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους, εκβίαση,
- παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
- πλαστογραφία και διακίνηση διοικητικών εγγράφων,
- πλαστογραφία μέσων πληρωμής,
- λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
- λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
- εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
- βιασμός,
- εμπρησμός,
- εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
- αεροπειρατεία και πειρατεία,
- δολιοφθορά.

3. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ανά πάσα στιγμή, με ομόφωνη απόφασή του και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπό τους όρους του άρθρου 39 παράγραφος 1 της ΣΕΕ, να προσθέσει νέες κατηγορίες αξιόποινων πράξεων στον κατάλογο της παραγράφου 2. Το Συμβούλιο, με βάση την έκθεση που θα του υποβάλει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 34 παράγραφος 3, εξετάζει εάν πρέπει να διευρυνθεί ή να τροποποιηθεί ο κατάλογος αυτός.

4. Η παράδοση, προκειμένου για αξιόποινες πράξεις εκτός αυτών που καλύπτονται από την παράγραφο 2, μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδίδεται το ΕΕΣ συνιστούν αξιόποινη πράξη δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης, ανεξαρτήτως των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης ή του νομικού χαρακτηρισμού του.

Άρθρο 3 Λόγοι υποχρεωτικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης

Η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης (εφεξής καλούμενη «δικαστική αρχή εκτέλεσης») αρνείται την εκτέλεση του ΕΕΣ στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1. εάν η αξιόποινη πράξη την οποία αφορά το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης καλύπτεται από αμνηστία στο κράτος μέλος εκτέλεσης, εφόσον το εν λόγω κράτος είχε την αρμοδιότητα για τη δίωξη αυτής της αξιόποινης πράξης σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο,
2. εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις ίδιες πράξεις από κράτος μέλος υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί πλέον να εκτιθεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους της καταδίκης,
3. εάν το πρόσωπο για το οποίο έχει εκδοθεί το ΕΕΣ δεν μπορεί, λόγω της ηλικίας του, να θεωρηθεί ποινικώς υπεύθυνο για τις πράξεις για τις οποίες εκδόθηκε το ένταλμα σύλληψης σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους εκτέλεσης.

Άρθρο 4 Λόγοι προαιρετικής μη εκτέλεσης του ΕΕΣ

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αρνηθεί την εκτέλεση του ΕΕΣ:

1. εάν, σε μια από τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 4, η πράξη λόγω της οποίας εκδίδεται το ΕΕΣ δεν συνιστά αξιόποινη πράξη κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης· ωστόσο, προκειμένου περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος, η εκτέλεση του ΕΕΣ δεν θα μπορεί να αποτελεί αντικείμενο άρνησης λόγω του ότι η νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιβάλλει ιδίου τύπου φόρους ή τέλη ή δεν προβλέπει ιδίου τύπου ρύθμιση περί φόρων, τελών, τελωνείων και συναλλάγματος με εκείνη του ΚΜ έκδοσης·
2. όταν το πρόσωπο για το οποίο εκδίδεται το ΕΕΣ διώκεται στο κράτος μέλος εκτέλεσης για την ίδια πράξη με εκείνη στην οποία βασίζεται το ΕΕΣ·

3. όταν οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης αποφάσισαν είτε να μην ασκήσουν ποινική δίωξη για την αξιόποινη πράξη που αποτελεί το αντικείμενο του ΕΕΣ είτε να παύσουν τη δίωξη, ή όταν ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσίδικα για τις αυτές πράξεις σε κράτος μέλος, με αποτέλεσμα να κωλύεται η μεταγενέστερη άσκηση δίωξης,
4. όταν έχει επέλθει παραγραφή της ποινικής δίωξης ή της ποινής σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους εκτέλεσης και οι πράξεις υπάγονται στην αρμοδιότητα αυτού του κράτους μέλους σύμφωνα με το ποινικό του δίκαιο,
5. εάν από τις πληροφορίες που διαθέτει η δικαστική αρχή εκτέλεσης προκύπτει ότι ο καταζητούμενος έχει δικασθεί τελεσιδίκως για τις αυτές πράξεις σε τρίτη χώρα, υπό τον όρο ότι, σε περίπτωση καταδίκης, η καταδίκη έχει εκτιθεί ή εκτίεται ή δεν μπορεί να εκτιθεί πλέον σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας της καταδίκης,
6. εάν το ΕΕΣ έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας, στερητικών της ελευθερίας, όταν ο καταζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και αυτό το κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή ή το μέτρο ασφαλείας σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο,
7. όταν το ΕΕΣ αφορά αξιόποινες πράξεις οι οποίες:
   (α) κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης θεωρούνται ότι διεπράχθησαν εξ ολοκλήρου ή εν μέρει στο έδαφός του κράτους εκτέλεσης ή σε εξομοιούμενο προς αυτό τόπο, ή
   (β) διεπράχθησαν εκτός του εδάφους του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης δεν επιτρέπει τη δίωξη για τα ίδια αδικήματα που διαπράττονται εκτός του εδάφους του.

Άρθρο 5 Εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις

Η εκτέλεση του ΕΕΣ από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να εξαρτηθεί κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης από μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

1. όταν το ΕΕΣ έχει εκδοθεί προς το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας που έχει επιβληθεί με απόφαση εκδοθείσα ερήμην και όταν ο ενδιαφερόμενος δεν είχε κλητευθεί αυτοπροσώπως ούτε είχε ενημερωθεί κατ' άλλον τρόπο σχετικά με την ημερομηνία και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της ερήμην απόφασης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από το αν η δικαστική αρχή έκδοσης παρέχει επαρκείς εγγυήσεις ότι το πρόσωπο το οποίο αφορά το ΕΕΣ θα έχει τη δυνατότητα να ζητήσει να δικαστεί εκ νέου στο κράτος μέλος έκδοσης και να παρίσταται κατά τη λήψη της απόφασης·
2. όταν η αξιόποινη πράξη στην οποία βασίζεται το ΕΕΣ τιμωρείται με ισόβια κάθειρξη ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής, η εκτέλεση του εν λόγω εντάλματος δύναται να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος έχει στο νομικό του σύστημα διατάξεις για την επανεξέταση της επιβληθείσας ποινής - κατ' αίτηση ή το αργότερο μετά την πάροδο 20 ετών - ή για την εφαρμογή μέτρων επιεικείας τα οποία προβλέπει υπέρ του προσώπου η νομοθεσία ή πρακτική του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και τα οποία αποσκοπούν στη μη εκτέλεση μιας τέτοιας ποινής ή μέτρου·
3. όταν το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε ΕΕΣ προς το σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους εκτέλεσης, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ώστε να εκτίσει εκεί τη στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης.

Άρθρο 6 Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών

1. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ΕΕΣ δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.
2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης που είναι αρμόδια να εκτελέσει το ΕΕΣ δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.
3. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου σχετικά με τη δικαστική αρχή που είναι αρμόδια σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Άρθρο 7 Προσφυγή στην κεντρική αρχή

1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μια κεντρική αρχή ή, εφόσον η έννομη τάξη του το προβλέπει, κεντρικές αρχές για να επικουρούν τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.
2. Ένα κράτος μέλος δύναται, εάν είναι αναγκαίο λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού δικαστικού του συστήματος, να αναθέτει στην ή στις κεντρικές αρχές του τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ΕΕΣ καθώς και κάθε επίσημη αλληλογραφία που την ή τις αφορά.

   Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση των δυνατοτήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο γνωστοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, τις πληροφορίες σχετικά με την ή τις κεντρικές αρχές που έχει ορίσει. Τα στοιχεία αυτά δεσμεύουν όλες τις αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 8 Περιεχόμενο και τύπος του ΕΕΣ

1. Το ΕΕΣ περιέχει τα ακόλουθα στοιχεία, τα οποία υποβάλλονται σύμφωνα με το έντυπο που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα:
   (α) ταυτότητα και ιθαγένεια του καταζητούμενου,
   (β) όνομα, διεύθυνση, αριθμός τηλεφώνου και φαξ και ηλεκτρονική διεύθυνση της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος,
   (γ) ένδειξη ότι υπάρχει εκτελεστή απόφαση, ένταλμα σύλληψης ή οιαδήποτε άλλη εκτελεστή δικαστική απόφαση της αυτής ισχύος που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των άρθρων 1 και 2,
   (δ) φύση και νομικός χαρακτηρισμός του αδικήματος, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 2,
   (ε) περιγραφή των περιστάσεων υπό τις οποίες τελέσθηκε η αξιόποινη πράξη, περιλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου της τέλεσης και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου στην αξιόποινη πράξη,
   (στ) την επιβληθείσα ποινή, εάν πρόκειται για τελεσίδικη απόφαση, ή την κλίμακα ποινών που προβλέπεται για την αξιόποινη πράξη από τη νομοθεσία του κράτους μέλους έκδοσης,
   ζ) στο μέτρο του δυνατού, τις λοιπές συνέπειες της αξιόποινης πράξης.

2. Το ΕΕΣ πρέπει να μεταφράζεται στην επίσημη ή σε μία από τις επίσημες γλώσσες του κράτους εκτέλεσης . Κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά το χρόνο της έκδοσης της παρούσας απόφασης-πλαισίου ή μεταγενέστερα, να αναφέρει σε δήλωση που κατατίθεται στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι θα δέχεται μετάφραση σε μία ή περισσότερες άλλες επίσημες γλώσσες των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 9 Διαβίβαση του ΕΕΣ

1. Όταν είναι γνωστό πού ευρίσκεται ο καταζητούμενος, η δικαστική αρχή που εκδίδει το ΕΕΣ μπορεί να το διαβιβάζει απευθείας στη δικαστική αρχή εκτέλεσης.
2. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί πάντοτε να αποφασίζει να προβεί σε καταχώρηση του καταζητουμένου στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SIS).
3. Η καταχώριση στο SIS πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 95 της Σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 περί εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 για τη βαθμιαία κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα. Η καταχώριση στο σύστημα πληροφοριών Σένγκεν θα ισοδυναμεί προς ΕΕΣ που συνοδεύεται από τις πληροφορίες του άρθρου 8 παράγραφος 1. Για μια μεταβατική περίοδο, έως ότου το SIS αποκτήσει τη δυνατότητα να διαβιβάζει όλες τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 8, η καταχώριση ισοδυναμεί με ΕΕΣ μέχρι η δικαστική αρχή εκτέλεσης να παραλάβει καθ' όλους τους τύπους το πρωτότυπο.

Άρθρο 10 Λεπτομερείς διαδικασίες για τη διαβίβαση ΕΕΣ

1. Εάν η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος δεν γνωρίζει την αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης, προβαίνει στις απαιτούμενες έρευνες, ιδίως μέσω των σημείων επαφής του ΕΔΔ, ώστε να λάβει την πληροφορία αυτή από το κράτος μέλος εκτέλεσης.
2. Εφόσον το επιθυμεί η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, η διαβίβαση μπορεί να πραγματοποιείται μέσω του ασφαλούς συστήματος τηλεπικοινωνιών του ΕΔΔ.
3. Εάν δεν είναι δυνατή η χρήση του SIS, η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να προσφεύγει στις υπηρεσίες της Ιντερπόλ για την διαβίβαση του ΕΕΣ.
4. Η δικαστική αρχή έκδοσης του ΕΕΣ μπορεί να το διαβιβάζει με οποιοδήποτε ασφαλές μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως, υπό όρους που επιτρέπουν στο κράτος μέλος εκτέλεσης να εξακριβώσει τη γνησιότητα της διαβίβασης.
5. Όλες οι δυσχέρειες σχετικά με τη διαβίβαση ή τη γνησιότητα οποιουδήποτε εγγράφου που απαιτείται για την εκτέλεση του ΕΕΣ ρυθμίζονται με απευθείας επαφές μεταξύ των ενδιαφερόμενων δικαστικών αρχών ή, ενδεχομένως, με την παρέμβαση των κεντρικών αρχών των κρατών μελών.

6. Εάν η αρχή που λαμβάνει ΕΕΣ δεν είναι αρμόδια να επιληφθεί του θέματος, το διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους της και ενημερώνει σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.

Άρθρο 11 Δικαιώματα του καταζητουμένου

1. Όταν ένας καταζητούμενος συλλαμβάνεται, η αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης τον ενημερώνει, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, για την ύπαρξη και το περιεχόμενο του ΕΕΣ καθώς και για τη δυνατότητα που του παρέχεται να συγκατατεθεί στην παράδοσή του στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος.
2. Ο καταζητούμενος που συλλαμβάνεται προς το σκοπό της εκτέλεσης ΕΕΣ έχει το δικαίωμα να προσφύγει στις υπηρεσίες νομικού παραστάτη και διερμηνέα, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 12 Τήρηση του προσώπου υπό κράτηση

Όταν ένα πρόσωπο συλλαμβάνεται βάσει ΕΕΣ, η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει κατά πόσον είναι σκόπιμο να τηρηθεί υπό κράτηση σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης. Η προσωρινή απόλυση είναι δυνατή οποτεδήποτε σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης, υπό την προϋπόθεση ότι η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους λαμβάνει κάθε μέτρο που κρίνει αναγκαίο ώστε να αποφευχθεί η διαφυγή του καταζητουμένου.

Άρθρο 13 Συγκατάθεση στην παράδοση

1. Εάν ο συλληφθείς δηλώσει ότι συγκατατίθεται να παραδοθεί, η συγκατάθεση αυτή και, ενδεχομένως, η ρητή παραίτηση από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας που αναφέρεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2 δίνονται ενώπιον της δικαστικής αρχής εκτέλεσης, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.
2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα ούτως ώστε οι συνθήκες υπό τις οποίες δίνονται η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 να δείχνουν ότι το πρόσωπο το πράττει εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, ο καταζητούμενος έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη.
3. Η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καταχωρούνται σε πρακτικά, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

4. Η συγκατάθεση είναι κατ' αρχήν αμετάκλητη. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει ότι η συγκατάθεση και, ενδεχομένως, η παραίτηση είναι δυνατόν να ανακαλούνται, σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν στο εσωτερικό δίκαιο. Στην περίπτωση αυτή, η χρονική περίοδος μεταξύ της ημερομηνίας της συγκατάθεσης και της ημερομηνίας της ανάκλησής της δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 17. Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση της δυνατότητας αυτής ενημερώνει σχετικά τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου κατά την υιοθέτηση της παρούσας απόφασης-πλαίσιο και αναφέρει τις διαδικασίες με τις οποίες είναι δυνατή η ανάκληση της συγκατάθεσης καθώς και οιαδήποτε τροποποίηση αυτών.

Άρθρο 14 Ακρόαση του καταζητουμένου

Εφόσον ο συλληφθείς δεν συγκατατίθεται στην παράδοσή του κατά τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 13, έχει δικαίωμα ακρόασης από τη δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης, σύμφωνα με το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Άρθρο 15 Απόφαση για την παράδοση

1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει, εντός των προθεσμιών και υπό τους όρους που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο, για την παράδοση του προσώπου.
2. Εάν η δικαστική αρχή εκτέλεσης κρίνει ότι οι πληροφορίες που διαβιβάσθηκαν από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος δεν αρκούν ώστε να της επιτρέψουν να αποφασίσει για την παράδοση, ζητεί την κατεπείγουσα προσκόμιση των απαραίτητων συμπληρωματικών πληροφοριών, ιδίως σε σχέση με τα άρθρα 3 έως 5 και το άρθρο 8, και μπορεί να τάξει προθεσμία για την παραλαβή τους, λαμβάνοντας υπόψη της ότι είναι αναγκαίο να τηρηθούν οι προθεσμίες που ορίζονται στο άρθρο 17.
3. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος μπορεί να διαβιβάζει οποτεδήποτε στη δικαστική αρχή εκτέλεσης κάθε επιπλέον χρήσιμη πληροφορία.

Άρθρο 16 Απόφαση σε περίπτωση συρροής αιτήσεων

1. Εάν δύο ή περισσότερα κράτη μέλη έχουν εκδώσει ΕΕΣ για το ίδιο πρόσωπο, η δικαστική αρχή εκτέλεσης αποφασίζει ποιο ΕΕΣ θα εκτελεσθεί συνεκτιμώντας δεόντως όλες τις περιστάσεις και, ιδίως, τη σχετική βαρύτητα και τον τόπο τέλεσης των πράξεων, των αντίστοιχων ημερομηνιών του ΕΕΣ και το αν εκδόθηκε με σκοπό τη δίωξη ή την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.
2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να ζητήσει τη γνώμη της Eurojust προκειμένου να λάβει την απόφαση που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
3. Σε περίπτωση σύγκρουσης μεταξύ ΕΕΣ και αίτησης έκδοσης που υποβάλλεται από τρίτη χώρα, η απόφαση για το κατά πόσον πρέπει να δοθεί η προτεραιότητα στο ΕΕΣ ή στην αίτηση έκδοσης λαμβάνεται από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης με δέουσα συνεκτίμηση όλων των περιστάσεων, ιδίως όσων αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και εκείνων που μνημονεύονται στην εφαρμοστέα σύμβαση.
4. Το παρόν άρθρο δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών βάσει του καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου.

Άρθρο 17 Προθεσμίες και διαδικασία της απόφασης εκτέλεσης του ΕΕΣ

1. Για την εξέταση και εκτέλεση ΕΕΣ ακολουθείται διαδικασία επείγοντος.
2. Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο καταζητούμενος έχει συγκατατεθεί στην παράδοσή του, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ θα πρέπει να λαμβάνεται εντός δέκα ημερών μετά τη συγκατάθεση.
3. Στις λοιπές περιπτώσεις, η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ θα πρέπει να λαμβάνεται εντός 60 ημερών από τη σύλληψη του καταζητουμένου.
4. Σε ειδικές περιπτώσεις, όταν το ΕΕΣ δεν μπορεί να εκτελεσθεί εντός των προβλεπόμενων στις παραγράφους 2 ή 3 προθεσμιών, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος, αναφέροντας τους σχετικούς λόγους. Σε αυτή την περίπτωση, οι προθεσμίες μπορούν να παρατείνονται κατά τριάντα ημέρες.
5. Εφόσον η δικαστική αρχή εκτέλεσης δεν έχει λάβει οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ, εξασφαλίζει ότι εξακολουθούν να συντρέχουν οι απαραίτητες ουσιαστικές προϋποθέσεις ώστε να είναι δυνατή η παράδοση προσώπων.
6. Η άρνηση εκτέλεσης ΕΕΣ πρέπει να είναι αιτιολογημένη.

7. Όταν, εκτάκτως, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να τηρήσει τις προβλεπόμενες στο παρόν άρθρο προθεσμίες, ενημερώνει σχετικά την Eurojust, αναφέροντας τους λόγους της καθυστέρησής του. Επιπλέον, ένα κράτος μέλος το οποίο έχει υποστεί επανειλημμένες καθυστερήσεις από άλλο κράτος μέλος στην εκτέλεση του ΕΕΣ, ενημερώνει σχετικά το Συμβούλιο με σκοπό να γίνει αξιολόγηση, σε επίπεδο κρατών μελών, του τρόπου με τον οποίο εφαρμόζεται η παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

Άρθρο 18 Η κατάσταση μέχρι τη λήψη της απόφασης

1. Όταν το ΕΕΣ έχει εκδοθεί για την άσκηση ποινικών διώξεων, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πρέπει:
   (α) είτε να δεχθεί σε ακρόαση τον καταζητούμενο, σύμφωνα με το άρθρο 19,
   (β) είτε να δεχθεί την προσωρινή διαμεταγωγή του καταζητουμένου.
2. Οι όροι και η διάρκεια της προσωρινής διαμεταγωγής καθορίζονται με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής εκτέλεσης.
3. Σε περίπτωση προσωρινής διαμεταγωγής, ο καταζητούμενος πρέπει να έχει τη δυνατότητα επιστροφής στο κράτος μέλος εκτέλεσης προκειμένου να συμμετάσχει στις ακροαματικές διαδικασίες που τον αφορούν, στο πλαίσιο της διαδικασίας παράδοσης.

Άρθρο 19 Ακρόαση του καταζητουμένου προ της λήψεως αποφάσεως

1. Η ακρόαση του καταζητουμένου διεξάγεται από δικαστική αρχή, επικουρούμενη από κάθε άλλο πρόσωπο που ορίζεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους του αιτούντος δικαστηρίου.
2. Η ακρόαση του καταζητουμένου διεξάγεται σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης και οι προϋποθέσεις καθορίζονται με αμοιβαία συμφωνία μεταξύ της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος και της δικαστικής αρχής εκτέλεσης.
3. Η αρμόδια δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να αναθέσει σε άλλη δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο υπάγεται να λάβει μέρος στην ακρόαση του καταζητουμένου, προκειμένου να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή του παρόντος άρθρου και των προϋποθέσεων που καθορίστηκαν.]

Άρθρο 20 Προνόμια και ασυλίες

1. Σε περίπτωση που ο καταζητούμενος απολαύει είτε προνομίου είτε εξαίρεσης δικαιοδοσίας ή εκτέλεσης στο κράτος μέλος εκτέλεσης, οι προθεσμίες του άρθρου 17 αρχίζουν να τρέχουν μόνον εφόσον, και από την ημέρα κατά την οποία, η δικαστική αρχή εκτέλεσης πληροφορήθηκε την άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης. Το κράτος μέλος εκτέλεσης εξασφαλίζει ότι συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για αποτελεσματική παράδοση, όταν ο καταζητούμενος δεν απολαύει πλέον τέτοιου προνομίου ή εξαίρεσης.
2. Εφόσον η άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας αρχής του κράτους μέλους εκτέλεσης, η δικαστική αρχή εκτέλεσης της υποβάλλει αμελλητί σχετική αίτηση. Εφόσον η άρση του προνομίου ή της εξαίρεσης εμπίπτει στην αρμοδιότητα μιας αρχής άλλου κράτους ή διεθνούς οργανώσεως, εναπόκειται στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος να της υποβάλλει την αίτηση.

Άρθρο 21 Συρροή διεθνών υποχρεώσεων

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν θίγει τις υποχρεώσεις του κράτους μέλους εκτέλεσης όταν ο καταζητούμενος έχει εκδοθεί στο εν λόγω κράτος μέλος από τρίτο κράτος και το πρόσωπο αυτό προστατεύεται από διατάξεις περί του κανόνα ειδικότητας της συμφωνίας βάσει της οποίας εκδόθηκε. Το κράτος μέλος εκτέλεσης λαμβάνει όλα τα μέτρα που απαιτούνται ώστε να ζητείται προηγουμένως η συγκατάθεση του κράτους από το οποίο εκδόθηκε ο καταζητούμενος, προς το σκοπό της παράδοσής του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος. Η έναρξη των προθεσμιών που αναφέρονται στο άρθρο 17 υπολογίζεται από την ημερομηνία παύσης της εφαρμογής αυτών των κανόνων της ειδικότητας. Μέχρι ότου ληφθεί η απόφαση του κράτους από το οποίο εκδόθηκε ο καταζητούμενος, το κράτος μέλος εκτέλεσης εξασφαλίζει ότι συντρέχουν οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για αποτελεσματική παράδοση.

Άρθρο 22 Κοινοποίηση της απόφασης

Η δικαστική αρχή εκτέλεσης κοινοποιεί αμελλητί στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος την απόφαση σχετικά με την πορεία του ΕΕΣ.

Άρθρο 23 Προθεσμία παράδοσης του προσώπου

1. Ο καταζητούμενος παραδίδεται το ταχύτερο δυνατόν σε ημερομηνία που συμφωνείται μεταξύ των ενδιαφερόμενων αρχών.
2. Παραδίδεται το αργότερο δέκα ημέρες αφ' ότου εκδόθηκε η οριστική απόφαση για την εκτέλεση του ΕΕΣ.
3. Εάν η παράδοση του καταζητουμένου, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στην παράγραφο 2, αποδεικνύεται αδύνατη λόγω ανωτέρας βίας σε ένα από τα κράτη μέλη, η δικαστική αρχή εκτέλεσης και η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος επικοινωνούν αμέσως μεταξύ τους και συμφωνούν νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση διενεργείται εντός 10 ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.
4. Η παράδοση μπορεί κατ' εξαίρεση να αναστέλλεται προσωρινά για σοβαρούς ανθρωπιστικούς λόγους, εφόσον λ.χ. ευλόγως πιστεύεται ότι θα έθετε σε κίνδυνο τη ζωή ή την υγεία του καταζητουμένου. Η εκτέλεση του ΕΕΣ γίνεται μόλις παύσουν να υφίστανται οι λόγοι αυτοί. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης ενημερώνει αμέσως σχετικά τη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος και συμφωνεί νέα ημερομηνία παράδοσης. Στην περίπτωση αυτή, η παράδοση διενεργείται εντός 10 ημερών μετά τη συμφωνηθείσα νέα ημερομηνία.
5. Κατά την παρέλευση των προθεσμιών που αναφέρονται στις παραγράφους 2 έως 4, εάν το πρόσωπο εξακολουθεί να κρατείται, απολύεται.

Άρθρο 24 Αναβολή της παράδοσης ή παράδοση υπό όρους

1. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης δύναται, αφού αποφασίσει την εκτέλεση του ΕΕΣ, να αναβάλει την παράδοση του καταζητουμένου ούτως ώστε να μπορέσει να διωχθεί στο κράτος μέλος εκτέλεσης ή, εάν έχει ήδη καταδικασθεί, να μπορέσει να εκτίσει στο έδαφος του κράτους αυτού ποινή που επιβλήθηκε για πράξη διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στο ΕΕΣ.
2. Αντί να αναβάλει την παράδοση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μπορεί να παραδώσει προσωρινά τον καταζητούμενο στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος υπό όρους που καθορίζονται με κοινή συμφωνία μεταξύ της δικαστικής αρχής εκτέλεσης και της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος. Η συμφωνία είναι γραπτή και όλες οι αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος υποχρεούνται να τηρούν τους όρους.

Άρθρο 25 Διέλευση

1. Κάθε κράτος μέλος, εάν δεν κάνει χρήση της δυνατότητας άρνησης όταν η διέλευση υπηκόου ή κατοίκου του ζητείται για το σκοπό της εκτέλεσης ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας, επιτρέπει τη διέλευση από το έδαφός του καταζητουμένου που παραδίδεται, εφόσον έχει λάβει πληροφορίες σχετικά με τα εξής:

   (α) την ταυτότητα και την ιθαγένεια του προσώπου το οποίο αφορά το ΕΕΣ,

   (β) την ύπαρξη ΕΕΣ,

   (γ) τη φύση και το νομικό χαρακτηρισμό της αξιόποινης πράξης,

   (δ) την περιγραφή των πραγματικών περιστατικών της αξιόποινης πράξης, περιλαμβανομένης της ημερομηνίας και του τόπου τέλεσης.

   Εφόσον το πρόσωπο κατά του οποίου εκδόθηκε το ΕΕΣ προς το σκοπό της δίωξης είναι υπήκοος ή κάτοικος του κράτους μέλους διέλευσης, η διέλευση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο, μετά από ακρόασή του, θα διαμεταχθεί στο κράτος μέλος διέλευσης ώστε να εκτίσει εκεί την στερητική της ελευθερίας ποινή ή το στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας που θα απαγγελθεί εναντίον του στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει αρχή αρμόδια για την παραλαβή των αιτήσεων διέλευσης και των απαραίτητων δικαιολογητικών καθώς και οποιασδήποτε άλλης επίσημης αλληλογραφίας σχετικής με αιτήσεις διέλευσης. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν την αρμόδια αρχή τους στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου.

3. Η αίτηση διέλευσης καθώς και οι πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 μπορούν να απευθύνονται στην αρχή που έχει ορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 με κάθε μέσο που μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως. Το κράτος μέλος διέλευσης γνωστοποιεί την απόφασή του με τον ίδιο τρόπο.

4. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση αεροπορικής μεταφοράς χωρίς προβλεπόμενη ενδιάμεση στάση. Ωστόσο, εάν συμβεί έκτακτη προσγείωση, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος παρέχει στην αρχή που έχει ορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 2 τις προβλεπόμενες στην παράγραφο 1 πληροφορίες.

5. Όταν η διέλευση αφορά πρόσωπο το οποίο πρέπει να εκδοθεί από τρίτη χώρα σε κράτος μέλος, το παρόν άρθρο εφαρμόζεται κατ' αναλογία. Ειδικότερα, ο όρος «ΕΕΣ» θεωρείται ότι αντικαθίσταται από τους όρους «αίτηση έκδοσης.»

Άρθρο 26 Αφαίρεση της περιόδου κρατήσεως στο κράτος μέλος εκτέλεσης

1. Το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος αφαιρεί τυχόν περίοδο κράτησης που απορρέει από την εκτέλεση ΕΕΣ από τη συνολική διάρκεια στέρησης της ελευθερίας στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος λόγω καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας.
2. Προς το σκοπό αυτό, όλες οι πληροφορίες σχετικά με τη διάρκεια της κράτησης του καταζητούμενου στο πλαίσιο της εκτέλεσης του ΕΕΣ διαβιβάζονται από τη δικαστική αρχή εκτέλεσης ή την κεντρική αρχή που έχει ορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 7 στη δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος κατά τη στιγμή της παράδοσης.

Άρθρο 27 Ενδεχόμενη δίωξη για άλλες αξιόποινες πράξεις

1. Κάθε κράτος μέλος δύναται να κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην ίδια κοινοποίηση, τεκμαίρεται η συγκατάθεση για τη δίωξη, καταδίκη ή κράτηση ενός προσώπου προς έκτιση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας, για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του, πέραν εκείνης για την οποία παραδόθηκε, εκτός εάν, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η δικαστική αρχή εκτέλεσης ορίσει άλλως στην απόφασή της για την παράδοση.
2. Εξαιρέσει των περιπτώσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε δεν διώκεται, καταδικάζεται ή άλλως πως στερείται της ελευθερίας του για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα πριν από την παράδοσή του πλην εκείνης την οποία προκάλεσε.
3. Η παράγραφος 2 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:
   (α) όταν ο παραδοθείς, μολονότι είχε τη δυνατότητα να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει,
   (β) η αξιόποινη πράξη δεν τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας,
   (γ) η ποινική διαδικασία δεν συνεπάγεται την εφαρμογή μέτρου περιοριστικού της ελευθερίας του προσώπου,
   (δ) όταν στον παραδοθέντα ενδέχεται να επιβληθεί ποινή ή μέτρο που δεν συνεπάγονται στέρηση της ελευθερίας, ιδίως χρηματική ποινή ή υποκατάστατο μέτρο, ακόμη και εάν αυτή ή ποινή ή το μέτρο ενδέχεται να περιορίζει την ατομική του ελευθερία,

(ε) όταν ο συλληφθείς συγκατατέθηκε να παραδοθεί, ενδεχομένως συγχρόνως με την παραίτηση από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 13,

(στ) όταν ο συλληφθείς μετά την παράδοσή του παραιτήθηκε ρητά από το ευεργέτημα του κανόνα της ειδικότητας όσον αφορά συγκεκριμένες αξιόποινες πράξεις προγενέστερης της παράδοσής του. Η παραίτηση γίνεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και καταχωρείται στα πρακτικά σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του εν λόγω κράτους. Διατυπώνεται κατά τρόπο που να προκύπτει ότι το έπραξε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη,

(ζ) οσάκις η δικαστική αρχή εκτέλεσης που παρέδωσε τον συλληφθέντα δίδει τη σχετική συγκατάθεσή της σύμφωνα με την παράγραφο 4,

4. Η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης και συνοδεύεται από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και από τη μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2. Δίδεται συγκατάθεση όταν για την αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται χωρεί επίσης παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αρνείται τη συγκατάθεσή της για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 3 και μπορεί πέραν αυτού να την αρνηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 4. Η απόφαση λαμβάνεται το αργότερο τριάντα μέρες μετά την παραλαβή της αίτησης. Για τις περιπτώσεις του άρθρου 5, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να παρέχει τις εγγυήσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο.

Άρθρο 28 Παράδοση ή μεταγενέστερη έκδοση

1. Έκαστο κράτος μέλος δύναται να κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου ότι, στις σχέσεις του με άλλα κράτη μέλη που έχουν προβεί στην αυτή κοινοποίηση, η συγκατάθεση για την παράδοση ενός προσώπου σε κράτος μέλος, διάφορο του κράτους μέλους εκτέλεσης, βάσει ενός ΕΕΣ για αξιόποινη πράξη διαπραχθείσα προ της παραδόσεώς του, τεκμαίρεται ότι έχει δοθεί, εκτός αν η δικαστική αρχή εκτέλεσης, για συγκεκριμένη περίπτωση, ορίσει άλλως στην περί παραδόσεως απόφασή της.

2. Πάντως, πρόσωπο το οποίο παραδόθηκε στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος κατ' εκτέλεση ΕΕΣ είναι δυνατόν, χωρίς τη συγκατάθεση του κράτους μέλους εκτέλεσης, να παραδοθεί σε άλλο κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους εκτέλεσης βάσει ενός ΕΕΣ εκδοθέντος για αξιόποινη πράξη προγενέστερη της παράδοσής του στις εξής περιπτώσεις:

(α) όταν ο καταζητούμενος, μολονότι είχε την ευκαιρία να εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους μέλους στο οποίο παραδόθηκε, δεν το έπραξε εντός 45 ημερών από την οριστική απαλλαγή του ή επέστρεψε σε αυτό αφού το είχε εγκαταλείψει,

(β) όταν ο καταζητούμενος συγκατατίθεται να παραδοθεί σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος εκτέλεσης βάσει ΕΕΣ. Η συγκατάθεση παρέχεται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών αρχών του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος και καταχωρείται στα πρακτικά σύμφωνα με το εσωτερικό εθνικό δίκαιο του εν λόγω κράτους. Διατυπώνεται κατά τρόπον που να προκύπτει ότι το έπραξε εκουσίως και έχοντας πλήρη επίγνωση των σχετικών συνεπειών. Προς τούτο, ο καταζητούμενος έχει το δικαίωμα να επικουρείται από νομικό παραστάτη,

(γ) όταν ο καταζητούμενος δεν απολαύει του ευεργετήματος του κανόνα της ειδικότητας, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχεία α), ε), στ) και ζ).

3. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης συγκατατίθεται για την παράδοση σε άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με τους εξής κανόνες.

(α) η αίτηση συγκατάθεσης υποβάλλεται σύμφωνα με το άρθρο 9, συνοδευόμενη από τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 και από τη μετάφραση που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2.

(β) δίδεται συγκατάθεση όταν η αξιόποινη πράξη για την οποία ζητείται επιδέχεται επίσης παράδοση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

(γ) η απόφαση λαμβάνεται 30 ημέρες το αργότερο από την παραλαβή της αίτησης.

(δ) Η δικαστική αρχή εκτέλεσης αρνείται τη συγκατάθεσή της για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 3 και μπορεί πέραν αυτού να την αρνηθεί μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 4. Για τις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 5, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος πρέπει να παρέχει τις εγγυήσεις που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο.

4. Παρά την παράγραφο 1, πρόσωπο το οποίο έχει παραδοθεί βάσει ΕΕΣ, δεν εκδίδεται σε τρίτο κράτος χωρίς τη συγκατάθεση της αρμόδιας αρχής του κράτους μέλους που το παρέδωσε. Η συγκατάθεση δίδεται σύμφωνα με τις συμβάσεις που δεσμεύουν αυτό το κράτος μέλος, καθώς και σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.

Άρθρο 29 Παράδοση αντικειμένων

1. Κατόπιν αιτήσεως της δικαστικής αρχής έκδοσης του εντάλματος ή εξ ιδίας πρωτοβουλίας, η δικαστική αρχή εκτέλεσης, προβαίνει σε κατάσχεση και παράδοση, σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο, των αντικειμένων:

(α) τα οποία δύνανται να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία, ή

(β) τα οποία, βρίσκονται στην κατοχή του καταζητούμενου ως προϊόντα της αξιόποινης πράξης.

2. Η παράδοση των αντικειμένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται ακόμα και στην περίπτωση κατά την οποία δεν είναι δυνατόν να εκτελεστεί το ΕΕΣ λόγω θανάτου ή αποδράσεως του καταζητούμενου.
3. Όταν τα αντικείμενα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 υπόκεινται σε κατάσχεση ή δήμευση στο έδαφος του κράτους μέλους εκτέλεσης, το τελευταίο δύναται, εάν αυτά χρειάζονται για τη διεξαγωγή εκκρεμούσας ποινικής διαδικασίας, να τα κρατήσει προσωρινώς ή να τα παραδώσει στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος με την επιφύλαξη επιστροφής,
4. Διατηρούνται τα δικαιώματα τα οποία το κράτος μέλος εκτέλεσης ή τρίτα μέρη αποκτούν ενδεχομένως επί των αντικειμένων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Εφόσον υφίστανται τέτοια δικαιώματα, το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος αποδίδει τα αντικείμενα στο κράτος μέλος εκτέλεσης χωρίς οικονομική επιβάρυνση, μόλις περατωθεί η ποινική διαδικασία.

Άρθρο 30 Έξοδα

1. Οι δαπάνες επί του εδάφους του κράτους μέλους εκτέλεσης, που προκαλούνται από την εκτέλεση του ΕΕΣ, βαρύνουν το εν λόγω κράτος μέλος.
2. Οποιαδήποτε άλλη δαπάνη βαρύνει το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 31 Σχέση με άλλες νομικές πράξεις

1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων κρατών, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αντικαθιστά, από 1ης Ιανουαρίου 2004, τις αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων που ισχύουν όσον αφορά την έκδοση στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών:
   (α) ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957, πρόσθετο πρωτόκολλο της l5ης Οκτωβρίου 1975, δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της 17ης Μαρτίου 1978 και ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977, στο μέτρο που αφορά την έκδοση,
   (β) συμφωνία της 26ης Μαΐου 1989 μεταξύ των 12 κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την απλούστευση και τον εκσυγχρονισμό των τρόπων διαβίβασης των αιτήσεων για έκδοση,

(γ) σύμβαση της 10.03.1995 για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ,

(δ) σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της ΕΕ,

(ε) τίτλος ΙΙΙ, κεφάλαιο 4 της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς που ισχύουν κατά την υιοθέτηση της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, στο βαθμό που επιτρέπουν την εμβάθυνση ή διεύρυνση των στόχων της και συμβάλλουν στην περαιτέρω απλούστευση και διευκόλυνση των διαδικασιών παράδοσης προσώπων για τα οποία έχει εκδοθεί ένα ΕΕΣ.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, στο βαθμό που επιτρέπουν την εμβάθυνση ή διεύρυνση του περιεχομένου της και συμβάλλουν στην περαιτέρω απλούστευση και διευκόλυνση των διαδικασιών παράδοσης προσώπων για τα οποία έχει εκδοθεί ένα ΕΕΣ, ιδίως συντέμνοντας τις προθεσμίες του άρθρου 17, επεκτείνοντας τον κατάλογο των αξιόποινων πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, συρρικνώνοντας τους λόγους άρνησης που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 ή μειώνοντας το όριο που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 ή 2.
Οι συμφωνίες και οι διακανονισμοί που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο, ουδόλως θίγουν τις σχέσεις με όσα κράτη μέλη δεν συμμετέχουν στις εν λόγω συμφωνίες ή διακανονισμούς. Εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τις αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο συμφωνίες ή διακανονισμούς που προτίθενται να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή κάθε νέα συμφωνία ή διακανονισμό, όπως προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο, εντός τριμήνου από την υπογραφή τους.

3. Στο βαθμό που οι συμβάσεις ή οι συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εφαρμόζονται σε εδάφη των κρατών μελών, ή σε εδάφη για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων υπεύθυνο είναι ένα κράτος μέλος, στα οποία η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εφαρμόζεται, οι εν λόγω συμβάσεις ή συμφωνίες εξακολουθούν να διέπουν τις υφιστάμενες σχέσεις μεταξύ των εδαφών αυτών και των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 32 Μεταβατική διάταξη

Οι αιτήσεις εκδόσεως οι οποίες θα παραληφθούν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004 θα εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες πράξεις σχετικά με την έκδοση. Οι αιτήσεις που θα παραληφθούν από την ημερομηνία αυτή θα διέπονται από τους κανόνες που θα θεσπίσουν τα κράτη μέλη για την εκτέλεση της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Ωστόσο, κάθε κράτος μέλος δύναται, κατά τη στιγμή της υιοθέτησης της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, να δηλώσει ότι, ως κράτος μέλος εκτέλεσης, θα εξακολουθήσει να διεκπεραιώνει σύμφωνα με το περί εκδόσεως σύστημα που ίσχυε πριν από την 1η Ιανουαρίου 2004 τις αιτήσεις που αφορούν πράξεις που έχουν διαπραχθεί πριν από ημερομηνία την οποία θα καθορίσει. Η εν λόγω ημερομηνία δεν μπορεί να είναι μεταγενέστερη της 7ης Αυγούστου 2002. Η δήλωση αυτή δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα. Μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή.

Άρθρο 33 Διάταξη σχετικά με την Αυστρία και το Γιβραλτάρ

1. Εφ' όσον η Αυστρία δεν έχει τροποποιήσει το άρθρο 12 παράγραφος 1 του «Auslieferungs- und Rechtshilfegesetz»και, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2008, μπορεί να επιτρέπει στις δικαστικές της αρχές εκτέλεσης να αρνούνται την εκτέλεση ΕΕΣ εάν ο καταζητούμενος είναι αυστριακός πολίτης και εάν οι πράξεις για τις οποίες έχει εκδοθεί το ΕΕΣ δεν τιμωρούνται βάσει του αυστριακού δικαίου.
2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ.

Άρθρο 34 Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003.
2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρονται στο εσωτερικό τους δίκαιο οι υποχρεώσεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο. Όταν προβαίνει στην εν λόγω ανακοίνωση, το κράτος μέλος μπορεί να αναφέρει ότι θα αρχίσει πάραυτα να εφαρμόζει την παρούσα απόφαση-πλαίσιο στις σχέσεις του με όσα κράτη μέλη έχουν προβεί στην ίδια ανακοίνωση. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου διαβιβάζει στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή τις πληροφορίες που λαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2, το άρθρο 8 παράγραφος 2, το άρθρο 13 παράγραφος 4 και το άρθρο 25 παράγραφος 2. Επιμελείται τα της δημοσίευσής τους στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

3. Βάσει των πληροφοριών που διαβιβάζονται από την Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, η Επιτροπή υποβάλλει έως τις 31.12.2004 το αργότερο στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης-πλαισίου, συνοδευόμενη, εάν είναι αναγκαίο, από νομοθετικές προτάσεις.
4. Το Συμβούλιο, το αργότερο κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2003, προβαίνει σε αξιολόγηση, ιδίως της πρακτικής εφαρμογής, των διατάξεων της παρούσας απόφασης-πλαίσιο από τα κράτη μέλη καθώς και της λειτουργίας του SIS.

Άρθρο 35 Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα.

_____

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

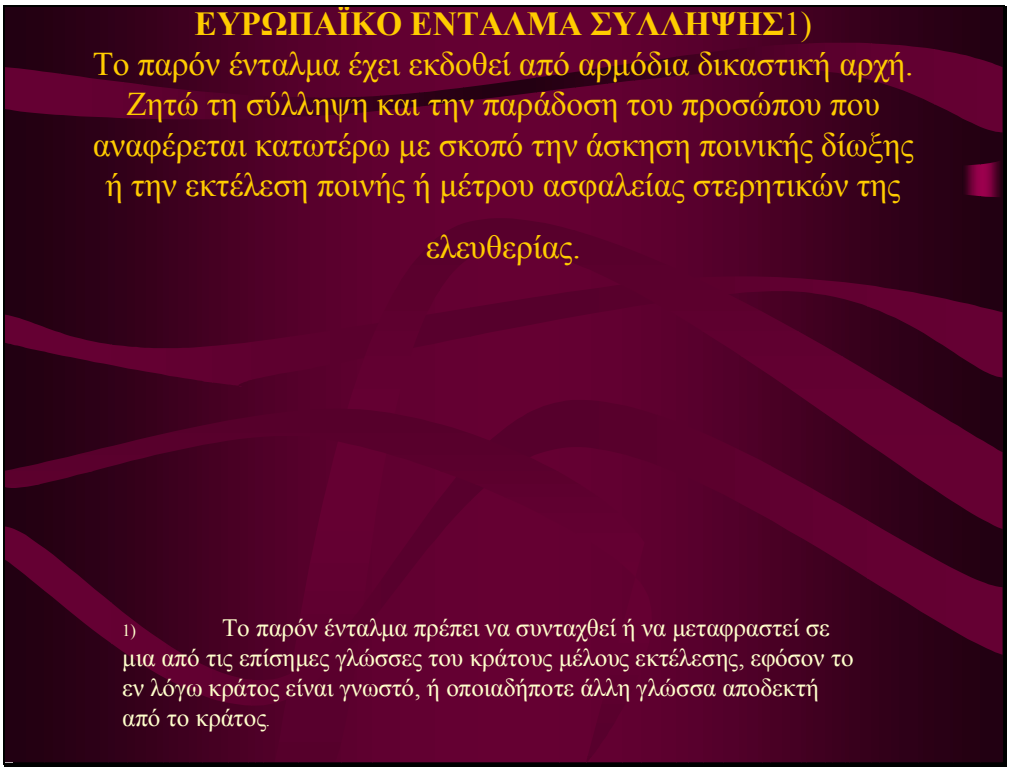

(α) Πληροφορίες σχετικές με την ταυτότητα του καταζητουμένου:
Επώνυμο:
Όνομα(τα): .
Γένος, εάν υπάρχει:
Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν:
Φύλο:.
Ιθαγένεια:
Ημερομηνία γέννησης:
Τόπος γέννησης:
Κατοικία: (και/ή γνωστή διεύθυνση):
Εάν είναι γνωστό, γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί ο καταζητούμενος:
Διακριτικά γνωρίσματα / περιγραφή του καταζητουμένου:.
Φωτογραφία και δακτυλικά αποτυπώματα του καταζητουμένου, εάν υπάρχουν και μπορούν να διαβιβασθούν, ή στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να ληφθούν αυτές οι πληροφορίες ή προφίλ DNA (εάν τα στοιχεία αυτά μπορούν να διαβιβασθούν αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί)

(β) Απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης:
1. Ένταλμα σύλληψης ή δικαστική απόφαση που έχει την ίδια ισχύ:
Τύπος:
2. Εκτελεστή απόφαση:
Στοιχεία:

(γ) Ενδείξεις για τη διάρκεια της ποινής:
1. Μέγιστη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που μπορεί να επιβληθεί για την (τις) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις):
2. Διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε:
Υπόλοιπο της ποινής προς έκτιση:

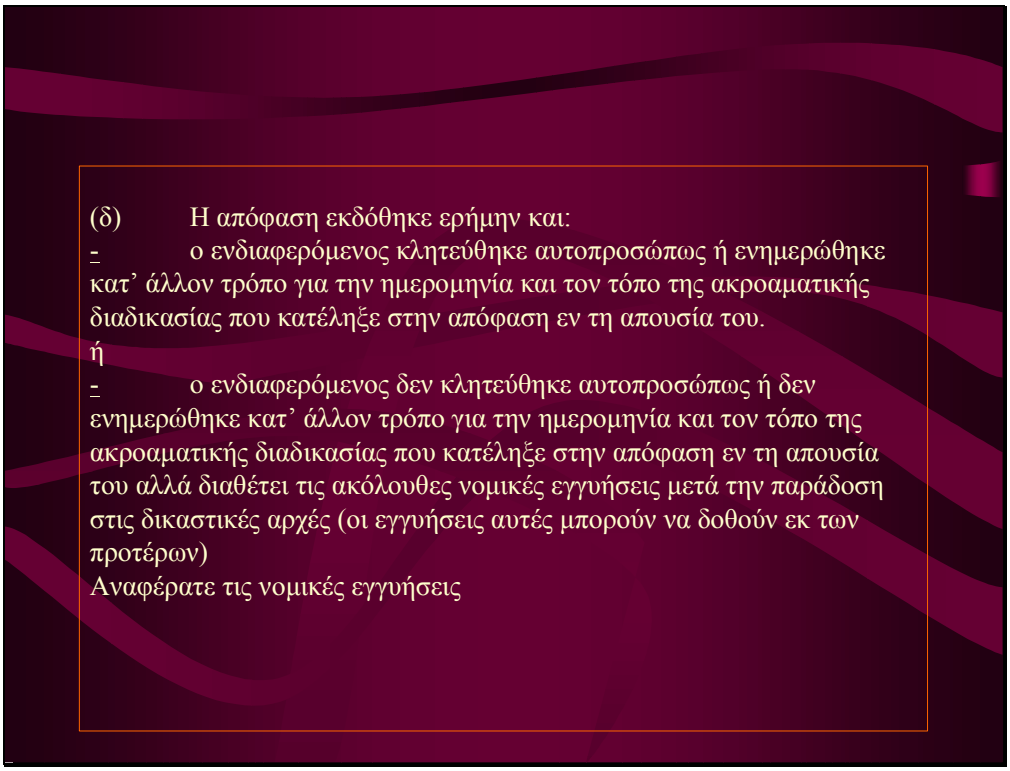
(δ) Η απόφαση εκδόθηκε ερήμην και:
- ο ενδιαφερόμενος κλητεύθηκε αυτοπροσώπως ή ενημερώθηκε κατ' άλλον τρόπο για την ημερομηνία και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας που κατέληξε στην απόφαση εν τη απουσία του.
ή
- ο ενδιαφερόμενος δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως ή δεν ενημερώθηκε κατ' άλλον τρόπο για την ημερομηνία και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας που κατέληξε στην απόφαση εν τη απουσία του αλλά διαθέτει τις ακόλουθες νομικές εγγυήσεις μετά την παράδοση στις δικαστικές αρχές (οι εγγυήσεις αυτές μπορούν να δοθούν εκ των προτέρων)
Αναφέρατε τις νομικές εγγυήσεις

(ε) Αξιόποινες πράξεις:

Το παρόν ένταλμα συνδέεται συνολικά με: ..... αξιόποινες πράξεις.

Περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-εων), όπου συμπεριλαμβάνονται ο χρόνος, ο τόπος και ο βαθμός συμμετοχής του καταζητουμένου στην (στις) αξιόποινη (-ες) πράξη

…(εις).....

.....

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-εων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη/ κώδικας:

.....

.....

I. Σημειώστε ενδεχομένως με «X» εάν πρόκειται για μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέγιστο στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας 3 τουλάχιστον ετών όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

? συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
? τρομοκρατία,
? εμπορία ανθρώπων,
? σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
? παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
? παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
? δωροδοκία,

? απάτη, περιλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
? νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
? παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ,
? ηλεκτρονικό έγκλημα,
? εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλουμένων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλουμένων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
? παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
? ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
? παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
? απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και σύλληψη ομήρων,
? ρατσισμός και ξενοφοβία,
? οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,
? παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
? υπεξαίρεση,
? προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους, εκβίαση,
? παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
? πλαστογραφία και διακίνηση διοικητικών εγγράφων,
? παραχάραξη μέσων πληρωμής,
? λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
? λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
? εμπορία κλεμμένων οχημάτων,

? βιασμός,
? εμπρησμός,
? εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
? αεροπειρατεία και πειρατεία,
? δολιοφθορά.

II. Πλήρης περιγραφή της ή των αξιόποινων πράξεων που δεν καλύπτονται από το σημείο Ι:

(στ) Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

(ΣΗΜ: Εδώ θα μπορούσαν να αναφερθούν παρατηρήσεις για την εξωεδαφικότητα, τη διακοπή της παραγραφής και άλλες συνέπειες της αξιόποινης πράξης).

ζ) Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που δύνανται να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά μέσα.

Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που αποκτήθηκαν από τον καταζητούμενο ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης.

Περιγραφή των αντικειμένων και τόπος όπου ευρίσκονται (εάν είναι γνωστά):

(η) Η (οι) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις) βάσει της οποίας (των οποίων) εκδόθηκε το παρόν ένταλμα τιμωρείται (-ούνται) με ισόβια κάθειρξη ή με μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής ή έχει (-ουν) οδηγήσει σε τέτοια ποινή ή μέτρο:

? το δικαστικό νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την αναθεώρηση της επιβληθείσας ποινής - κατόπιν αιτήσεων ή το αργότερο μετά από 20 έτη - με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτής της ποινής η αυτού του μέτρου.

και/ή

? το νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την εφαρμογή μέτρων επιεικείας, τα οποία το πρόσωπο δικαιούται βάσει του δικαίου ή της πρακτικής του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτής της ποινής ή αυτού του μέτρου.

(θ) Δικαστική αρχή που εξέδωσε το ένταλμα:
Επίσημο όνομα:
Όνομα του εκπροσώπου της:
Αξίωμα (τίτλος /βαθμός): …
Στοιχεία της δικογραφίας:
Διεύθυνση:
Αριθ. Τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής) (…)
Αριθ. Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής) (....)
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:
Στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να γίνουν οι απαραίτητες πρακτικές ρυθμίσεις για την παράδοση:

1) Στις διάφορες γλώσσες θα συμπεριληφθεί παραπομπή στον «κατέχοντα» την δικαστική αρχή.

Σε περίπτωση όπου μια κεντρική αρχή ορίσθηκε υπεύθυνη για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης:
Όνομα της κεντρικής αρχής:

Αρμόδιος υπάλληλος, εάν υπάρχει (τίτλος /βαθμός και όνομα):

Διεύθυνση:.....
.....
.....
Αριθ. Τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής) (....)
Αριθ. Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής) (....)
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου:

Υπογραφή της δικαστικής αρχής έκδοσης ή /και του εκπροσώπου της:
.....
...
Όνομα:
.....
...
Αξίωμα (τίτλος /βαθμός):
Ημερομηνία:
Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΩΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΕΤΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Το παρόν ένταλμα έχει εκδοθεί από αρμόδια δικαστική αρχή. Ζητώ τη σύλληψη και την παράδοση του προσώπου που αναφέρεται κατωτέρω με σκοπό την άσκηση ποινικής δίωξης ή την εκτέλεση ποινής ή μέτρου ασφαλείας στερητικών της ελευθερίας.

Σχόλιο[1]

- *Σας συνιστούμε να μεταφορτώσετε και να αποθηκεύσετε το έντυπο από τον ιστοχώρο τού ΕΔΔ και να το φυλάξετε στον υπολογιστή σας, για την περίπτωση που δεν υπάρχει πρόσβαση στον ιστοχώρο όταν χρειαστεί.*
- *Συμπληρώστε το έντυπο χρησιμοποιώντας υπολογιστή.*
- *Εάν κάποιο τετραγωνίδιο είναι άνευ αντικειμένου, γράψτε «άνευ αντικειμένου» ή δηλώστε σαφώς, για παράδειγμα με ένα συγκεκριμένο σημάδι (λ.χ. -) ότι είναι άνευ αντικειμένου.*
- *Εάν το ΕΕΣ καλύπτει συρροή αδικημάτων, αριθμήστε τα ως αδικήματα 1, 2, 3 και ούτω καθ' εξής και διατηρήστε αυτή την αρίθμηση σε όλο το ΕΕΣ και ιδίως στο τετραγωνίδιο (β).*

[1] Τα σχόλια που καταγράφονται εδώ δεν είναι δεσμευτικά. Υπενθυμίζεται όμως στις δικαστικές αρχές η υποχρέωσή τους να ερμηνεύουν την εθνική τους νομοθεσία σύμφωνα με την απόφαση πλαίσιο (βλ. την υπόθεση Pupino, C-105/03).

Τετραγωνίδιο (α)

Πληροφορίες απαραίτητες για την ταυτοποίηση του καταζητουμένου

Σχόλιο:

Παρακαλείσθε να συμπληρώστε όλα τα πεδία, ει δυνατόν.

(α) Πληροφορίες σχετικές με την ταυτότητα του καταζητουμένου:

Επώνυμο: ***Σχόλιο: υποχρεωτικό πεδίο. Αναφέρατε και το προηγούμενο επίσημο όνομα, εάν είναι γνωστό, και γράψτε το όνομα ως έχει στην εθνική του γλώσσα· το όνομα δεν πρέπει να μεταφράζεται.***

Όνομα(τα): ***Σχόλιο: υποχρεωτικό πεδίο.***

Γένος, εάν υπάρχει:

Ψευδώνυμα, εάν υπάρχουν: ***Σχόλιο: Αναφέρατε και τυχόν ψευδή ονόματα. Τα προσωνύμια να τεθούν σε αγκύλες. Εάν το πρόσωπο χρησιμοποιεί ψευδή ταυτότητα, η ψευδής αυτή ταυτότητα να προστίθεται σε όλα τα πεδία, όπως και η ψευδής ημερομηνία γέννησης και η ψευδής διεύθυνση.***

Φύλο: ***Σχόλιο: υποχρεωτικό πεδίο.***

Ιθαγένεια: ***Σχόλιο: υποχρεωτικό πεδίο.***

Ημερομηνία γέννησης: ***Σχόλιο: υποχρεωτικό πεδίο.***

Τόπος γέννησης: ***Σχόλιο: υποχρεωτικό πεδίο, εφόσον υπάρχουν πληροφορίες.***

Κατοικία: (και/ή γνωστή διεύθυνση): ***Σχόλιο: υποχρεωτικό πεδίο, εφόσον υπάρχουν πληροφορίες. Να γραφεί «άγνωστη» εάν δεν υπάρχουν πληροφορίες.***

Εάν είναι γνωστό, γλώσσα ή γλώσσες τις οποίες κατανοεί ο καταζητούμενος:

Διακριτικά γνωρίσματα / περιγραφή του καταζητουμένου: ***Σχόλιο: υποχρεωτικό πεδίο, εφόσον υπάρχουν πληροφορίες. Αναφέρατε επίσης, εάν το πρόσωπο είναι επικίνδυνο ή/και μπορεί να οπλοφορεί.***

Φωτογραφία και δακτυλικά αποτυπώματα του καταζητουμένου, εάν υπάρχουν και μπορούν να διαβιβασθούν, ή στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να ληφθούν αυτές οι πληροφορίες ή προφίλ DNA (εάν τα στοιχεία αυτά μπορούν να διαβιβασθούν αλλά δεν έχουν συμπεριληφθεί) ***Σχόλιο: Υποχρεωτικό να προβλεφθεί μέσω INTERPOL ή του SIS εάν υπάρχουν πληροφορίες. Αυτό είναι κρίσιμο προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι θα συλληφθεί το σωστό πρόσωπο.***

Τετραγωνίδιο(β)

Πληροφορίες σχετικά με την απόφαση στην οποία βασίζεται το ΕΕΣ

Σχόλιο:

Το έντυπο πρέπει να συμπληρωθεί μόνο όσον αφορά το σκοπό για τον οποίο υποβάλλεται – περιπτώσεις ποινικής δίωξης ή καταδίκης. Το τετραγωνίδιο (β) χρησιμοποιεί τον όρο «απόφαση». Αυτό μπορεί να σημαίνει διαταγή δικαστηρίου ή δικαστικής αρχής, περιλαμβανομένης διαταγής ανακριτή ή ισοδύναμου αρμόδιου δικαστικού οργάνου. Σε ορισμένα κράτη μέλη το ένταλμα κράτησης στην οποία βασίζεται το ΕΕΣ μπορεί να είναι απόφαση με την οποία ο ύποπτος παραπέμπεται στο εκδικάζον δικαστήριο, εφόσον η απόφαση αυτή αποτελεί τη βάση της προφυλάκισης σε αυτά τα κράτη μέλη. Σε περίπτωση που η απόφαση που έχει οδηγήσει στο ένταλμα κράτησης έχει μετατραπεί, για παράδειγμα, σε ερήμην απόφαση, πρέπει να εκδοθεί νέο ΕΕΣ (με νέο τίτλο).

Προδικαστικό στάδιο (εκδίδεται ΕΕΣ για την άσκηση ποινικής δίωξης)

- β) 1. Προσδιορίστε την απόφαση στην οποία βασίζεται το ένταλμα (δικαστική απόφαση ή δικαστική παραγγελία που εκδόθηκε στις [ηη/μμ/έτος] και διέταξε το καταναγκαστικό μέτρο της προληπτικής κράτησης). Σημειωτέον ότι, όπου συμπληρώνεται το πεδίο (β) 1., πρέπει να συμπληρωθεί και το πεδίο (γ) 1.
- β) 2. Γράψτε «άνευ αντικειμένου».

Μετα-δικαστικό στάδιο (ΕΕΣ που εκδίδεται για την εκτέλεση ποινής ή σε περίπτωση που η καταδικαστική απόφαση εκδόθηκε ερήμην).

- β) 1. Σε επρίπτωση που εκδόθηκε ΕΕΣ για αποφάσεις που εκδόθηκαν ερήμην, προσδιορίστε την απόφαση του δικαστηρίου. Μόνο ένα πεδίο πρέπει να συμπληρωθεί . Εάν η δικαστική απόφαση εκδόθηκε ερήμην, τότε η απόφαση δεν είναι εκτελεστή στα περισσότερα κράτη μέλη, και πρέπει να συμπληρωθεί το (β) 1. Το τετραγωνίδιο (στ) μπορεί επίσης να χρησιμοποιηθεί για να περιγραφεί η κατάσταση.
- β) 2. Αναφέρατε την οικεία απόφαση, η οποία κατέστη οριστική στις [ηη/μμ/έτος] και σημειώσατε τον αριθμό της υπόθεσης και το όνομα του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

(β) Απόφαση επί της οποίας βασίζεται το ένταλμα σύλληψης:

1. Ένταλμα σύλληψης ή δικαστική απόφαση ισοδύναμου αποτελέσματος:

   Είδος: ***Σχόλιο: Προσδιορίσατε τη δικαστική απόφαση ή άλλη δικαστικό ένταλμα και ημερομηνίακαθώς και τον αριθμό της υπόθεσης.***

2. Εκτελεστή απόφαση: ***Σχόλιο: Εάν η απόφαση είναι εκτελεστή, διευκρινίστε επίσης την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη οριστική.***

   Στοιχεία: ***Σχόλιο: αναφέρατε ημερομηνία, αριθμό υπόθεσης, είδος της απόφασης.***

Τετραγωνίδιο (γ)

Πληροφορίες για τη διάρκεια της ποινής/ της στερητικής της ελευθερίας ποινής

Σχόλιο:

Ο σκοπός αυτού του τετραγωνιδίου είναι να καταστήσει σαφές το γεγονός ότι ΕΕΣ υπερβαίνει τα όρια της ποινής που προβλέπονται από άρθρο 2 παρ. 1 της απόφασης πλαισίου. Κατά το προδικαστικό στάδιο, αυτό το ελάχιστο όριο θα εφαρμοστεί στην ποινή που θα μπορούσε κατ' αρχήν να επιβληθεί και, όταν εκδοθεί καταδικαστική απόφαση, θα εφαρμοστεί στη διάρκεια της πραγματικής ποινής. Όπως και στο πεδίο (β), μία μόνο παράγραφος πρέπει κατ' αρχήν να συμπληρωθεί.

Προδικαστικό στάδιο (εκδίδεται ΕΕΣ για την άσκηση ποινικής δίωξης)

- (γ) 1. Αναφέρατε την ποινή που μπορεί, κατ' αρχήν, να επιβληθεί. Παρακαλώ σημειώστε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης πλαισίου, το ΕΕΣ μπορεί να εκδοθεί για τις πράξεις που τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο ασφαλείας κατ' ανώτατο όριο τουλάχιστον 12 μηνών. Όπου συμπληρώνεται το πεδίο (β) 1., πρέπει να συμπληρωθεί και το πεδίο (γ) 1.
- γ) 2. Γράψτε «άνευ αντικειμένου».

Μετα-δικαστικό στάδιο (ΕΕΣ για την εκτέλεση καταδικαστικής απόφασης/ ερήμην καταδικαστικής απόφασης)

- (γ) 2. Αναφέρατε τη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε: Παρακαλώ σημειώστε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 1 της απόφασης πλαισίου, το ΕΕΣ μπορεί να εκδοθεί για καταδίκες τουλάχιστον 4 μηνών όταν έχει επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας. Όπου συμπληρώνεται το πεδίο (β) 2., πρέπει να συμπληρωθεί και το πεδίο (γ) 2.
- (γ) 2. Αναφέρατε έτη, μήνες και ημέρες. Σημειωτέον ότι η απόφαση πλαίσιο δεν ορίζει ελάχιστη διάρκεια υπολοίπου της ποινής προκειμένου να εκδοθεί ΕΕΣ. Πράγματι, οι διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 1 ισχύουν μόνο για επιβληθείσα ποινή ή μέτρο ασφαλείας τουλάχιστον 4 μηνών. Συνιστάται προσεκτική στάθμιση της απόφασης περί εκδόσεως ενός ΕΕΣ στις περιπτώσεις όπου το **υπόλοιπο της ποινής** είναι κάτω από 4 μήνες, αλλά η αρχική ποινή ήταν 4 μήνες ή περισσότερο. Στις περιπτώσεις αυτές συνιστάται υπό κανονικές συνθήκες να μην εκδοθεί το ΕΕΣ.

(γ) Ενδείξεις για τη διάρκεια της ποινής:

1. Μέγιστη διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που μπορεί να επιβληθεί για την (τις) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις):

2. Διάρκεια της στερητικής της ελευθερίας ποινής ή μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε:
Σχόλιο: Σε περίπτωση που έχει επιβληθεί στερητική της ελυθερίας ποινή ή μέτρο ασφαλείας, το μέτρο ασφαλείας μπορεί να είναι απροσδιόριστης διάρκειας, π.χ. ισόβια φυλάκιση ή καταδικαστική απόφαση περί κυρύξεως σε ψυχιατρική συμπασράσταση.

Υπόλοιπο της ποινής προς έκτιση: ***Σχόλιο: Εάν η ποινή είναι απροσδιόριστης διάρκειας, να αναφέρετε ότι τουλάχιστον 4 μήνες απομένουν να εκτιθούν.***

Τετραγωνίδιο (δ)

Υποθέσεις όπου εκδόθηκαν αποφάσεις ερήμην

Σχόλιο:

Οι παύλες στο έντυπο έχουν μετατραπεί σε τετραγωνίδια, σημειώστε Χ σε ένα τετραγωνίδιο για την εκάστοτε περίπτωση. Υπάρχουν δύο περιπτώσεις: είτε ο ενδιαφερόμενος έχει κλητευθεί προσωπικά ή έχει κατ' άλλο τρόπο ενημερωθεί για την ημερομηνία και τον τόπο της ακρόασης, είτε όχι. Στη δεύτερη περίπτωση έχει νομικές εγγυήσεις για νέα εκδίκαση, άσκηση έφεσης ή ανακοπής ερημοδικίας (τα νομικά συστήματα ποικίλλουν). Οι εγγυήσεις αυτές ποικίλλουν μεταξύ των κρατών μελών. Παρακαλώ να αναφέρετε επακριβώς τις εγγυήσεις.

Προδικαστικό στάδιο (ΕΕΣ για την άσκηση ποινικής δίωξης)

- Άνευ αντικειμένου. Αναφέρατε στο τετραγωνίδιο ότι είναι άνευ αντικειμένου.

Μετα-δικαστικό στάδιο (ΕΕΣ για την εκτέλεση καταδίκης/ ερήμην καταδίκης)

- **Εάν έχει σημειωθεί Χ στο τετραγωνίδιο 1, δεν απαιτείται να αναφέρετε νομικές εγγυήσεις.**
- "έχει κατ' άλλο τρόπο ενημερωθεί» σημαίνει ότι έχει ενημερωθεί σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Αναφέρατε τις συγκεκριμένες περιστάσεις. Πώς το πρόσωπο έλαβε πραγματικά γνώση; Θα ήταν χρήσιμο να γίνουν γνωστές οι λεπτομέρειες για το πώς έχει ενημερωθεί ο ενδιαφερόμενος (βλ. τετραγωνίδιο στ), μολονότι η απόφαση πλαίσιο δεν ζητά την πληροφορία αυτή. Παρακαλώ διευκρινίστε εάν πρέπει να τηρηθεί κάποια προθεσμία για την άσκηση ανακοπής ερημοδικίας κ.λπ. Είναι επίσης χρήσιμο εάν διευκρινισθεί πότε και για πόσον καιρό μπορεί να υποβληθεί αίτηση νέας έναρξης της διαδικασίας. Μπορεί μια να κατατεθεί αίτηση νέας έναρξης της διαδικασίας μετά την παράδοση του προσώπου; Η κοινοποίηση του ΕΕΣ μπορεί σε μερικές χώρες να θεωρηθεί ως ενημέρωση για την επίσημη κοινοποίηση της ίδιας της απόφασης και, ως εκ τούτου, αρχίζουν να τρέχουν οι προθεσμίες για τη νέα κίνηση της διαδικασίας. Σε αυτή την περίπτωση, η αρχή έκδοσης πρέπει να το διευκρινίσει σαφώς ώστε η αρχή εκτέλεσης να ενημερώσει καταλλήλως το πρόσωπο που παραδίδεται βάσει αποφάσεως που εκδόθηκε ερήμην.

- **Στις χώρες όπου δεν εκδικάζονται υποθέσεις ερήμην, γράψτε «άνευ αντικειμένου διότι δεν εκδικάζονται υποθέσεις ερήμην».**

(δ) Η απόφαση εκδόθηκε ερήμην και:

□ ο ενδιαφερόμενος κλητεύθηκε αυτοπροσώπως ή ενημερώθηκε κατ' άλλον τρόπο για την ημερομηνία και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας που κατέληξε στην ερήμην εκδοθείσα απόφαση .

ή

□ ο ενδιαφερόμενος δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως ή δεν ενημερώθηκε κατ' άλλον τρόπο για την ημερομηνία και τον τόπο της ακροαματικής διαδικασίας που κατέληξε στην απόφαση εν τη απουσία του αλλά διαθέτει τις ακόλουθες νομικές εγγυήσεις μετά την παράδοση στις δικαστικές αρχές (οι εγγυήσεις αυτές μπορούν να δοθούν εκ των προτέρων)

Αναφέρατε τις νομικές εγγυήσεις

Σχόλιο: Σε μερικά κράτη μέλη, καλύπτονται και οι δύο τύποι περιπτώσεων και έτσι ο δικαστής θα πρέπει να διευκρινίσει και τις νομικές εγγυήσεις για την κατάσταση που αναφέρεται στην πρώτη περίπτωση. Προσδιορίστε τις δυνατότητες για νέα εκδίκαση, έφεση ή ανακοπή ερημοδικίας και τις προϋποθέσεις για την άσκηση του ένδικου μέσου. .....

[Σημειωτέον ότι το ισχύον τετραγωνίδιο δ) πρόκειται να αντικατασταθεί από το κάτωθι έντυπο από τα τέλη του 2010][1]

δ) Να διευκρινιστεί εάν ο ενδιαφερόμενος εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης:

1. □ Ναι, ο ενδιαφερόμενος εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

2. □ Όχι, ο ενδιαφερόμενος δεν εμφανίστηκε αυτοπροσώπως στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης.

3. Εάν απαντήσατε "όχι" στη δεύτερη ερώτηση, παρακαλώ διευκρινίστε εάν:

□ 3.1.α. ο ενδιαφερόμενος κλητεύθηκε αυτοπροσώπως και με την κλήτευση ενημερώθηκε σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης που κατέληξε στην έκδοση της εν λόγω αποφάσεως και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανισθεί στη δίκη,

Ημερομηνία κλητευσης του ενδιαφερομένου αυτοπροσώπως:

……(*ημέραμ/μήνας/έτος)*

Τόπος κλητευσης του ενδιαφερομένου αυτοπροσώπως:

.....

Ή

□ 3.1.β. ο ενδιαφερόμενος δεν κλητεύθηκε αυτοπροσώπως αλλά δι' άλλων μέσων ενημερώθηκε πραγματικά και επισήμως σχετικά με την προγραμματισμένη ημερομηνία και τον τόπο διεξαγωγής της δίκης αυτής, κατά τρόπον ώστε να αποδεικνύεται σαφώς ότι ο ενδιαφερόμενος τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης και είχε ενημερωθεί σχετικά με το γεγονός ότι μπορεί να εκδοθεί απόφαση σε περίπτωση που δεν εμφανισθεί στη δίκη,

Περιγράψτε πώς αποδεικνύεται ότι ο ενδιαφερόμενος τελούσε εν γνώσει της δίκης:

……..

……..

[1] Στις 6 Ιουνίου 2008 το Συμβούλιο Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων επέτυχε γενική προσέγγιση σχετικά με την πρωτοβουλία της Δημοκρατίας της Σλοβενίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Τσεχικής Δημοκρατίας, του Βασιλείου της Σουηδίας, της Σλοβακικής Δημοκρατίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας ενόψει της έκδοσης απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου για την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται ερήμην και για την τροποποίηση της απόφασης-πλαισίου 2002/584/ΔΕΥ της 13ης Ιουνίου 2002 για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών της απόφασης πλαισίου 2005/214/ΔΕΥ της 24ης Φεβρουαρίου 2005 σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών της απόφασης πλαισίου 2006/783/ΔΕΥ της 6ης Οκτωβρίου 2006 σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης στις αποφάσεις δήμευσης και της απόφασης πλαισίου 2008/.../ΔΕΥ σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα ασφαλείας στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αναμένεται ότι η εν λόγω απόφαση θα εγκριθεί τυπικά πριν το τέλος του 2008 και ότι η διαδικασία εφαρμογής θα διαρκέσει δύο έτη.

Ή

☐ 3.2 ο ενδιαφερόμενος τελούσε εν γνώσει της προγραμματισμένης δίκης, είχε δώσει δε εντολή σε δικηγόρο, τον οποίον διόρισε είτε ο ενδιαφερόμενος είτε το κράτος, να τον εκπροσωπήσει στη δίκη, και εκπροσωπήθηκε όντως από αυτόν στη δίκη,

Να παράσχετε στοιχεία για το πώς εκπληρώθηκε αυτή η προϋπόθεση:

……

Ή

☐ 3.3 αφού του επιδόθηκε η απόφαση, ο ενδιαφερόμενος είχε δηλώσει ρητώς ότι δεν αμφισβητεί αυτήν την απόφαση.

Περιγράψτε πότε και πώς ο ενδιαφερόμενος δήλωσε ρητώς ότι δεν αμφισβητεί την απόφαση.

……

Ή

☐ 3.4 ο ενδιαφερόμενος δικαιούται να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο υπό τους εξής όρους:

☐ 3.4.1 του επιδόθηκε αυτοπροσώπως η απόφαση στις ……. (ημέρα/μήνας/έτος), και

– ενημερώθηκε ρητώς σχετικά με το δικαίωμα να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσον και να παρίσταται στη δίκη, και

– αφού ενημερώθηκε για το δικαίωμά του, δεν ζήτησε να δικασθεί εκ νέου ή δεν άσκησε ένδικο μέσον εντός της ισχύουσας προθεσμίας.

Ή

☐ 3.4.2 η απόφαση δεν κατέστη δυνατόν να του επιδοθεί αυτοπροσώπως, αλλά:

– η απόφαση θα του επιδοθεί αυτοπροσώπως και αμελλητί μετά την παράδοσή του, και

– όταν του επιδοθεί η απόφαση, το πρόσωπο αυτό θα ενημερωθεί ρητώς σχετικά με το δικαίωμα να δικασθεί εκ νέου ή να ασκήσει ένδικο μέσο και να παρίσταται στη δίκη, και

– αφού του επιδοθεί η απόφαση, θα έχει το δικαίωμα να ζητήσει τη διεξαγωγή νέας δίκης ή να ασκήσει ένδικο μέσο εντός … ημερών.

Αν σημειώσατε X στο τετραγωνίδιο 3.4.2, επιβεβαιώστε:

☐ ότι αν ο καταζητούμενος, όταν ενημερωθεί στο εκτελούν κράτος σχετικά με το περιεχόμενο του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, ζητήσει να λάβει αντίγραφο της απόφασης προτού παραδοθεί, θα του παρασχεθεί αντίγραφο αμέσως μετά τη διατύπωση αυτού του αιτήματος προς την εκτελούσα αρχή,

και

☐ ότι αν ο καταζητούμενος έχει ζητήσει επανεκδίκαση ή ασκήσει έφεση, η κράτησή του εν αναμονή της επανεκδίκασης ή έφεσης επανεξετάζεται, έως ότου ολοκληρωθεί η εν λόγω δικαστική διαδικασία, βάσει της νομοθεσίας του κράτους έκδοσης, είτε ανά τακτά διαστήματα είτε κατόπιν αιτήσεω του ενδιαφερομένου. Η επανεξέταση αυτή συνεπάγεται ειδικότερα τη δυνατότητα αναστολής ή διακοπής του μέτρου στέρησης της ελευθερίας

και

☐ ότι εάν το πρόσωπο ζήτησε την επανεκδίκαση της υπόθεσης ή άσκησε έφεση, η επανεκδίκαση της υπόθεσης ή η εκδίκαση της έφεσης θα αρχίσει εν ευθέτω χρόνω μετά την παράδοση.

Τετραγωνίδο ε

Επίδικα αδικήματα

Σχόλιο:

Η αρχική ιδέα πίσω από το πεδίο (ε) ήταν ότι θα μπορούσε να δοθεί μια σχετικά σύντομη αλλά ακριβής περιγραφή των περιστάσεων της υπόθεσης, περιλαμβανομένου του χρόνου, του τόπου και του βαθμού συμμετοχής του καταζητουμένου στο αδίκημα. Ο δικαστής εκτέλεσης, για τις περισσότερες από τις περιπτώσεις όπου εκδόθηκε ΕΕΣ, δεν θα πρέπει να "προχωρήσει πέρα από το τετραγωνίδιο"· με άλλα λόγια δεν πρέπει να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης όταν έχει σημειωθεί τετραγωνίδιο που αφορά μια από τις 32 κατηγορίες αδικημάτων. Αυτός ήταν επίσης ένας από τους λόγους για τους οποίους θεωρήθηκε ότι μια σύντομη και ακριβής περιγραφή θα αρκούσε σε τέτοιες περιπτώσεις, ενώ πλήρης περιγραφή απαιτήθηκε μόνο στο II, όπου έπρεπε να ελεγχθεί το διπλό αξιόποινο.

Ωστόσο, η πρακτική έδειξε ότι σε πολλές περιπτώσεις πλήρης περιγραφή της υπόθεσης περιλαμβάνεται ήδη στην αρχή του τετραγωνιδίου. Σε περιπτώσεις που το διπλό αξιόποινοκαταργείται, ισχύει ο ορισμός του αδικήματος κατά τον πονικό κώδικα του κράτους μέλους έκδοσης, και δεν είναι απαραίτητο να ενσωματωθεί το κείμενο του κώδικα στο ΕΕΣ (ή να επισυναφθεί, κατά την πρακτική ορισμένων δικαστικών αρχών - έτσι αποφεύγεται η περιττή μετάφραση νομικών κειμένων, παρότι ορισμένα δικαστήρια απαιτούν αντίγραφο του νομικού κειμένου). Τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης πρέπει να περιγράφονται πάντοτε και εξαντλητικά, ούτως ώστε να μπορεί να εκτιμηθεί η εφαρμογή του κανόνα της ειδικότητας, του *ne bis in idem* και της παραγραφής.

Προδικαστικό και μετα-δικαστικό στάδιο

- Αναγράψατε τον αριθμό των συναφών αδικημάτων.
- Εξηγήστε με εκρίβεια τα πραγματικά περιστατικά που δικαιολογούν το αίτημα: χρησιμοποιήστε σύντομες προτάσεις που να είναι εύκολο να μεταφραστούν. Η περιγραφή των πραγματικών περιστατικών πρέπει να συνίσταται μόνο σε σύντομη περίληψη και όχι σε μεταγραφή ολόκληρων σελίδων του φακέλου. Ωστόσο σε πιο σύνθετες περιπτώσεις, και ιδίως όταν ισχύει το διπλό αξιόποινο, μια πιο εκτενής περιγραφή είναι απαραίτητη προκειμένου να στοιχειοθετηθούν οι κύριες πτυχές των γεγονότων. Στις περιπτώσεις αυτές, περιλάβετε τα δεδομένα που είναι **ουσιώδη** ώστε η αρχή εκτέλεσης να αποφασίσει για το ΕΕΣ, ιδίως να προσδιορίσει τυχόν πιθανούς λόγους μη αναγνώρισης ή εν όψει της εφαρμογής του κανόνα της ειδικότητας ή του *ne bis in idem*. Μια σύντομη περιγραφή θα είναι επίσης χρήσιμη για την πραγματοποίηση καταχωρίσεων στο SIS από το εθνικό γραφείο SIRENE.

- Αναγράψτε το νομικό χαρακτηρισμό του αδικήματος και τις διατάξεις που παραβιάζει.
- Εάν η αρχή έκδοσης αναγνωρίζει το αδίκημα ως ένα από τα αδικήματα του καταλόγου, πρέπει να σημειώσει X σε μια κατηγορία αδικημάτων του καταλόγου.
- Εάν η απόπειρα του αδικήματος τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο ασφαλείας κατ' ανώτατο όριο τουλάχιστον τριών ετών, πρέπει να σημειωθεί X στο σχετικό τετραγωνίδιο (εκείνο του αδικήματος).
- Η αρχική πρόθεση των συντακτών της απόφασης πλαισίου δεν είχε κρίνει αναγκαίο να ενσωματώνονται νομικά κείμενα στο ΕΕΣ. Υπάρχουν τεχνικοί λόγοι για τον αποκλεισμό των νομικών κειμένων, όπως το γεγονός ότι το μήκος της ηλεκτρονικής διαβίβασης του πεδίου μέσω του SIRENE περιορίζεται σε 1024 χαρακτήρες (περίπου 15 γραμμές σε μέγεθος 12 του Word font· η υπέρβαση αυτού του ορίου υποχρεώνει το SIRENE να διαβιβάσει μέρος των πληροφοριών με άλλο, συμπληρωματικό έντυπο (το έντυπο M) και να προετοιμάσει «*μετάφραση υποστήριξης*», με κίνδυνο κορεσμού του συστήματος, δεδομένου ότι υπάρχουν περιορισμένοι διαθέσιμοι πόροι για τη διαδικασία αυτή.
- Συνιστάται να χρησιμοποιείται ένα μόνο έντυπο για ένα ΕΕΣ που αφορά ένα πρόσωπο. Εάν περιέχει περισσότερα αδικήματα, πρέπει να καθίσταται σαφές (π.χ. με τη χρήση των όρων «αδίκημα 1», «αδίκημα 2», «αδίκημα 3», ...) ποια συμπλήρωση τετραγωνιδίου αντιστοιχεί σε ποιο αδίκημα (βλ. ιδίως τετραγωνίδιο β). Σημειώστε ότι το σύστημα SIS θα επιτρέπει την εισαγωγή ενός μόνο ΕΕΣ.
- *Παράδοση για παρεπόμενα αδικήματα* σημαίνει παράδοση για ένα ή περισσότερα αδικήματα που τιμωρούνται με κύρωση χαμηλότερη από το κατώτατο όριο που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1) της απόφασης πλαισίου. Η ίδια η απόφαση πλαίσιο δεν προβλέπει ρητά τρόπο να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της παρεπόμενης παράδοσης. Ορισμένα κράτη μέλη την προβλέπουν, ενώ άλλα δεν την επιτρέπουν. Προτού εκδοθεί ένα ΕΕΣ πρέπει να δοθεί προσοχή στο γεγονός ότι αυτή η κατάσταση μπορεί να οδηγήσει σε ακυρότητα του ΕΕΣ, ιδίως σε περιπτώσεις καταδικαστικής απόφασης όπου στόχος του ΕΕΣ είναι η συγχώνευση ποινών φυλάκισης, ενώ τμήματα των αδικημάτων δεν καλύπτονται από το κατώτατο όριο.
- Σε περίπτωση που η ίδια χώρα εκδίδει διάφορα ΕΕΣ σχετικά με το ίδιο πρόσωπο, αυτά τα ΕΕΣ δεν πρέπει να θεωρηθούν συγκρουόμενα. Ωστόσο, ορισμένα δικαστήρια δεν δέχονται περισσότερα του ενός ΕΕΣ για το ίδο πρόσωπο από το ίδιο κράτος μέλος έκδοσης.

(ε) Αξιόποινες πράξεις:

Το παρόν ένταλμα συνδέεται συνολικά με: ..... αξιόποινες πράξεις.

Περιγραφή των περιστάσεων τέλεσης της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-εων), όπου συμπεριλαμβάνονται ο χρόνος, ο τόπος και ο βαθμός συμμετοχής του καταζητουμένου στην (στις) αξιόποινη (-ες) πράξη (-εις) ***Σχόλιο:Για λόγους σαφήνειας, όταν πρόκειται για π.χ.τρία αδικήματα,οι περιγραφές πρέπει να είναι αρθμημένες 1, 2, 3. Χρησιμοποιήστε σύντομες προτάσεις αλλά κάνετε πλήρη περιγραφή των πραγματικών περιστατικών. Παρακαλείστε να εκφράζεστε με ακρίβεια.***

.....

Φύση και νομικός χαρακτηρισμός της (των) αξιόποινης(-ων) πράξης(-εων) και εφαρμοστέα νομική διάταξη/ κώδικας:
Σχόλιο: Αναγράψατε το νομικό χαρακτηρισμό του αδικήματος και προσδιορίστε τις διατάξεις του ποινικού κώδικα που παραβιάζει.
.....
.....

I. Σημειώστε ενδεχομένως με «Χ» εάν πρόκειται για μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται με μέγιστη στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέγιστο στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας 3 τουλάχιστον ετών όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

□ συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
□ τρομοκρατία,
□ εμπορία ανθρώπων,
□ σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
□ παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
□ παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
□ δωροδοκία,
□ απάτη, περιλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,

□ νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
□ παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ,
□ ηλεκτρονικό έγκλημα,
□ εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, περιλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλουμένων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλουμένων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,

□ παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
□ ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
□ παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
□ απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και σύλληψη ομήρων,
□ ρατσισμός και ξενοφοβία,
□ οργανωμένη ή ένοπλη ληστεία,

□ παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, περιλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
□ υπεξαίρεση,
□ προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους, εκβίαση,
□ παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,
□ πλαστογραφία και διακίνηση διοικητικών εγγράφων,
□ παραχάραξη μέσων πληρωμής,
□ λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,
□ λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,
□ εμπορία κλεμμένων οχημάτων,
□ βιασμός,
□ εμπρησμός,
□ εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,
□ αεροπειρατεία και πειρατεία,
□ δολιοφθορά.

ΙΙ. Πλήρης περιγραφή της ή των αξιόποινων πράξεων που δεν καλύπτονται από το σημείο Ι: ***Σχόλιο:***
Μην επαναλάβετε στο τμήμα ΙΙ αυτά που περιγράφηκαν ήδη ανωτέρω στο τετραγωνίδιο (ε).
Πέρα από την πλήρη περιγραφή, δεν απαιτούνται πληροφορίες σχετικά με την εθνική νομοθεσία.
Εάν τα πραγματικά περιστατικά έχουν ήδη αναφερθεί ανωτέρω, μην τα επαναλάβετε. Μην προσθέσετε νομικά κείμενα εάν τα πραγματικά περιστατικά περιγράφονται ήδη με σαφήνεια ανωτέρω, χρησιμοποιήστε αυτό το τετραγωνίδιο μόνο εάν ισχύει το διπλό αξιόποινο και χρειάζεται να επεκταθείτε περισσότερο για τα πραγματικά περιστατικά επιπλέον όσων ήδη αναφέρθηκαν προηγουμένως. Προκειμένου ένας δικαστής να κρίνει το διπλό αξιόποινο, δεν είναι απαραίτητο να έχει το νομικό κείμενο αλλά μόνο να ξέρει τα ακριβή πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, αν και ορισμένεα δικαστήρια απαιτούν αντίγραφα των νομικών κειμένων.

.....

.....

Τετραγωνίδιο(στ)

Άλλες περιστάσεις σχετικές με την υπόθεση

Σχόλιο:

Κανονικά, το πεδίο αυτό δεν συμπληρώνεται. Χρησιμοποιήστε το μόνο σε περίπτωση που προβλέπονται δυσκολίες στην εκτέλεση του ΕΕΣ, παρά τις διευκρινίσεις μέσω άμεσων δικαστικών επικοινωνιών. Εδώ είναι η κατάλληλη θέση για αιτήσεις προσωρινής παράδοσης, ή για περιπτώσεις όπου αναμένετε αρνητική απόφαση ή απαιτείται συγκεκριμένη δικονομική πράξη (ιδίως δήλωση του υπόπτου). Εάν οι κανόνες του κράτους εκτέλεσης το επιτρέπουν, εδώ μπορεί να ζητηθεί ακρόαση με τηλεδιάσκεψη. Το τετραγωνίδο αυτό πρέπει να χρησιμοποιείται σε περίπτωση αιτήματος συγκατάθεσης σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4 της απόφασης πλαισίου.

Προδικαστικό στάδιο (το ΕΕΣ εκδόθηκε για την άσκηση ποινικής δίωξης)

- Περιγράψτε άλλες περιστάσεις σχετικές με την υπόθεση, π.χ. εάν το έγκλημα διαπράχθηκε πριν πολύ καιρό, γιατί το ΕΕΣ εκδίδεται τώρα;

Μετα-δικαστικό στάδιο (το ΕΕΣ εκδόθηκε για την εκτέλεση καταδίκης/ ερήμην καταδίκης)

- Περιγράψτε άλλες περιστάσεις σχετικές με την υπόθεση. Για παράδειγμα: «παράνομη απουσία από τη φυλακή επειδή ο καθ' ού δεν επέστρεψε στις φυλακές μετά από προσωρινή απόλυση από τις 13 έως τις 19 Νοεμβρίου 1995 ...».

(στ) Άλλες περιστάσεις συναφείς με την υπόθεση (προαιρετικές πληροφορίες):

(ΣΗΜ: Εδώ θα μπορούσαν να αναφερθούν παρατηρήσεις για την εξωεδαφικότητα, τη διακοπή της παραγραφής και άλλες συνέπειες της αξιόποινης πράξης). ***Σχόλιο: Αυτό θα μπορούσε να καλύπτει επίσης παρατηρήσεις για τους περιορισμούς στις επαφές με τρίτους μετά από τη σύλληψη, ενδείξεις ότι υπάρχει κίνδυνος καταστροφής αποδεικτικών στοιχείων ή κίνδυνος υποτροπής. Συνήθως δεν είναι απαραίτητο να αναφέρεται τυχόν διακοπή της παραγραφής, αλλά εάν το αδίκημα διαπράχθηκε πριν από πολύ καιρό, αυτό το στοιχείο μπορεί να είναι χρήσιμο. Επίσης, μερικά κράτη μέλη μπορεί να απαιτούν σε τακτική βάση κάτι τέτοιο, αν και η απόφαση πλαίσιο δεν το επιβάλλει.***

.....

.....

Τετραγωνίδιο (ζ)
Κατάσχεση

Σχόλιο:

Προδικαστικό στάδιο (το ΕΕΣ εκδόθηκε για την άσκηση ποινικής δίωξης)

- Να δοθεί σύντομη περιγραφή του αιτούμενου αντικειμένου (δηλ. όπλο, ταυτότητα ή ταξιδιωτικά έγγραφα κ.λπ.). Σε περίπτωση που δεν ζητείται τέτοιου είδους συνεργασία, να αναγράφεί η έκφραση «άνευ αντικειμένου».
- Για παράδειγμα, περιγράψτε το όπλο του οποίου ζητείται η κατάσχεση.
- Να παραχεθεί κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετικά με χωριστό αίτημα αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής (ΑΔΣ) ή να διαταχθεί η δέσμευση.
- Το τετραγωνίδιο (ζ) δεν αφορά «προσωπικά περιουσιακά στοιχεία»· να αναφέρετε αντικείμενα που μπορούν να θεωρηθούν αποδεικτικά στοιχεία, π.χ. φορητός υπολογιστής, προσωπικά έγγραφα ή κινητά τηλέφωνα, προκειμένου να καταστεί δυνατή η κατάσχεση αντικειμένων χωρίς να εκδοθεί άλλο ΕΕΣ.
- Συμπληρώστε λαμβάνοντας υπόψη ότι με την κατάσχεση μπορεί να αποφευχθούν μελλοντικά αιτήματα δικαστικής συνδρομής.

Μετα-δικαστικό στάδιο (ΕΕΣ για την εκτέλεση καταδίκης/ ερήμην καταδίκης)

- Γράψτε άνευ αντικειμένου (εκτός αν με την απόφαση διατάσσεται η κατάσχεση).

ζ) Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που δύνανται να χρησιμεύσουν ως αποδεικτικά στοιχεία.

Το παρόν ένταλμα αφορά επίσης την κατάσχεση και παράδοση αντικειμένων που αποκτήθηκαν από τον καταζητούμενο ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης.

Περιγραφή των αντικειμένων (και του τόπου όπου ευρίσκονται) (εάν είναι γνωστά):***Σχόλιο: όσο μεγαλύτερη είναι η ακρίβεια με την οποία συμπληρώνεται το πεδίο αυτό, τόσο περισσότερο θα αποφευχθούν μελλοντικά αιτήματα δικαστικής συνδρομής.***

.....
.....
.....

Τετραγωνίδιο (η)

Σχόλιο:

Οι παύλες έχουν μετατραπεί σε τετραγωνίδια - Σημειώστε Χ στο ενδεδειγμένο. Εάν το σύνταγμα δεν επιτρέπει καταδίκη σε ισόβια, γράψτε «άνευ αντικειμένου»

Προδικαστικό στάδιο (το ΕΕΣ εκδόθηκε για την άσκηση ποινικής δίωξης)

- Σημειώστε Χ στο τετραγωνίδιο εάν συντρέχει περίπτωση.

Μετα-δικαστικό στάδιο (ΕΕΣ για την εκτέλεση καταδίκης/ ερήμην καταδίκης)

- Σημειώστε Χ στο τετραγωνίδιο, εάν συντρέχει περίπτωση.

(η) Η (οι) αξιόποινη(-ες) πράξη(-εις) βάσει της οποίας (των οποίων) εκδόθηκε το παρόν ένταλμα τιμωρείται (-ούνται) με ισόβια κάθειρξη ή με μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας εφ' όρου ζωής ή έχει (-ουν) οδηγήσει σε τέτοια ποινή ή μέτρο:

□ το δικαστικό νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την αναθεώρηση της επιβληθείσας ποινής - κατόπιν αιτήσεων ή το αργότερο μετά από 20 έτη - με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτής της ποινής η αυτού του μέτρου.

και/ή

□ το νομικό σύστημα του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος προβλέπει την εφαρμογή μέτρων επιεικείας, τα οποία το πρόσωπο δικαιούται βάσει του δικαίου ή της πρακτικής του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος, με σκοπό τη μη εκτέλεση αυτής της ποινής ή αυτού του μέτρου.

Τετραγωνίδιο (θ)

Πληροφορίες σχετικά με την αρχή έκδοσης

Σχόλιο:

- Όνομα του εκπροσώπου της: Στις διάφορες γλώσσες θα συμπεριληφθεί μνεία στον «κάτοχο» της δικαστικής αρχής.
- Γράψτε τη διεύθυνση της αρχής έκδοσης
- Γράψτε αριθμό τηλεφώνου/ fax / e-mail της αρχής έκδοσης
- Στοιχεία επικοινωνίας για πρακτικές συνεννοήσεις: Ει δυνατόν, αναφέρετε το όνομα και στοιχεία επικοινωνίας ενός δικαστικού αξιωματούχου που γνωρίζει μια ξένη γλώσσα (αγγλικά/ γαλλικά).

(θ) Δικαστική αρχή που εξέδωσε το ένταλμα:
Επίσημο όνομα: .....

Όνομα του εκπροσώπου της:.....

Αξίωμα (τίτλος /βαθμός): … .....

Στοιχεία της δικογραφίας: .....
Διεύθυνση:.....

Αριθ. Τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής) (..) .....
Αριθ. Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής) ( ).....
Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....
Στοιχεία επικοινωνίας του προσώπου με το οποίο πρέπει να υπάρξει επαφή για να γίνουν οι απαραίτητες πρακτικές ρυθμίσεις για την παράδοση:.....

Στοιχεία επικοινωνίας της Κεντρικής Αρχής

Σχόλιο:

Συμπληρώστε όλες τα στοιχεία επικοινωνίας με προσοχή, εφόσον συντρέχει περίπτωση.

Σε περίπτωση όπου μια κεντρική αρχή ορίσθηκε υπεύθυνη για τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης:

Όνομα της κεντρικής αρχής: .....

.....

Αρμόδιος υπάλληλος, εάν υπάρχει (τίτλος /βαθμός και όνομα): .....

.....

Διεύθυνση:.....

.....

Αριθ. Τηλ.: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής) (....) .....

Αριθ. Φαξ: (κωδικός χώρας) (κωδικός πόλης / περιοχής) (....) .....

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: .....

Υπογραφή και στοιχεία της δικαστικής αρχής έκδοσης

Σχόλιο:

- Αυτή μπορεί να είναι η δικαστική αρχή ή, για παράδειγμα, ο Γραμματέας Δικαστηρίου που υπογράφει εκ μέρους του Δικαστηρίου.
- Σημειώστε ότι η χώρα στην οποία απευθύνεται η αίτηση μπορεί να απαιτήσει σφραγίδα της αρχής έκδοσης.

Υπογραφή της δικαστικής αρχής έκδοσης ή /και του εκπροσώπου της:
.....

Όνομα:
.....

Αξίωμα (τίτλος /βαθμός):.....
Ημερομηνία:.....

Επίσημη σφραγίδα (εάν υπάρχει) ***Σχόλια: πρόκειται για την επίσημη σφραγίδα της δικαστικής αρχής έκδοσης βάσει του εσωτερικού δικαίου. Να χρησιμοποιείται πάντοτε, εάν υπάρχει.***

ANNEX IV

ΓΛΩΣΣΕΣ ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΡΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΛΑΒΗ ΕΝΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 της απόφασης πλαισίου, τα κράτη μέλη έχουν κάνει τις ακόλουθες δηλώσεις σχετικά με τις αποδεκτές γλώσσες όταν παραλαμβάνουν ΕΕΣ:

Αυστρία:	γερμανικά ή άλλη γλώσσα σε βάση αμοιβαιότητας (δέχεται τη λήψη ΕΕΣ στην επίσημη γλώσσα των κρατών μελών τα οποία επίσης δέχονται τη λήψη ΕΕΣ που εκδίδουν οι αυστριακές δικαστικές αρχές στα γερμανικά).
Βέλγιο:	γαλλικά, ολλανδικά, γερμανικά.
Βουλγαρία:	βουλγαρικά.
Κύπρος:	ελληνικά, τουρκικά, αγγλικά.
Τσεχική Δημοκρατία:	τσέχικα·Σε σχέση με τη Σλοβακία, η Δημοκρατία της Τσεχίας δέχεται ΕΕΣ που έχει συνταχθεί στη σλοβακική γλώσσα ή που συνοδεύεται από μετάφραση στη σλοβακική γλώσσα, ενώ σε σχέση με την Αυστρία η Δημοκρατία της Τσεχίας δέχεται ΕΕΣ στα γερμανικά.
Δανία:	δανικά, αγγλικά, σουηδικά.
Εσθονία:	εσθονικά ή αγγλικά.
Φινλανδία:	φινλανδικά, σουηδικά, αγγλικά.
Γαλλία:	γαλλικά.
Γερμανία:	Η Γερμανία εφαρμόζει την αρχή της αμοιβαιότητας (δέχεται να παραλαμβάνει ΕΕΣ στην επίσημη γλώσσα των κρατών μελών τα οποία επίσης δέχονται να παραλαμβάνουν ΕΕΣ που εκδίδουν οι γερμανικές δικαστικές αρχές στα γερμανικά).
Ελλάδα:	ελληνικά.
Ουγγαρία:	ουγγρικά ή μετάφραση του ΕΕΣ στα ουγγρικά. Σε σχέση με τα κράτη μέλη που δεν δέχονται το ΕΕΣ αποκλειστικά στη γλώσσα τους ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες τους, η Ουγγαρία δέχεται το ΕΕΣ στα αγγλικά, γαλλικά ή γερμανικά, ή συνοδευόμενο από μετάφραση σε μια από αυτές τις γλώσσες.

Ιρλανδία: ιρλανδικά ή αγγλικά ή μια γλώσσα που μπορεί να ορίσει το Υπουργείο δικαιοσύνης με εντολή του, ή στην οποία έχει συνταχθεί το ΕΕΣ συνοδευόμενο από μετάφραση στα ιρλανδικά ή αγγλικά.

Ιταλία: ιταλικά.

Λετονία: λετονικά, αγγλικά.

Λιθουανία: λιθουανικά, αγγλικά.

Λουξεμβούργο: γαλλικά, γερμανικά, αγγλικά.

Μάλτα: μαλτέζικα, αγγλικά.

Κάτω Χώρες: ολλανδικά, αγγλικά ή οποιαδήποτε άλλη επίσημη γλώσσα της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφόσον υποβάλλεται ταυτόχρονα αγγλική μετάφραση.

Πολωνία: πολωνικά.

Πορτογαλία πορτογαλικά.

Ρουμανία: ρουμανικά, γαλλικά και αγγλικά.

Σλοβακία: σλοβακικά ή, βάσει προγενέστερων διμερών συνθηκών, γερμανικά με την Αυστρία, τσεχικά με τη Δημοκρατία της Τσεχίας, πολωνικά με την Πολωνία.

Σλοβενία: σλοβενικά.

Ισπανία: ισπανικά. Όταν εκδίδεται ΕΕΣ μέσω καταχώρισης SIS, η δικαστική αρχή εκτέλεσης μεριμνά για τη μετάφραση εάν δεν είναι στα ισπανικά.

Σουηδία: σουηδικά, δανικά, νορβηγικά, αγγλικά ή μετάφραση σε μια από αυτές τις γλώσσες.

Ηνωμένο Βασίλειο: αγγλικά ή μετάφραση του ΕΕΣ στα αγγλικά

_____

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΡΟΘΕΣΜΙΕΣ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΤΑΛΜΑΤΟΣ ΣΥΛΛΗΨΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΜΕΝΟΥ

Αυστρία	40 ημέρες.
Βέλγιο	10 ημέρες.
Βουλγαρία	24 ώρες.
Κύπρος	3 ημέρες, υπό τον όρο ότι το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης εκδόθηκε πριν από τη σύλληψη του καταζητουμένου
Τσεχική Δημοκρατία	40 ημέρες.
Δανία	Το συντομότερο δυνατό (σύμφωνα με το δανικό δίκαιο περί διοικητικών αποφάσεων η έκδοση συλληφθέντος γίνεται το συντομότερο, ή εφόσον είναι δυνατό εντός 10 ημερών μετά τη σύλληψη του προσώπου ή αφού αυτό συγκατατίθεται να εκδοθεί).
Εσθονία	3 εργάσιμες ημέρες.
Φινλανδία	το συντομότερο δυνατόν ή κατόπιν αιτήσεως εντός προθεσμίας που θέτει η αρμόδια φινλανδική αρχή εκτέλεσης. Ωστόσο, κατά την φινλανδική νομοθεσία δεν είναι υποχρεωτική η υποβολή ΕΕΣ όταν το αίτημα του ΕΕΣ περιλαμβάνεται ήδη στην καταχώριση SIS.
Γαλλία	6 εργάσιμες ημέρες.
Γερμανία	40 ημέρες.
Ελλάδα	15 ημέρες, μπορεί να επεκταθεί σε 30 ημέρες.
Ουγγαρία	40 ημέρες.
Ιρλανδία	Ο καταζητούμενος συλλαμβάνεται αφότου το ΕΕΣ έχει παραληφθεί και έχει επικυρωθεί από το Ανώτατο Δικαστήριο (High Court). Σε περίπτωση που το SIS εφαρμοστεί στην Ιρλανδία, θα ισχύει προθεσμία 7 ημερών.
Ιταλία	10 ημέρες.
Λετονία	48 ώρες.
Λιθουανία	48 ώρες από τη σύλληψη του προσώπου.

Λουξεμβούργο	6 εργάσιμες ημέρες.
Μάλτα	Σε περίπτωση που υπάρχει καταχώρηση SIs αυτό θεωρείται ΕΕΣ, και το δικαστήριο μπορεί να ορισίσει προθεσμία για την παραλαβή του ΕΕΣ: Σε άλλες περιπτώσεις η σύλληψη μπορεί να γίνει βάσει προσωρινού εντάλματος σύλληψης και για την παραλαβή του αντάλματος ισχύει προθεσμία 48 ωρών. Προσωρινές συλλήψεις γίνονται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις.
Κάτω Χώρες	σε σχέση με κράτη μέλη που μετέχουν στο SIS: το αργότερο τη 23η ημέρα από τη σύλληψη όταν αυτή βασίζεται σε καταχώριση SIS. σε σχέση με κράτη μέλη που δεν μετέχουν στο SIS, το ΕΕΣ πρέπει να παραληφθεί το συντομότερο δυνατό.
Πολωνία	48 ώρες.
Πορτογαλία	Επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια των δικαστηρίων, συνήθως 10 ημέρες.
Ρουμανία	48 ώρες από τη σύλληψη του προσώπου με συμμετοχή του εισαγγελέα, του συμβούλου τού καταζητουμένου και, εάν είναι απαραίτητο, ενός διερμηνέα, σύμφωνα με τον ρουμανικό Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.
Σλοβακία	18 ημέρες από τη σύλληψη προσώπου για την παραλαβή του πρωτοτύπου Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης και του πρωτοτύπου εγγράφου που περιέχει τη μετάφραση του ΕΕΣ στη σλοβακική γλώσσα**.** Εάν τα αναφερθέντα έγγραφα δεν παραληφθούν μέσα σε 18 ημέρες, ο εισαγγελέας μπορεί να υποβάλει στο δικαστή αίτηση απόλυσης του προσώπου, εάν συντρέχει περίπτωση· εάν τα έγγραφα δεν παραληφθούν μέσα σε 40 ημέρες, η απόλυση του προσώπου είναι υποχρεωτική.
Σλοβενία	10 ημέρες.
Ισπανία	Η ισπανική νομοθεσία δεν προβλέπει προθεσμία για την παραλαβή του πρωτοτύπου του ΕΕΣ. Ωστόσο, οι δικαστικές αρχές εκτέλεσης ζητούν να παραλάβουν το ΕΕΣ το συντομότερο δυνατόν και, εν πάση περιπτώσει, μέσα σε 10 ημέρες μετά από τη σύλληψη του προσώπου.
Σουηδία	το συντομότερο δυνατό (σε λίγες ημέρες, ανάλογα με την απόφαση του εισαγγελέα)
Ηνωμένο Βασίλειο	48 ώρες μετά από προσωρινή σύλληψη· ωστόσο, η προσωρινή σύλληψη χρησιμοποιείται μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις· εάν ζητηθεί, το ΕΕΣ πρέπει να υποβάλλεται, αλλιώς ο ενδιαφερόμενος απελευθερώνεται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

της 16ης Ιουνίου 2005

Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις - Άρθρα 34 ΕΕ και 35 ΕΕ - Απόφαση-πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ - Καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες - Προστασία των ευάλωτων προσώπων - Εξέταση ανηλίκων ως μαρτύρων - Αποτελέσματα απόφασης-πλαισίου.

Στην υπόθεση C-105/03,

με αντικείμενο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ, που υπέβαλε η giudice per le indagini preliminari του Tribunale di Firenze (Ιταλία) με απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 2003, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 5 Μαρτίου 2003, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας κατά της

Maria Pupino

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τον B. Σκουρή, Πρόεδρο, τον P. Jann, τον C.W.A. Timmermans, τον A. Rosas, την R. Silva de Lapuerta και τον A. Borg Barthet, προέδρους τμήματος, την N. Colneric, τους S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), P. Kūris, E. Juhász, Γ. Αρέστη και M. Ilešič, δικαστές

γενικός εισαγγελέας: J. Kokott,

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 26ης Οκτωβρίου 2004, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η M. Pupino, εκπροσωπούμενη από τους M. Guagliani και D. Tanzarella, avvocati,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον I. M. Braguglia, επικουρούμενο από τον P. Gentili, avvocato dello Stato,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Αικ. Σαμώνη-Ράντου και τον Κ. Μπόσκοβιτς,
- η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον R. Abraham, τον G. de Bergues και την C. Isidoro,
- η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από τις H. G. Sevenster και C. Wissels,
- η Πορτογαλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Fernandes,
- η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον A. Kruse και την K. Wistrand,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την R. Caudwell και την E. O'Neill, επικουρούμενες από τον M. Hoskins, barrister,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την M. Κοντού-Durande και τον L. Visaggio,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 11ης Νοεμβρίου 2004, εκδίδει την ακόλουθη

Δικαστική απόφαση

1. 1. Η αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 2, 3 και 8 της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες (ΕΕ L 82, σ. 1, στο εξής: απόφαση-πλαίσιο).

2. 2. Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας που κινήθηκε κατά της M. Pupino, νηπιαγωγού, η οποία κατηγορείται ότι προξένησε σωματικές βλάβες σε μαθητές που δεν είχαν συμπληρώσει ηλικία πέντε ετών κατά τον χρόνο των περιστατικών.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση

3. Το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ, όπως διαμορφώθηκε με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, αποτελεί τμήμα του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, ο οποίος επιγράφεται «Διατάξεις για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις», και προβλέπει τα εξής:

«Το Συμβούλιο λαμβάνει μέτρα και προωθεί, με τις κατάλληλες μορφές και διαδικασίες, όπως ορίζονται στον παρόντα τίτλο, τη συνεργασία η οποία συμβάλλει στην επιδίωξη των στόχων της Ένωσης. Προς το σκοπό αυτό, αποφασίζοντας ομόφωνα κατόπιν πρωτοβουλίας οποιουδήποτε κράτους μέλους ή της Επιτροπής, το Συμβούλιο μπορεί:

...

(β) να υιοθετεί αποφάσεις-πλαίσιο με σκοπό την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών. Οι αποφάσεις-πλαίσιο δεσμεύουν τα κράτη μέλη ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα αλλά αφήνουν στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών την επιλογή του τύπου και των μέσων. Δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα·

...'

4. Το άρθρο 35 ΕΕ ορίζει ότι:

'1. Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έχει αρμοδιότητα, υπό τις προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου, να αποφαίνεται με προδικαστικές αποφάσεις επί του κύρους και της ερμηνείας των αποφάσεων-πλαίσιο και των αποφάσεων, επί της ερμηνείας των συμβάσεων που καταρτίζονται βάσει του παρόντος τίτλου και επί του κύρους και της ερμηνείας των μέτρων εφαρμογής τους.

2. Με δήλωση κατά την υπογραφή της Συνθήκης του Άμστερνταμ ή οποιαδήποτε στιγμή μετά την υπογραφή, κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποδέχεται την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαίνεται με προδικαστικές αποφάσεις όπως ορίζεται στην παράγραφο 1.

3. Κάθε κράτος μέλος που προβαίνει σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 2 ορίζει είτε:

α) ότι οποιοδήποτε δικαστήριο του κράτους αυτού, του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικα μέσα του εσωτερικού δικαίου, δύναται να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί με προδικαστική απόφαση επί ζητήματος το οποίο ανακύπτει σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιόν του και αφορά το κύρος ή την ερμηνεία πράξεως που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εάν το δικαστήριο αυτό κρίνει ότι η απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης, είτε

β) ότι οποιοδήποτε δικαστήριο του κράτους αυτού δύναται να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί με προδικαστική απόφαση επί ζητήματος το οποίο ανακύπτει σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιόν του και αφορά το κύρος ή την ερμηνεία πράξεως που αναφέρεται στην παράγραφο 1, εάν το δικαστήριο αυτό κρίνει ότι η απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης.

...'

5. Από την ενημέρωση σχετικά με την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η οποία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 1ης Μαΐου 1999 (ΕΕ L 114, σ. 56), προκύπτει ότι η Ιταλική Δημοκρατία προέβη σε δήλωση κατά το άρθρο 35, παράγραφος 2, ΕΕ, με την οποία αποδέχτηκε την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαίνεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από το άρθρο 35, παράγραφος 3, στοιχείο β΄, ΕΕ.

Η απόφαση-πλαίσιο

6. Το άρθρο 2 της απόφασης-πλαισίου επιγράφεται «Σεβασμός και αναγνώριση» και προβλέπει τα εξής:

"1. Κάθε κράτος μέλος παρέχει στα θύματα ουσιαστικό και κατάλληλο ρόλο στο πλαίσιο του συστήματος της ποινικής του δικαιοσύνης. Εξακολουθεί να καταβάλλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίσει στα θύματα μεταχείριση που βασίζεται στον οφειλόμενο σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους κατά τη διαδικασία και αναγνωρίζει τα δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντά τους, ιδίως στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας.

2. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι τα ιδιαιτέρως ευάλωτα θύματα μπορούν να τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισης, που ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στην κατάστασή τους".

7. Το άρθρο 3 της απόφασης-πλαισίου επιγράφεται «Ακρόαση και προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων» και προβλέπει τα εξής:

«Κάθε κράτος μέλος κατοχυρώνει τη δυνατότητα των θυμάτων να ακούονται κατά τη διαδικασία και να προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία.

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι οι αρχές του εξετάζουν τα θύματα μόνον καθόσον είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας.»

8. Το άρθρο 8 της απόφασης-πλαισίου, το οποίο επιγράφεται «Δικαίωμα προστασίας», ορίζει στην παράγραφο 4 τα εξής:

«Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι, όταν είναι αναγκαίο για την προστασία των θυμάτων, ιδιαίτερα των πλέον ευάλωτων, από τις συνέπειες της κατάθεσής τους σε δημόσια συνεδρίαση, δικαιούνται να καταθέτουν υπό συνθήκες οι οποίες καθιστούν δυνατή την επίτευξη του στόχου αυτού, μετά από σχετική δικαστική απόφαση με κάθε κατάλληλο μέσο, συμβατό προς τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του.»

9. Σύμφωνα με το άρθρο 17 της απόφασης-πλαισίου, κάθε κράτος μέλος θέτει σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να έχει συμμορφωθεί με τα ανωτέρω άρθρα της απόφασης-πλαισίου «στις 22 Μαρτίου 2002».

Η εθνική νομοθεσία

10. Το άρθρο 392 του ιταλικού Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (στο εξής: ΚΠΔ), το οποίο περιλαμβάνεται στο βιβλίο V, επιγράφεται «Προκαταρκτική εξέταση και ανάκριση» και ορίζει τα εξής:

‘1. Κατά την προκαταρκτική εξέταση ή την ανάκριση ο εισαγγελέας και ο ύποπτος ή κατηγορούμενος μπορούν να ζητήσουν από τον δικαστή να πραγματοποιηθεί εξέταση μαρτύρων στα πλαίσια της διεξαγωγής συντηρητικής αποδείξεως:

α) οσάκις πιθανολογείται βασίμως ότι ο μάρτυρας δεν θα μπορέσει να εξεταστεί στο ακροατήριο λόγω ασθένειας ή άλλου σοβαρού κωλύματος,

β) οσάκις, λόγω συγκεκριμένων και ειδικών στοιχείων, πιθανολογείται βασίμως ότι ο μάρτυρας μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο βίας, απειλής, δωροδοκίας ή υποσχέσεως δωροδοκίας ή οποιουδήποτε άλλου μέσου προκειμένου να μην καταθέσει ή να ψευδομαρτυρήσει.

...

1 α. Στις διαδικασίες που αφορούν τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 600 bis, 600 ter, 600 quinquies, 609 bis, 609 ter, 609 quater, 609 quinquies και 609 octies του Ποινικού Κώδικα [δηλαδή τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή τα εγκλήματα με γενετήσια κίνητρα], ο εισαγγελέας και ο ύποπτος ή κατηγορούμενος μπορούν να ζητήσουν να πραγματοποιηθεί, στα πλαίσια της διεξαγωγής συντηρητικής απόδειξης, η εξέταση ως μαρτύρων προσώπων που δεν έχουν συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας τους, ακόμη και αν δεν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της παραγράφου 1.

...'

11. Το άρθρο 398, παράγραφος 5 bis, του ΚΠΔ προβλέπει τα εξής:

«Σε περίπτωση διεξαγωγής έρευνας ή ανάκρισης σχετικά με έγκλημα των άρθρων 600 bis, 600 ter, 600 quinquies, 609 bis, 609 ter, 609 quater, 609 quinquies και 609 octies του Ποινικού Κώδικα, ο δικαστής ορίζει με διάταξη, αν μεταξύ των προσώπων που αφορά η αποδεικτική διαδικασία υπάρχουν ανήλικοι κάτω των 16, […] τον τόπο, τον χρόνο και τις ειδικές προϋποθέσεις της διεξαγωγής των αποδείξεων, εφόσον τούτο παρίσταται αναγκαίο και σκόπιμο λόγω της κατάστασης του ανηλίκου. Προς τούτο η εξέταση του μάρτυρα μπορεί να πραγματοποιηθεί εκτός δικαστηρίου, και συγκεκριμένα σε ειδικούς χώρους φορέων κοινωνικής πρόνοιας ή, αν δεν υπάρχουν τέτοιοι χώροι, στην κατοικία του ανηλίκου. Η μαρτυρική κατάθεση πρέπει να αποτυπώνεται στο σύνολό της σε ακουστικά ή οπτικοακουστικά μέσα, ώστε να είναι δυνατή η αναπαραγωγή της. Σε περίπτωση που δεν υπάρχουν μέσα φωνητικής αναπαραγωγής ή το κατάλληλο τεχνικ ό προσωπικό, ο δικαστής χρησιμοποιεί πραγματογνώμονες ή τεχνικούς συμβούλους. Επιπλέον, η κατάθεση καταχωρίζεται περιληπτικά στα πρακτικά. Η δακτυλογράφηση της απομαγνητοφωνημένης κατάθεσης γίνεται μόνο εφόσον το ζητήσουν οι μετέχοντες στη διαδικασία.»

Τα πραγματικά περιστατικά και το προδικαστικό ερώτημα

12 Από τη διάταξη περί παραπομπής προκύπτει ότι η εμπλεκόμενη σε ποινική διαδικασία M. Pupino κατηγορείται ότι κατά τον Ιανουάριο και τον Φεβρουάριο 2001 προέβη επανειλημμένα σε «καταχρηστική χρήση σωφρονιστικών μέσων», κατά την έννοια του άρθρου 571 του ιταλικού Ποινικού Κώδικα (στο εξής: ΠΚ), σε βάρος ορισμένων μαθητών της που, κατά τον χρόνο των περιστατικών, δεν είχαν συμπληρώσει το πέμπτο έτος της ηλικίας τους, και συγκεκριμένα τους χτυπούσε κατά σύστημα, τους απειλούσε ότι θα τους χορηγήσει ηρεμιστικά και ότι θα τους κλείσει το στόμα με λευκοπλάστη και τους εμπόδιζε να πηγαίνουν στην τουαλέτα. Η M. Pupino κατηγορείται επίσης ότι τον Φεβρουάριο 2001 προκάλεσε «βαριές σωματικές βλάβες», κατά την έννοια των άρθρων 582, 585 και 576 του ΠΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 61, σημεία 2 και 11, του ΠΚ, διότι γρονθοκόπησε μία από τις μαθήτριες και της προκάλεσε έτσι ελαφρό οίδημα στο μέτωπο. Η διαδικασία εκκρεμεί ενώπιον της giudice per le indagini preliminari του Tribunale di Firenze.

13. Η αιτούσα δικαστής επισημαίνει συναφώς ότι η ποινική διαδικασία περιλαμβάνει, στο ιταλικό δίκαιο, δύο φάσεις. Κατά την πρώτη φάση, που περιλαμβάνει την προκαταρκτική εξέταση ή/και την ανάκριση, ο εισαγγελέας διεξάγει τις αναγκαίες έρευνες και συλλέγει, υπό τον έλεγχο του giudice per le indagini preliminari, τα αποδεικτικά στοιχεία με βάση τα οποία θα κρίνει αν θα θέσει την υπόθεση στο αρχείο ή θα ζητήσει την παραπομπή του υπόπτου ή κατηγορουμένου στο ακροατήριο του ποινικού δικαστηρίου. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, την τελική απόφαση για την παραπομπή του κατηγορουμένου ή την παύση της δίωξης λαμβάνει ο εν λόγω δικαστής σε ειδική συνεδρίαση.

14. Με την απόφαση περί παραπομπής του κατηγορουμένου αρχίζει η δεύτερη φάση της διαδικασίας, η λεγόμενη ακροαματική διαδικασία, στην οποία δεν μετέχει ο giudice per le indagini preliminari. Αυτό είναι επίσης το σημείο έναρξης της κατά κυριολεξία ποινικής δίκης. Κατά τη φάση αυτή διεξάγεται κατά κανόνα η αποδεικτική διαδικασία, με πρωτοβουλία των διαδίκων και τηρουμένης της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως. Η αιτούσα δικαστής τονίζει ότι κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο τα στοιχεία που παρέχουν οι διάδικοι μπορούν να γίνονται δεκτά ως αποδείξεις υπό τεχνική έννοια. Τα αποδεικτικά στοιχεία συνεπώς που συνέλεξε ο εισαγγελέας κατά την προκαταρκτική εξέταση, για να αποφασίσει αν θα ασκήσει ποινική δίωξη ή θα ζητήσει να τεθεί η υπόθεση στο αρχείο, πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο συζητήσεως κατ' αντιπαράθεση κατά τη δίκη, προκειμένου να αποκτήσουν πλήρη αποδεικτική ισχύ.

15. Η αιτούσα δικαστής τονίζει ότι υπάρχουν πάντως εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτό, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 392 του ΚΠΔ και στις οποίες επιτρέπεται, κατόπιν αποφάσεως του giudice per le indagini preliminari, να συλλεγούν ήδη κατά την προκαταρκτική εξέταση ή την ανάκριση αποδεικτικά στοιχεία κατ' εφαρμογή διαδικασίας «συντηρητικής» απόδειξης, η οποία διεξάγεται κατ' αντιπαράθεση. Τα αποδεικτικά στοιχεία που συλλέγονται κατά τη διαδικασία αυτή έχουν την ίδια αποδεικτική ισχύ με τα συλλεγόμενα κατά τη δεύτερη φάση της διαδικασίας. Το άρθρο 392, παράγραφος 1 bis, του ΚΠΔ πρόβλεψε τη δυνατότητα εφαρμογής αυτής της διαδικασίας στην περίπτωση των μαρτυρικών καταθέσεων των θυμάτων ορισμένων εγκλημάτων που απαριθμούνται περιοριστικά (εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή εγκλημάτων με γενετήσια κίνητρα), εφόσον το θύμα δεν έχει συμπληρώσει το 16ο έτος της ηλικίας του, ακόμη και όταν δεν πρόκειται για μια από τις περιπτώσεις που καλύπτει η παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου. Το άρθρο 398, παράγραφος 5 bis, του ΚΠΔ επιτρέπει εξάλλου στον ίδιο αυτό δικαστή να διατάσσει, όταν διεξάγεται προκαταρκτική εξέταση ή ανάκριση για ένα από τα εγκλήματα του άρθρου 392, παράγραφος 1 bis, του ΚΠΔ, τη διεξαγωγή της αποδεικτικής διαδικασίας υπό ειδικές συνθήκες, ώστε να διασφαλίζεται η προστασία των θιγόμενων ανηλίκων. Κατά την αιτούσα δικαστή, οι πρόσθετες αυτές παρεκκλίσεις αποσκοπούν αφενός στην προστασία της αξιοπρέπειας, της ιδιωτικής ζωής και της προσωπικότητας των ανηλίκων μαρτύρων και αφετέρου στην αυθεντικότητα των αποδείξεων.

16 Στην κύρια υπόθεση, ο εισαγγελέας ζήτησε τον Αύγουστο του 2001 από τον giudice per le indagini preliminari να εξετάσει ως μάρτυρες, στο πλαίσιο της διαδικασίας «συντηρητικής» απόδειξης που προβλέπει το άρθρο 392, παράγραφος 1 bis, του ΚΠΔ, οκτώ παιδιά που είχαν υπάρξει μάρτυρες και θύματα των πράξεων για τις οποίες κατηγορούνταν η M. Pupino, διότι η αποδεικτική διαδικασία δεν μπορούσε να καθυστερήσει μέχρι τη συζήτηση στο ακροατήριο λόγω της πολύ μικρής ηλικίας των μαρτύρων και των αναπόφευκτων σε αυτή την ηλικία μεταβολών της ψυχολογικής τους κατάστασης, καθώς και λόγω μιας πιθανής διαδικασίας ψυχολογικής απώθησης. Ο εισαγγελέας ζήτησε επιπλέον να πραγματοποιηθεί η διεξαγωγή των αποδείξεων υπό τις ειδικές συνθήκες που προβλέπει το άρθρο 398, παράγραφος 5 bis, του ΚΠΔ, δηλαδή σε ειδικό χώρο και υπό συνθήκες που να διασφαλίζουν την αξιοπρέπεια, την ιδιωτική ζωή και την ψυχική γαλήνη των ανηλίκων, ενδεχομένως δε και με τη στήριξη ειδικού παιδοψυχολόγου, λόγω του λεπτού και σοβαρού χαρακτήρα των πραγματικών περιστατικών, αλλά και των δυσχερειών προσεγγίσεως των προς εξέταση προσώπων λόγω της μικρής τους ηλικίας. Η M. Pupino ζήτησε να μη γίνει δεκτό το αίτημα αυτό, διότι δεν επρόκειτο για καμία από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 392, παράγραφοι 1 και 1 bis, του ΚΠΔ.

17 Κατά την αιτούσα δικαστή, το αίτημα της εισαγγελικής αρχής θα έπρεπε να απορριφθεί, αν εφαρμόζονταν οι σχετικές εθνικές διατάξεις, διότι οι διατάξεις αυτές δεν προβλέπουν την εφαρμογή της διαδικασίας «συντηρητικής» απόδειξης ή ειδικών συνθηκών για την αποδεικτική διαδικασία, όταν πρόκειται για πράξεις όπως αυτές για τις οποίες κατηγορείται η M. Pupino, μολονότι δεν υπάρχει κανείς λόγος να μην καλύπτουν οι διατάξεις αυτές και άλλες περιπτώσεις στις οποίες το θύμα είναι ανήλικος, πέρα από τις αναφερόμενες στο άρθρο 392, παράγραφος 1, του ΚΠΔ. Πολλά από τα εγκλήματα που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 392, παράγραφος 1, του ΚΠΔ μπορούν κάλλιστα να έχουν τελικά σοβαρότερες συνέπειες για το θύμα από τα εγκλήματα που αφορά η διάταξη αυτή. Τούτο συμβαίνει στην κύρια υπόθεση, αφού η M. Pupino κακοποίησε, κατά τον εισαγγελέα, πολλά παιδιά κάτω των πέντε ετών και τους προκάλεσε ψυχολογικά τραύματα.

18 Η giudice per le indagini preliminari του Tribunale di Firenze έκρινε ότι ο εθνικός δικαστής, «ανεξάρτητα από την ύπαρξη άμεσου αποτελέσματος της κοινοτικής νομοθεσίας», οφείλει «να ερμηνεύει το εθνικό δίκαιο υπό το φως του γράμματος και του σκοπού της κοινοτικής κανονιστικής ρυθμίσεως» και εξέφρασε αμφιβολίες για το αν τα άρθρα 392, παράγραφος 1 bis, και 398, παράγραφος 5 bis, του ΚΠΔ συμβιβάζονται με τα άρθρα 2, 3 και 8 της απόφασης-πλαισίου, καθόσον οι διατάξεις αυτές του ιταλικού ΚΠΔ ορίζουν ότι ο giudice per le indagini preliminari έχει τη δυνατότητα να εφαρμόζει τη διαδικασία «συντηρητικής» απόδειξης και να προβλέπει ειδικές συνθήκες για την αποδεικτική διαδικασία στις περιπτώσεις μόνο εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή εγκλημάτων με γενετήσια κίνητρα, οπότε αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν της διαδικασία και να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί του περιεχομένου των άρθρων 2, 3 και 8 της απόφασης-πλαισίου.

Επί της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου

19 Δυνάμει του άρθρου 46, στοιχείο β΄, ΕΕ, οι διατάξεις των Συνθηκών ΕΚ, ΕΚΑΧ και ΕΚΑΕ σχετικά με την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου και την άσκηση αυτής της αρμοδιότητας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται το άρθρο 234 ΕΚ, εφαρμόζονται στις διατάξεις του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση σύμφωνα με τους όρους οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 35 ΕΕ. Κατά συνέπεια, η ρύθμιση του άρθρου 234 ΕΚ έχει εφαρμογή στην κατά το άρθρο 35 ΕΕ αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να εκδίδει προδικαστικές αποφάσεις, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που προβλέπει η εν λόγω διάταξη.

20 Όπως τονίστηκε με τη σκέψη 5 της παρούσας απόφασης, η Ιταλική Δημοκρατία προέβη σε δήλωση που άρχισε να ισχύει την 1η Μαΐου 1999, ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της Συνθήκης του Άμστερνταμ, και με την οποία αποδέχτηκε την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να αποφαίνεται ως προς το κύρος και την ερμηνεία των πράξεων του άρθρου 35 ΕΕ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από την παράγραφο 3, στοιχείο β΄, του εν λόγω άρθρου.

21 Όσον αφορά τις πράξεις του άρθρου 35, παράγραφος 1, ΕΕ, η παράγραφος 3, στοιχείο β΄, του άρθρου αυτού προβλέπει, χρησιμοποιώντας την ίδια διατύπωση με το άρθρο 234, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, ότι «οποιοδήποτε δικαστήριο» κράτους μέλους μπορεί «να ζητήσει από το Δικαστήριο να αποφανθεί με προδικαστική απόφαση» επί ζητήματος το οποίο ανακύπτει σε εκκρεμή υπόθεση ενώπιόν του και αφορά «το κύρος ή την ερμηνεία» πράξης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, «εάν κρίνει ότι η απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης».

22 Δεν αμφισβητείται, πρώτον, ότι ο giudice per le indagini preliminari ασκεί στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, όπως είναι η διαδικασία της κύριας υπόθεσης, δικαστικά καθήκοντα, οπότε πρέπει να χαρακτηριστεί «δικαστήριο κράτους μέλους» κατά την έννοια του άρθρου 35 ΕΕ (βλ. συναφώς, σε σχέση με το άρθρο 234 ΕΚ, τις αποφάσεις της 23ης Φεβρουαρίου 1995, C-54/94 και C-74/94, Cacchiarelli και Stanghellini, Συλλογή 1995, σ. I-391, και της 12ης Δεκεμβρίου 1996, C-74/95 και C-129/95, X, Συλλογή 1996, σ. I-6609), και, δεύτερον, ότι η απόφαση-πλαίσιο, η οποία στηρίζεται στα άρθρα 31 ΕΕ και 34 ΕΕ, περιλαμβάνεται μεταξύ των πράξεων που αφορά το άρθρο 35, παράγραφος 1, ΕΕ και επί των οποίων μπορεί να αποφαίνεται το Δικαστήριο με προδικαστική απόφαση.

23 Μολονότι επομένως το Δικαστήριο έχει καταρχήν αρμοδιότητα να απαντήσει στο προδικαστικό ερώτημα, η Γαλλική και η Ιταλική Κυβέρνηση πρότειναν εντούτοις ένσταση απαραδέκτου κατά της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, ισχυριζόμενες ότι η απάντηση του Δικαστηρίου δεν παρουσιάζει χρησιμότητα για την έκδοση της απόφασης στην κύρια υπόθεση.

24 Η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η αιτούσα δικαστής επιδιώκει την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων της απόφασης-πλαισίου αντί των διατάξεων της εθνικής νομοθεσίας, ενώ, όπως προβλέπει ρητά το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ, οι αποφάσεις-πλαίσια δεν παράγουν τέτοιο άμεσο αποτέλεσμα. Εξάλλου, κατά την ίδια κυβέρνηση, η ίδια η αιτούσα δικαστής δέχεται ότι είναι αδύνατη η σύμφωνη με την απόφαση-πλαίσιο ερμηνεία του εθνικού δικαίου. Σύμφωνα όμως με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η αρχή της σύμφωνης ερμηνείας δεν μπορεί να καταλήγει σε ερμηνεία contra legem ούτε σε χειροτέρευση της κατάστασης ενός ιδιώτη σε ποινική διαδικασία, με βάση την απόφαση-πλαίσιο και μόνο, πράγμα όμως που συμβαίνει εν προκειμένω.

25 Η Ιταλική Κυβέρνηση ισχυρίζεται κυρίως ότι η απόφαση-πλαίσιο και η κοινοτική οδηγία αποτελούν δύο πηγές δικαίου που διαφέρουν ουσιωδώς μεταξύ τους και ότι η απόφαση-πλαίσιο δεν δημιουργεί επομένως καμία υποχρέωση του εθνικού δικαστή να προβαίνει σε σύμφωνη ερμηνεία του εθνικού δικαίου, όπως δέχεται το Δικαστήριο με τη νομολογία του σχετικά με τις κοινοτικές οδηγίες.

26 Η Σουηδική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου δεν αμφισβητούν μεν ρητά το παραδεκτό της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, αλλά υιοθετούν πλήρως την άποψη της Ιταλικής Κυβέρνησης και τονίζουν κυρίως τον διακυβερνητικό χαρακτήρα της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών στο πλαίσιο του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

27 Τέλος, η Ολλανδική Κυβέρνηση επισημαίνει τα όρια της υποχρέωσης για σύμφωνη ερμηνεία και θέτει το ερώτημα κατά πόσον η υποχρέωση αυτή, αν υποτεθεί ότι ισχύει για τις αποφάσεις-πλαίσια, μπορεί να εφαρμοστεί στην κύρια υπόθεση, λαμβανομένων ακριβώς υπόψη των ορίων αυτών.

28 Επισημαίνεται ότι, όπως τονίστηκε με τη σκέψη 19 της παρούσας απόφασης, η ρύθμιση του άρθρου 234 ΕΚ έχει εφαρμογή στο άρθρο 35 ΕΕ, με την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που προβλέπει η τελευταία αυτή διάταξη.

29 Το άρθρο 35 ΕΕ, όπως και το άρθρο 234 ΕΚ, προβλέπει ότι προϋπόθεση για την υποβολή στο Δικαστήριο αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι να «κρίνει [το εθνικό δικαστήριο] ότι η απόφαση επί του ζητήματος είναι αναγκαία για την έκδοση της δικής του απόφασης», πράγμα που σημαίνει ότι η νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με το παραδεκτό των προδικαστικών ερωτημάτων που υποβάλλονται κατά το άρθρο 234 ΕΚ μπορεί καταρχήν να εφαρμόζεται για τις αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υποβάλλονται στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ.

30 Κατά συνέπεια, το τεκμήριο ότι τα προδικαστικά ερωτήματα που υποβάλλουν τα εθνικά δικαστήρια είναι λυσιτελή δεν μπορεί να αγνοείται παρά μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, όταν δηλαδή είναι πρόδηλο ότι η ερμηνεία των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης που ζητείται με τα ερωτήματα αυτά δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης ή όταν το ζήτημα είναι καθαρά υποθετικής φύσεως ή το Δικαστήριο δεν έχει στη διάθεσή του τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που απαιτούνται προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί. Αν δεν συντρέχουν οι περιπτώσεις αυτές, το Δικαστήριο είναι καταρχήν υποχρεωμένο να αποφαίνεται επί των προδικαστικών ερωτημάτων που αφορούν την ερμηνεία των πράξεων που καλύπτει το άρθρο 35, παράγραφος 1, ΕΕ (βλ., όσον αφορά το άρθρο 234 ΕΚ, μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 7ης Σεπτεμβρίου 1999, C-355/97, Beck και Bergdorf, Συλλογή 1999, σ. I-4977, σκέψη 22, και της 7ης Ιουνίου 2005, C-17/03, VEMW, που δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 34).

31 Κατόπιν της επιχειρηματολογίας που ανέπτυξαν η Ιταλική, η Γαλλική, η Ολλανδική, η Σουηδική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, πρέπει να εξεταστεί αν, όπως γίνεται δεκτό από τον εθνικό δικαστή και υποστηρίζεται από την Ελληνική, τη Γαλλική και την Πορτογαλική Κυβέρνηση και την Επιτροπή, η υποχρέωση των εθνικών αρχών να ερμηνεύουν το εθνικό τους δίκαιο, κατά το δυνατόν, υπό το φως του γράμματος και του σκοπού των κοινοτικών οδηγιών ισχύει, με τα ίδια αποτελέσματα και εντός των ίδιων ορίων, όταν η σχετική πράξη είναι απόφαση-πλαίσιο που έχει εκδοθεί με βάση τον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

32 Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, πρέπει να εξακριβωθεί αν, όπως επισήμαναν η Ιταλική, η Γαλλική, η Σουηδική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, είναι πρόδηλο ότι η απάντηση στο προδικαστικό ερώτημα δεν μπορεί, ενόψει των εγγενών ορίων της υποχρέωσης σύμφωνης ερμηνείας, να έχει συγκεκριμένη επιρροή στην επίλυση της κύριας υπόθεσης.

33 Ευθύς εξαρχής επιβάλλεται να τονιστεί ότι πρότυπο για τη διατύπωση του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ αποτέλεσε, σε μεγάλο βαθμό, η διατύπωση του άρθρου 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ. Το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ προσδίδει δεσμευτικό χαρακτήρα στις αποφάσεις-πλαίσια, καθόσον οι αποφάσεις αυτές «δεσμεύουν» τα κράτη μέλη «ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αλλά αφήνουν στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών την επιλογή του τύπου και των μέσων».

34 Ο δεσμευτικός χαρακτήρας των αποφάσεων-πλαισίων, ο οποίος διατυπώνεται πανομοιότυπα όπως και στο άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, συνεπάγεται ότι οι εθνικές αρχές, και ιδίως τα εθνικά δικαστήρια, υπέχουν την υποχρέωση σύμφωνης ερμηνείας του εθνικού δικαίου.

35 Το παραπάνω συμπέρασμα δεν αναιρείται από το γεγονός ότι οι αρμοδιότητες που απονέμει στο Δικαστήριο το άρθρο 35 ΕΕ είναι λιγότερο εκτεταμένες, στο πλαίσιο του τίτλου VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, απ' ό,τι στο πλαίσιο της Συνθήκης ΕΚ και από το γεγονός ότι δεν υπάρχει ολοκληρωμένο σύστημα μέσων παροχής έννομης προστασίας και διαδικασιών που να διασφαλίζει τη νομιμότητα των πράξεων των οργάνων της Ένωσης στο πλαίσιο του εν λόγω τίτλου VI.

36 Ανεξάρτητα δηλαδή από τον βαθμό ολοκλήρωσης που επιδιώκεται με τη Συνθήκη του Άμστερνταμ κατά τη διαδικασία δημιουργίας μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης, κατά την έννοια του άρθρου 1, δεύτερο εδάφιο, ΕΕ, είναι απόλυτα κατανοητό το ότι οι συντάκτες της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση έκριναν χρήσιμο να προβλέψουν, στο πλαίσιο του τίτλου VI της Συνθήκης αυτής, την εφαρμογή νομικών μέσων και διαδικασιών που να έχουν αποτελέσματα ανάλογα με τα προβλεπόμενα από τη Συνθήκη ΕΚ, ώστε να υπάρξει αποτελεσματική συμβολή στην επιδίωξη της πραγματοποίησης των στόχων της Ένωσης.

37 Η σπουδαιότητα της κατά το άρθρο 35 ΕΕ αρμοδιότητας του Δικαστηρίου να εκδίδει προδικαστικές αποφάσεις επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι, κατά την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού, οποιοδήποτε κράτος μέλος, είτε έχει προβεί σε δήλωση σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου αυτού άρθρου είτε όχι, δικαιούται να υποβάλλει υπόμνημα ή γραπτές παρατηρήσεις στο Δικαστήριο σε υποθέσεις που ανακύπτουν σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού.

38 Η αρμοδιότητα αυτή θα έχανε ουσιαστικά την πρακτική αποτελεσματικότητά της, αν οι ιδιώτες δεν μπορούσαν να επικαλούνται τις αποφάσεις-πλαίσια ενώπιον των δικαστηρίων των κρατών μελών για να επιτύχουν τη σύμφωνη ερμηνεία του εθνικού δικαίου.

39 Η Ιταλική Κυβέρνηση και η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ισχυρίζονται, για να θεμελιώσουν την άποψή τους, ότι η Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, αντίθετα από τη Συνθήκη ΕΚ, δεν περιλαμβάνει καμία υποχρέωση ανάλογη με την προβλεπόμενη από το άρθρο 10 ΕΚ, στο οποίο όμως έχει στηριχτεί εν μέρει η νομολογία του Δικαστηρίου για να αιτιολογήσει την υποχρέωση ερμηνείας του εθνικού δικαίου σύμφωνης με το κοινοτικό δίκαιο.

40 Το επιχείρημα αυτό πρέπει να απορριφθεί.

41 Το άρθρο 1, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζει ότι η συνθήκη αυτή διανοίγει νέα φάση στη διαδικασία μιας διαρκώς στενότερης ένωσης των λαών της Ευρώπης και ότι η Ένωση, που βασίζεται στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, συμπληρούμενες με τις πολιτικές και τις μορφές συνεργασίας που θεσπίζονται με την εν λόγω Συνθήκη, έχει αποστολή να οργανώσει συνεκτικά και αλληλέγγυα τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών και των λαών τους.

42 Η Ένωση δύσκολα θα μπορούσε να εκπληρώσει αποτελεσματικά την αποστολή της, αν η αρχή της έντιμης συνεργασίας, κατά την οποία τα κράτη μέλη λαμβάνουν, μεταξύ άλλων, κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που υπέχουν κατά το δίκαιο της Ένωσης, δεν ίσχυε επίσης για την αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, η οποία άλλωστε στηρίζεται πλήρως, όπως ορθά τόνισε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 26 των προτάσεών της, στη συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και των οργάνων της Ένωσης.

43 Από όλες τις παραπάνω σκέψεις πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η αρχή της σύμφωνης ερμηνείας ισχύει για τις αποφάσεις-πλαίσια που εκδίδονται κατά τον τίτλο VI της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το αιτούν δικαστήριο, κατά την εφαρμογή του εθνικού δικαίου, οφείλει να το ερμηνεύει κατά το μέτρο του δυνατού υπό το πρίσμα του κειμένου και του σκοπού της απόφασης-πλαισίου, ώστε να επιτυγχάνει το αποτέλεσμα που επιδιώκει η απόφαση αυτή και να συμμορφώνεται έτσι με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ.

44 Πρέπει πάντως να τονιστεί ότι στην υποχρέωση του εθνικού δικαστή να αναφέρεται στο περιεχόμενο της απόφασης-πλαισίου, όταν ερμηνεύει τους οικείους κανόνες του εθνικού δικαίου, θέτουν ορισμένα όρια οι γενικές αρχές του δικαίου, και ιδίως η αρχή της ασφάλειας δικαίου και η αρχή της μη αναδρομικότητας.

45 Σύμφωνα με τις αρχές αυτές, η εν λόγω υποχρέωση δεν μπορεί, μεταξύ άλλων, να οδηγεί, βάσει της απόφασης-πλαισίου και ανεξάρτητα από νόμο που έχει ενδεχομένως εκδοθεί προς εφαρμογή της, στη θεμελίωση ή την επίταση της ποινικής ευθύνης των ενεργούντων κατά παράβαση των διατάξεών της (βλ., όσον αφορά τις κοινοτικές οδηγίες, μεταξύ άλλων, την προπαρατεθείσα απόφαση X, σκέψη 24, και την απόφαση της 3ης Μαΐου 2005, C-387/02, C-391/02 και C-403/02, Berlusconi κ.λπ., που δεν έχει δημοσιευτεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 74).

46 Επισημαίνεται πάντως ότι οι διατάξεις που αποτελούν το αντικείμενο της παρούσας αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δεν αφορούν την έκταση της ποινικής ευθύνης της ενδιαφερόμενης, αλλά τη διεξαγωγή της διαδικασίας και τους κανόνες διεξαγωγής των αποδείξεων.

47 Η υποχρέωση του εθνικού δικαστή να αναφέρεται στο περιεχόμενο της απόφασης-πλαισίου κατά την ερμηνεία των σχετικών κανόνων του εθνικού του δικαίου παύει να ισχύει όταν το εθνικό δίκαιο δεν μπορεί να εφαρμοστεί κατά τρόπο ώστε το αποτέλεσμα να είναι συμβατό με το επιδιωκόμενο από αυτή την απόφαση-πλαίσιο. Με άλλα λόγια, η αρχή της σύμφωνης ερμηνείας δεν παρέχει έρεισμα για ερμηνεία του εθνικού δικαίου contra legem. Η αρχή αυτή επιβάλλει πάντως στο εθνικό δικαστήριο να λαμβάνει υπόψη του, εφόσον είναι αναγκαίο, το σύνολο του εθνικού δικαίου, για να εκτιμά κατά πόσον το δίκαιο αυτό μπορεί να εφαρμοστεί κατά τρόπο που να μην καταλήγει σε αποτέλεσμα αντίθετο προς το επιδιωκόμενο από την απόφαση-πλαίσιο.

48 Όπως όμως τόνισε η γενική εισαγγελέας στο σημείο 40 των προτάσεών της, δεν είναι πρόδηλο στην κύρια υπόθεση ότι είναι αδύνατη η ερμηνεία του εθνικού δικαίου σύμφωνα με την απόφαση-πλαίσιο. Στον εθνικό δικαστή εναπόκειται να εξακριβώσει κατά πόσον είναι δυνατή, στην κύρια υπόθεση, η σύμφωνη ερμηνεία του εθνικού δικαίου του.

49 Με την επιφύλαξη αυτή, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί απάντηση.

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

50 Με το προδικαστικό ερώτημα, η αιτούσα δικαστής ερωτά κατ' ουσία αν τα άρθρα 2, 3 και 8, παράγραφος 4, της απόφασης-πλαισίου έχουν την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επιτρέπει στα παιδιά μικρής ηλικίας, που, όπως στην κύρια υπόθεση, ισχυρίζονται ότι κακοποιήθηκαν, να καταθέτουν υπό συνθήκες που να τους διασφαλίζουν επαρκή βαθμό προστασίας, εκτός διαδικασίας στο ακροατήριο, και μάλιστα πριν από την έναρξή της.

51 Κατά το άρθρο 3 της απόφασης-πλαισίου, κάθε κράτος μέλος κατοχυρώνει τη δυνατότητα των θυμάτων να ακούονται κατά τη διαδικασία και να προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία και λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίζει ότι οι αρχές του εξετάζουν τα θύματα μόνον καθόσον είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας.

52 Τα άρθρα 2 και 8, παράγραφος 4, αυτής της απόφασης-πλαισίου επιβάλλουν σε κάθε κράτος μέλος την υποχρέωση να καταβάλλει κάθε προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίζει στα θύματα, μεταξύ άλλων, μεταχείριση που βασίζεται στον οφειλόμενο σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους κατά τη διαδικασία και να διασφαλίζει ότι τα ιδιαιτέρως ευάλωτα θύματα μπορούν να τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισης, που ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στην κατάστασή τους, καθώς και ότι, όταν είναι αναγκαίο για την προστασία των θυμάτων, ιδιαίτερα των πλέον ευάλωτων, από τις συνέπειες της κατάθεσής τους σε δημόσια συνεδρίαση, τα θύματα αυτά μπορούν να καταθέτουν υπό συνθήκες οι οποίες καθιστούν δυνατή την επίτευξη του στόχου αυτού, μετά από σχετική δικαστική απόφαση· τα κράτη μέλη πρέπει να χρησιμοποιούν προς τούτο κάθε κατάλληλο μέσο, συμβατό προς τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου τους.

53 Η απόφαση-πλαίσιο δεν ορίζει ποιο θύμα είναι «ευάλωτο» κατά την έννοια των άρθρων 2, παράγραφος 2, και 8, παράγραφος 4. Εντούτοις, ανεξάρτητα από το ζήτημα αν το γεγονός ότι το θύμα αξιόποινης πράξης είναι ανήλικος αρκεί κατά κανόνα για να χαρακτηριστεί το θύμα ως ιδιαίτερα ευάλωτο κατά την έννοια της απόφασης-πλαισίου, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι, όταν παιδιά μικρής ηλικίας ισχυρίζονται ότι κακοποιήθηκαν, όπως συμβαίνει στην κύρια υπόθεση, και μάλιστα από μέλος του εκπαιδευτικού προσωπικού, στα παιδιά αυτά μπορεί να προσδοθεί ο χαρακτηρισμός αυτός, αν ληφθούν υπόψη κυρίως η ηλικία τους και η φύση και οι συνέπειες των εγκλημάτων των οποίων θεωρούν ότι υπήρξαν θύματα, προκειμένου να τυγχάνουν της ειδικής προστασίας που απαιτείται κατά τις προπαρατεθείσες διατάξεις της απόφασης-πλαισίου.

54 Καμία από τις τρεις διατάξεις που μνημονεύει η αιτούσα δικαστής δεν προβλέπει συγκεκριμένους και λεπτομερείς τρόπους επίτευξης των στόχων τους, οι οποίοι συνίστανται ειδικότερα στη διασφάλιση του ότι τα ιδιαιτέρως ευάλωτα θύματα θα «τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισης, που ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στην κατάστασή τους», ότι θα «δικαιούνται να καταθέτουν υπό συνθήκες» που εξασφαλίζουν σε όλα τα θύματα αφενός μεταχείριση «που βασίζεται στον οφειλόμενο σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους» και αφετέρου τη δυνατότητά τους να ακούονται κατά τη διαδικασία και να «προσκομίζουν αποδεικτικά στοιχεία», καθώς και ότι τα θύματα αυτά θα «εξετάζο[νται] μόνον καθόσον είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της ποινικής διαδικασίας».

55 Σύμφωνα με την επίμαχη στην κύρια υπόθεση ρύθμιση, η μαρτυρική κατάθεση που πραγματοποιείται κατά την προκαταρκτική εξέταση ή την ανάκριση πρέπει, για να αποκτήσει αξία πλήρους απόδειξης, να επαναληφθεί κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο. Σε ορισμένες όμως περιπτώσεις επιτρέπεται να πραγματοποιηθεί η κατάθεση αυτή μία μόνο φορά, κατά την προκαταρκτική εξέταση ή την ανάκριση, αλλά υπό συνθήκες διαφορετικές από αυτές που προβλέπονται για τη διαδικασία στο ακροατήριο, και να έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ.

56 Υπό τις περιστάσεις αυτές, για την επίτευξη των στόχων των προπαρατεθεισών διατάξεων της απόφασης-πλαισίου απαιτείται να έχει το εθνικό δικαστήριο τη δυνατότητα να εφαρμόζει, όσον αφορά τα ιδιαιτέρως ευάλωτα θύματα, μια ειδική διαδικασία, όπως είναι η διαδικασία «συντηρητικής» απόδειξης που προβλέπει η νομοθεσία κράτους μέλους, καθώς και τις επίσης προβλεπόμενες ιδιαίτερες συνθήκες μαρτυρικής κατάθεσης, εφόσον η διαδικασία αυτή ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στην κατάσταση των θυμάτων και είναι αναγκαία για να αποφευχθεί η απώλεια των αποδεικτικών στοιχείων ή για να μειωθεί στο ελάχιστο η επανάληψη της εξέτασης μαρτύρων και για να προληφθούν οι αρνητικές συνέπειες που θα είχε για τα θύματα αυτά η εξέτασή τους στο ακροατήριο.

57 Συναφώς επιβάλλεται η διευκρίνιση ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 4, της απόφασης-πλαισίου, οι συνθήκες που επιλέγονται για την εξέταση των μαρτύρων πρέπει οπωσδήποτε να είναι συμβατές προς τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου του οικείου κράτους μέλους.

58 Εξάλλου, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, ΕΕ, η Ένωση σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα, όπως κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950 (στο εξής: ΕΣΔΑ), και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου.

59 Η απόφαση-πλαίσιο πρέπει συνεπώς να ερμηνεύεται κατά τρόπο ώστε να γίνονται σεβαστά τα θεμελιώδη δικαιώματα, μεταξύ των οποίων πρέπει να τονιστεί ιδιαίτερα το δικαίωμα για δίκαιη δίκη, όπως το δικαίωμα αυτό διακηρύσσεται στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και έχει ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

60 Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει ότι, αν υποτεθεί ότι η εφαρμογή της διαδικασίας «συντηρητικής» απόδειξης και η εξέταση των μαρτύρων υπό ειδικές συνθήκες, όπως προβλέπει το ιταλικό δίκαιο, είναι δυνατές εν προκειμένω, ενόψει της υποχρέωσης περί σύμφωνης ερμηνείας του εθνικού δικαίου, η εφαρμογή των μέτρων αυτών δεν είναι ικανή να καταστήσει την όλη ποινική διαδικασία που έχει κινηθεί κατά της M. Pupino άδικη κατά την έννοια του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, όπως έχει ερμηνευθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (βλ., μεταξύ άλλων, ΕΔΔΑ, απόφαση P.S. κατά Γερμανίας της 20ής Δεκεμβρίου 2001, απόφαση S.N. κατά Σουηδίας της 2ας Ιουλίου 2002, *Recueil des arrêts et décisions* 2002-V, απόφαση Rachdad κατά Γαλλίας της 13ης Φεβρουαρίου 2004 και απόφαση Accardi κ.λπ. κατά Ιταλίας της 20ής Ιανουαρίου 2005, αριθ. 30598/02).

61 Κατόπιν των παραπάνω σκέψεων, στο προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι τα άρθρα 2, 3 και 8, παράγραφος 4, της απόφασης-πλαισίου έχουν την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επιτρέπει στα παιδιά μικρής ηλικίας που, όπως στην κύρια υπόθεση, ισχυρίζονται ότι κακοποιήθηκαν να καταθέτουν υπό συνθήκες που τους διασφαλίζουν επαρκή βαθμό προστασίας, π.χ. εκτός διαδικασίας στο ακροατήριο, και μάλιστα πριν από την έναρξή της. Το εθνικό δικαστήριο οφείλει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των κανόνων του εθνικού δικαίου και να τους ερμηνεύει, κατά το μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα του κειμένου και του σκοπού της απόφασης-πλαισίου.

Επί των δικαστικών εξόδων

62 Δεδομένου ότι η διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαίνεται:

Τα άρθρα 2, 3 και 8, παράγραφος 4, της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2001, σχετικά με το καθεστώς των θυμάτων σε ποινικές διαδικασίες, έχουν την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επιτρέπει στα παιδιά μικρής ηλικίας που, όπως στην κύρια υπόθεση, ισχυρίζονται ότι κακοποιήθηκαν να καταθέτουν υπό συνθήκες που τους διασφαλίζουν επαρκή βαθμό προστασίας, π.χ. εκτός διαδικασίας στο ακροατήριο, και μάλιστα πριν από την έναρξή της.

Το εθνικό δικαστήριο οφείλει να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των κανόνων του εθνικού δικαίου και να τους ερμηνεύει, κατά το μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα του κειμένου και του σκοπού της απόφασης-πλαισίου.

(υπογραφές)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως**)**

της 3ης Μαΐου 2007

«Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις – Άρθρα 6, παράγραφος 2, και 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ – Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ – Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως και διαδικασίες παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών – Προσέγγιση των εθνικών νομοθεσιών – Κατάργηση του ελέγχου του διττού αξιοποίνου – Κύρος»

Στην υπόθεση C-303/05,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 35 ΕΕ, που υπέβαλε το Arbitragehof (Βέλγιο) με απόφαση της 13ης Ιουλίου 2005, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 29 Ιουλίου 2005, στο πλαίσιο της διαδικασίας

Advocaten voor de Wereld VZW

κατά

Leden van de Ministerraad,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, Πρόεδρο, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, R. Schintgen, P. Kūris, E. Juhász και J. Klučka, προέδρους τμήματος, J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), J. Makarczyk, U. Lõhmus, E. Levits και L. Bay Larsen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Ιουλίου 2006,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– το σωματείο Advocaten voor de Wereld VZW, εκπροσωπούμενο από τους L. Deleu, P. Bekaert και F. van Vlaenderen, advocaten,

– η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Wimmer, επικουρούμενο από τους E. Jacubowitz και P. de Maeyer, avocats,

– η Τσεχική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον T. Boček,

– η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. M. Rodríguez Cárcamo,

– η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους G. de Bergues και J.-C. Niollet, καθώς και από την E. Belliard,

– η Λεττονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την E. Balode-Buraka,

– η Λιθουανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον D. Kriaučiūnas,

– η Κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενη από τους H. G. Sevenster, M. de Mol και C. M. Wissels,

– η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Pietras,

– η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την E. Bygglin,

– η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τις S. Nwaokolo και C. Gibbs, επικουρούμενες από τον A. Dashwood, barrister,

– το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενο από τη Σ. Κυριακοπούλου, καθώς και από τους J. Schutte και O. Petersen,

– η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους W. Bogensberger και R. Troosters,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Αντικείμενο της αιτήσεως εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως είναι η εκτίμηση του κύρους της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190, σ. 1, στο εξής: απόφαση-πλαίσιο).

2 Η εν λόγω αίτηση υποβλήθηκε στο πλαίσιο προσφυγής που άσκησε το σωματείο Advocaten voor de Wereld VZW (στο εξής: σωματείο Advocaten voor de Wereld) ενώπιον του Arbitragehof με αίτημα την ακύρωση του βελγικού νόμου της 19ης Δεκεμβρίου 2003, περί ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως (*Moniteur belge* της 22ας Δεκεμβρίου 2003, σ. 60075, στο εξής: νόμος της 19ης Δεκεμβρίου 2003), και ιδίως των άρθρων 3, 5, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και του άρθρου 7 του νόμου αυτού.

Το νομικό πλαίσιο

3 Κατά την πέμπτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαίσιο:

«Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς τον σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης, επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.»

4 Η έκτη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαίσιο έχει ως εξής:

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηρισθεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως "ακρογωνιαίος λίθος" της δικαστικής συνεργασίας.»

5 Κατά την έβδομη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαίσιο:

«Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάσει της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργούντα μονομερώς, και συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ενώσεως, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.»

6 Κατά την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη της αποφάσεως-πλαίσιο:

«Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης θα πρέπει να αντικαταστήσει, μεταξύ των κρατών μελών, όλες τις προηγούμενες νομικές πράξεις σχετικά με την έκδοση, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων του τίτλου ΙΙΙ της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν που αφορούν την έκδοση.»

7 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαίσιο, η οποία εκδόθηκε βάσει των άρθρων 31, παράγραφος 1, στοιχεία α΄ και β΄, ΕΕ και 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ, ορίζει:

«1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς τον σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.

2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.

3. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα την τροποποίηση της υποχρέωσης σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και των θεμελιωδών νομικών αρχών, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.»

8 Το άρθρο 2 της αποφάσεως-πλαίσιο ορίζει:

«1. Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης μπορεί να εκδίδεται για πράξεις που τιμωρούνται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του σχετικού εντάλματος (εφεξής καλούμενο "κράτος έκδοσης του εντάλματος") με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον δώδεκα μηνών ή, εάν έχει ήδη επιβληθεί ποινή ή μέτρο ασφαλείας, για απαγγελθείσες καταδίκες διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων μηνών.

2. Η παράδοση βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης υπό τις προϋποθέσεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο και χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου της πράξης, χωρεί για τις ακόλουθες αξιόποινες πράξεις, εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος:

– συμμετοχή σε εγκληματική οργάνωση,
– τρομοκρατία,
– εμπορία ανθρώπων,
– σεξουαλική εκμετάλλευση παιδιών και παιδική πορνογραφία,
– παράνομη διακίνηση ναρκωτικών και ψυχοτρόπων ουσιών,
– παράνομη διακίνηση όπλων, πυρομαχικών και εκρηκτικών,
– δωροδοκία,
– καταδολίευση, συμπεριλαμβανομένης της απάτης σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά την έννοια της σύμβασης της 26ης Ιουλίου 1995 σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
– νομιμοποίηση προϊόντων εγκλήματος,
– παραχάραξη, περιλαμβανομένης της κιβδηλείας του ευρώ,
– εγκληματικότητα στον κυβερνοχώρο,
– εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος, συμπεριλαμβανομένου του παράνομου εμπορίου απειλούμενων ζωικών ειδών και του παράνομου εμπορίου απειλούμενων φυτικών ειδών και φυτικών ποικιλιών,
– παροχή βοήθειας για την παράνομη είσοδο και διαμονή,
– ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, βαρεία σωματική βλάβη,
– παράνομο εμπόριο ανθρωπίνων οργάνων και ιστών,
– απαγωγή, παράνομη κατακράτηση και ομηρία,
– ρατσισμός και ξενοφοβία,
– οργανωμένες ή ένοπλες κλοπές,
– παράνομη διακίνηση πολιτιστικών αγαθών, συμπεριλαμβανομένων των αρχαιοτήτων και των έργων τέχνης,
– απάτη,

– αθέμιτη προστασία έναντι παράνομου περιουσιακού οφέλους, εκβίαση,

– παράνομη απομίμηση και πειρατεία προϊόντων,

– πλαστογραφία δημοσίων εγγράφων και εμπορία πλαστών,

– παραχάραξη μέσων πληρωμής,

– λαθρεμπόριο ορμονικών ουσιών και άλλων αυξητικών παραγόντων,

– λαθρεμπόριο πυρηνικών και ραδιενεργών ουσιών,

– εμπορία κλεμμένων οχημάτων,

– βιασμός,

– εμπρησμός με πρόθεση,

– εγκλήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου,

– αεροπειρατεία και πειρατεία,

– δολιοφθορά.

3. Το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει ανά πάσα στιγμή, με ομόφωνη απόφασή του και κατόπιν διαβουλεύσεως με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπό τους όρους του άρθρου 39, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, να προσθέσει νέες κατηγορίες αξιόποινων πράξεων στον κατάλογο της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου. Το Συμβούλιο, με βάση την έκθεση που θα του υποβάλει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 34, παράγραφος 3, εξετάζει εάν πρέπει να διευρυνθεί ή να τροποποιηθεί ο κατάλογος αυτός.

4. Η παράδοση, προκειμένου για αξιόποινες πράξεις εκτός αυτών που καλύπτονται από την παράγραφο 2, μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης συνιστούν αξιόποινη πράξη δυνάμει του δικαίου του κράτους μέλους εκτέλεσης, ανεξαρτήτως των στοιχείων αντικειμενικής υποστάσεως ή του νομικού χαρακτηρισμού αυτής.»

9 Το άρθρο 31 της αποφάσεως-πλαίσιο ορίζει:

«1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής τους στις σχέσεις μεταξύ κρατών μελών και τρίτων κρατών, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αντικαθιστά, από την 1η Ιανουαρίου 2004, τις αντίστοιχες διατάξεις των ακόλουθων συμβάσεων που ισχύουν όσον αφορά την έκδοση στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών:

α) ευρωπαϊκή σύμβαση εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957, πρόσθετο πρωτόκολλο της 15ης Οκτωβρίου 1975, δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο της 17ης Μαρτίου 1978 και ευρωπαϊκή σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας της 27ης Ιανουαρίου 1977, στο μέτρο που αφορά την έκδοση·

β) συμφωνία της 26ης Μαΐου 1989 μεταξύ των δώδεκα κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για την απλούστευση και τον εκσυγχρονισμό των τρόπων διαβίβασης των αιτήσεων για έκδοση·

γ) σύμβαση της 10ης Μαρτίου 1995 για την απλουστευμένη διαδικασία έκδοσης μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως·

δ) σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την έκδοση μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως·

ε) τίτλος ΙΙΙ, κεφάλαιο 4, της σύμβασης της 19ης Ιουνίου 1990 για την εφαρμογή της συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς που ισχύουν κατά την υιοθέτηση της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, στον βαθμό που επιτρέπουν την εμβάθυνση ή διεύρυνση των στόχων της και συμβάλλουν στην περαιτέρω απλούστευση και διευκόλυνση των διαδικασιών παράδοσης προσώπων για τα οποία έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συνάπτουν διμερείς ή πολυμερείς συμφωνίες ή διακανονισμούς μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, στον βαθμό που επιτρέπουν την εμβάθυνση ή διεύρυνση του περιεχομένου της και συμβάλλουν στην περαιτέρω απλούστευση και διευκόλυνση των διαδικασιών παράδοσης προσώπων για τα οποία έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, ιδίως συντέμνοντας τις προθεσμίες του άρθρου 17, επεκτείνοντας τον κατάλογο των αξιόποινων πράξεων που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, συρρικνώνοντας τους λόγους άρνησης που προβλέπονται στα άρθρα 3 και 4 ή μειώνοντας το όριο που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1 ή 2.

Οι συμφωνίες και οι διακανονισμοί που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο ουδόλως θίγουν τις σχέσεις με όσα κράτη μέλη δεν συμμετέχουν στις εν λόγω συμφωνίες ή διακανονισμούς.

Εντός τριών μηνών από την έναρξη ισχύος της παρούσας απόφασης-πλαίσιο, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή τις αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο συμφωνίες ή διακανονισμούς που προτίθενται να εξακολουθήσουν να εφαρμόζουν.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν επίσης στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή κάθε νέα συμφωνία ή διακανονισμό, όπως προβλέπεται στο δεύτερο εδάφιο, εντός τριμήνου από την υπογραφή τους.

3. Στον βαθμό που οι συμβάσεις ή οι συμφωνίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 εφαρμόζονται σε εδάφη των κρατών μελών, ή σε εδάφη για τις εξωτερικές σχέσεις των οποίων υπεύθυνο είναι ένα κράτος μέλος, στα οποία η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν εφαρμόζεται, οι εν λόγω συμβάσεις ή συμφωνίες εξακολουθούν να διέπουν τις υφιστάμενες σχέσεις μεταξύ των εδαφών αυτών και των άλλων κρατών μελών.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

10 Από την απόφαση περί παραπομπής προκύπτει ότι, με δικόγραφο της 21ης Ιουνίου 2004, το σωματείο Advocaten voor de Wereld άσκησε ενώπιον του Arbitragehof προσφυγή με αίτημα την ολική ή μερική ακύρωση του νόμου της 19ης Δεκεμβρίου 2003, διά του οποίου μεταφέρθηκαν στο βελγικό δίκαιο οι διατάξεις της αποφάσεως-πλαίσιο.

11 Προς στήριξη της προσφυγής του, το σωματείο Advocaten voor de Wereld υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι η απόφαση-πλαίσιο είναι άκυρη, διότι τα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως θα έπρεπε να ρυθμιστούν με σύμβαση και όχι με απόφαση-πλαίσιο, δεδομένου ότι, κατά το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ, οι αποφάσεις-πλαίσιο εκδίδονται με σκοπό «την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών», πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

12 Το σωματείο Advocaten voor de Wereld υποστηρίζει ακόμη ότι το άρθρο 5, παράγραφος 2, του νόμου της 19ης Δεκεμβρίου 2003, διά του οποίου μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο, παραβιάζει τις αρχές της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, καθόσον, σε περίπτωση εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως για κάποια από τις διαλαμβανόμενες στη διάταξη αυτή αξιόποινες πράξεις, εισάγεται άνευ αντικειμενικής και εύλογης αιτίας παρέκκλιση από την απαίτηση του διττού αξιοποίνου, ενώ η απαίτηση αυτή διατηρείται για άλλες αξιόποινες πράξεις.

13 Το σωματείο Advocaten voor de Wereld υποστηρίζει επίσης ότι ο νόμος της 19ης Δεκεμβρίου 2003 δεν πληροί επίσης τις προϋποθέσεις της αρχής «ουδεμία ποινή άνευ νόμου», διότι δεν απαριθμεί αξιόποινες πράξεις με αρκούντως σαφές και ακριβές περιεχόμενο, αλλά μόνον αορίστως περιγραφόμενες κατηγορίες ανεπιθύμητης συμπεριφοράς. Η δικαστική αρχή που πρέπει να αποφασίσει για την εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δεν έχει επαρκή πληροφόρηση ώστε να εξετάσει πραγματικά αν οι αξιόποινες πράξεις για τις οποίες διώκεται ο καταζητούμενος ή για τις οποίες του έχει επιβληθεί ποινή εμπίπτουν σε κάποια από τις κατηγορίες που απαριθμούνται στο άρθρο 5, παράγραφος 2, του νόμου αυτού. Η απουσία σαφούς και ακριβούς ορισμού των διαλαμβανόμενων στη διάταξη αυτή αξιόποινων πράξεων δύναται να οδηγήσει σε ανομοιογενή εφαρμογή του εν λόγω νόμου από τις αρχές που είναι επιφορτισμένες με την εκτέλεση ενός ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και, ως εκ τούτου, συνιστά επίσης παραβίαση της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.

14 Το Arbitragehof επισημαίνει ότι ο νόμος της 19ης Δεκεμβρίου 2003 αποτελεί άμεση συνέπεια της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου να ρυθμίσει τα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως με απόφαση-πλαίσιο. Οι αιτιάσεις που προβάλλει το σωματείο Advocaten voor de Wereld κατά του νόμου αυτού αφορούν εξίσου την απόφαση-πλαίσιο. Τυχόν διαφορετικές ερμηνείες των δικαστικών αρχών ως προς το κύρος, αφενός, των κοινοτικών πράξεων και, αφετέρου, της νομοθεσίας με την οποία οι πράξεις αυτές μεταφέρθηκαν στο εσωτερικό δίκαιο θα έθεταν σε κίνδυνο το ενιαίο της κοινοτικής έννομης τάξεως και θα έθιγαν τη γενική αρχή της ασφάλειας δικαίου.

15 Το Arbitragehof επισημαίνει, επιπλέον, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφος 1, ΕΕ, το Δικαστήριο έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να αποφαίνεται με προδικαστικές αποφάσεις επί του κύρους και της ερμηνείας των αποφάσεων-πλαίσιο και ότι, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου αυτού, το Βασίλειο του Βελγίου έχει αποδεχθεί την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου στο συγκεκριμένο ζήτημα.

16 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Arbitragehof αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Είναι η απόφαση-πλαίσιο […] σύμφωνη προς το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, της Συνθήκης [ΕΕ], κατά το οποίο αποφάσεις-πλαίσιο μπορούν να εκδοθούν μόνο για την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών;

2) Είναι το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο [...], στον βαθμό που καταργεί την εξέταση του αν τηρείται η απαίτηση του διττού αξιοποίνου σε σχέση με τις αξιόποινες πράξεις που απαριθμεί, σύμφωνο προς το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης [ΕΕ], και ειδικότερα προς την αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου» και την αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων που κατοχυρώνει η εν λόγω διάταξη;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου ερωτήματος

Επί του παραδεκτού

17 Η Τσεχική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το πρώτο προδικαστικό ερώτημα είναι απαράδεκτο, διότι υποχρεώνει το Δικαστήριο να εξετάσει το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ, το οποίο αποτελεί διάταξη του πρωτογενούς δικαίου μη εμπίπτουσα στην ελεγκτική αρμοδιότητά του.

18 Το επιχείρημα αυτό δεν είναι βάσιμο. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφος 1, ΕΕ, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, να αποφαίνεται με προδικαστικές αποφάσεις επί του κύρους και της ερμηνείας, μεταξύ άλλων, των αποφάσεων-πλαίσιο, πράγμα που αναγκαία συνεπάγεται ότι, ακόμη και ελλείψει ρητής προς τούτο αρμοδιότητας, το Δικαστήριο μπορεί να προβεί σε ερμηνεία διατάξεων του πρωτογενούς δικαίου, όπως είναι το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ, οσάκις, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, καλείται να εκτιμήσει αν η απόφαση-πλαίσιο ορθώς εκδόθηκε βάσει της διατάξεως αυτής.

19 Κατά την Τσεχική Κυβέρνηση, το πρώτο προδικαστικό ερώτημα είναι απαράδεκτο και κατά το μέτρο που από την απόφαση περί παραπομπής δεν προκύπτουν σαφώς οι λόγοι για τους οποίους θα μπορούσε να κριθεί ανίσχυρη η απόφαση-πλαίσιο. Η εν λόγω κυβέρνηση δεν είχε, ως εκ τούτου, τη δυνατότητα να υποβάλει λυσιτελώς παρατηρήσεις επί του ζητήματος αυτού. Ειδικότερα, το μεν σωματείο Advocaten voor de Wereld έπρεπε να θεμελιώσει τον ισχυρισμό του ότι η απόφαση-πλαίσιο δεν έχει ως αποτέλεσμα την προσέγγιση των νομοθετικών διατάξεων των κρατών μελών, το δε Arbitragehof έπρεπε να περιλάβει τα σχετικά επιχειρήματα στην απόφαση περί παραπομπής.

20 Υπενθυμίζεται ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στις αποφάσεις περί παραπομπής πρέπει όχι μόνο να παρέχουν στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να δίνει λυσιτελείς απαντήσεις, αλλά και στις κυβερνήσεις των κρατών μελών και στα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου (βλ., μεταξύ άλλων, τη διάταξη της 2ας Μαρτίου 1999, C-422/98, Colonia Versicherung κ.λπ., Συλλογή 1999, σ. I-1279, σκέψη 5).

21 Στην υπόθεση της κύριας δίκης, η απόφαση περί παραπομπής περιέχει επαρκή στοιχεία, ώστε να πληροί τις προϋποθέσεις αυτές. Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε με τη σκέψη 11 της παρούσας αποφάσεως, η άποψη του σωματείου Advocaten voor de Wereld είναι ότι τα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως θα έπρεπε να ρυθμιστούν με σύμβαση και όχι με απόφαση-πλαίσιο, διότι, κατά το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ, απόφαση-πλαίσιο μπορεί να εκδοθεί μόνο για «την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών», πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω.

22 Τα στοιχεία αυτά αρκούν ώστε και το Δικαστήριο να δώσει λυσιτελείς απαντήσεις και οι κυβερνήσεις των κρατών μελών και τα λοιπά ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν παρατηρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, πράγμα που άλλωστε αποδεικνύεται από τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν όλοι οι μετέχοντες στη δίκη, περιλαμβανομένων αυτών της Τσεχικής Κυβερνήσεως.

23 Επομένως, το πρώτο προδικαστικό ερώτημα είναι παραδεκτό.

Επί της ουσίας

24 Το σωματείο Advocaten voor de Wereld υποστηρίζει, αντιθέτως προς όλους τους λοιπούς μετέχοντες στη δίκη που υπέβαλαν παρατηρήσεις, ότι τα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως έπρεπε να ρυθμιστούν με σύμβαση, σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, ΕΕ.

25 Συγκεκριμένα, αφενός, δεν ήταν έγκυρη η έκδοση της αποφάσεως-πλαίσιο για την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ, διότι το Συμβούλιο μπορεί να εκδίδει αποφάσεις-πλαίσιο για τη σταδιακή προσέγγιση των κανόνων του ποινικού δικαίου μόνον στις περιπτώσεις που απαριθμούνται στα άρθρα 29, δεύτερο εδάφιο, τρίτη περίπτωση, ΕΕ και 31, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, ΕΕ. Για τις λοιπές κοινές δράσεις στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, το Συμβούλιο πρέπει να προσφεύγει σε συμβάσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, ΕΕ.

26 Αφετέρου, σύμφωνα με το άρθρο 31 της αποφάσεως-πλαίσιο, η εν λόγω απόφαση αντικαθιστά, από 1ης Ιανουαρίου 2004, το ισχύον στις μεταξύ των κρατών μελών σχέσεις συμβατικό δίκαιο που διέπει τις εκδόσεις. Ωστόσο, παρέκκλιση από το ισχύον συμβατικό δίκαιο μπορεί να εισαχθεί εγκύρως μόνο με πράξη της ίδιας φύσεως, δηλαδή με σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, ΕΕ.

27 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί γίνει δεκτό.

28 Όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως-πλαίσιο και από τις αιτιολογικές σκέψεις επτά έως έντεκα, σκοπός της αποφάσεως αυτής είναι η αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως μεταξύ των κρατών μελών από ένα σύστημα παραδόσεως, μεταξύ δικαστικών αρχών, των προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, με σκοπό την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων ή την άσκηση διώξεων, σύστημα το οποίο βασίζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνωρίσεως.

29 Η αμοιβαία αναγνώριση των ενταλμάτων συλλήψεως που εκδίδονται στα διάφορα κράτη μέλη σύμφωνα με το δίκαιο του οικείου κράτους εκδόσεως επιτάσσει την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και, ειδικότερα, των κανόνων που διέπουν τις προϋποθέσεις, τις διαδικασίες και τα αποτελέσματα της παραδόσεως μεταξύ εθνικών αρχών.

30 Αυτός ακριβώς είναι ο σκοπός της αποφάσεως-πλαίσιο ιδίως όσον αφορά τους κανόνες σχετικά με τις απαριθμούμενες αξιόποινες πράξεις, ως προς τις οποίες δεν ελέγχεται το διττό αξιόποινο (άρθρο 2, παράγραφος 2), τους λόγους της υποχρεωτικής ή της προαιρετικής μη εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως (άρθρα 3 και 4), το περιεχόμενο και τον τύπο του εντάλματος (άρθρο 8), τη διαβίβαση του εντάλματος και τις σχετικές λεπτομέρειες (άρθρα 9 και 10), τις ελάχιστες εγγυήσεις που πρέπει να παρέχονται στον καταζητούμενο ή τον συλληφθέντα (άρθρα 11 έως 14), τις προθεσμίες και τη διαδικασία της αποφάσεως εκτέλεσης του εντάλματος (άρθρο 17) και τις προθεσμίες παραδόσεως του καταζητούμενου (άρθρο 23).

31 Νομική βάση της αποφάσεως-πλαίσιο είναι το άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχεία α΄ και β΄, ΕΕ, το οποίο ορίζει ότι η κοινή δράση στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις αποσκοπεί αντιστοίχως στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας σε σχέση με τη διεξαγωγή δικών και την εκτέλεση των αποφάσεων, καθώς και στη διευκόλυνση της εκδόσεως μεταξύ κρατών μελών.

32 Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το σωματείο Advocaten voor de Wereld, ουδαμόθεν προκύπτει το συμπέρασμα ότι η προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών διά της εκδόσεως αποφάσεων-πλαίσιο βάσει του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ αφορά μόνον τους ισχύοντες στα κράτη αυτά κανόνες του ποινικού δικαίου, οι οποίοι απαριθμούνται στο άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, ΕΕ, δηλαδή τους κανόνες σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως των αξιόποινων πράξεων και τις εφαρμοστέες κυρώσεις που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή.

33 Δυνάμει του άρθρου 2, πρώτο εδάφιο, τέταρτη περίπτωση, ΕΕ, η ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης στην Ένωση καταλέγεται στους σκοπούς της Ενώσεως, το δε άρθρο 29, πρώτο εδάφιο, ΕΕ ορίζει ότι, για την παροχή υψηλού επιπέδου προστασίας στον χώρο αυτόν, απαιτείται η ανάπτυξη κοινής δράσεως μεταξύ των κρατών μελών στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις. Σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, του ίδιου άρθρου, ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται μεταξύ άλλων μέσω της «στενότερης συνεργασίας μεταξύ δικαστικών και άλλων αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 31 [ΕΕ] και 32 [ΕΕ]».

34 Το άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχεία α΄ και β΄, ΕΕ δεν περιέχει, ωστόσο, καμιά ένδειξη ως προς τον τύπο των νομικών πράξεων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν προς τούτο.

35 Περαιτέρω, το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ ορίζει γενικά ότι το Συμβούλιο «λαμβάνει μέτρα και προωθεί […] τη συνεργασία η οποία συμβάλλει στην επιδίωξη των στόχων της Ενώσεως» και εξουσιοδοτεί «προς τον σκοπό αυτό» το Συμβούλιο να εκδίδει διάφορες πράξεις, οι οποίες απαριθμούνται στην εν λόγω παράγραφο 2, στοιχεία α΄ έως δ΄ και στις οποίες περιλαμβάνονται οι αποφάσεις-πλαίσιο και οι συμβάσεις.

36 Εξάλλου, ούτε το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ ούτε άλλη διάταξη του τίτλου VI της Συνθήκης ΕΕ διακρίνουν τις πράξεις που μπορούν να εκδοθούν αναλόγως του αντικειμένου της κοινής δράσεως στον τομέα της συνεργασίας στις ποινικές υποθέσεις.

37 Επίσης, το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ δεν θέτει σειρά προτεραιότητας μεταξύ των διαφόρων νομικών πράξεων που απαριθμούνται στη διάταξη αυτή και, επομένως, το Συμβούλιο μπορεί να επιλέξει μεταξύ περισσοτέρων για να ρυθμίσει ένα ζήτημα, με την επιφύλαξη των περιορισμών που επιβάλλει η φύση της επιλεγείσας πράξεως.

38 Υπό τις συνθήκες αυτές, το άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ, εφόσον απαριθμεί και προσδιορίζει γενικά τις διάφορες νομικές πράξεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την «επιδίωξη των στόχων της Συνθήκης» που διατυπώνονται υπό τον τίτλο VI, δεν πρέπει να ερμηνευθεί κατά την έννοια ότι η προβλεπόμενη στο στοιχείο β΄ της εν λόγω παραγράφου 2 απόφαση-πλαίσιο δεν μπορεί να εκδοθεί για την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών σε τομείς εκτός των διαλαμβανόμενων στο άρθρο 31, στοιχείο ε΄, ΕΕ, και, ειδικότερα, για τη ρύθμιση των του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

39 Η ερμηνεία ότι απόφαση-πλαίσιο μπορεί να εκδοθεί για την προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών και σε τομείς εκτός των διαλαμβανόμενων στο άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο ε΄, ΕΕ επιβεβαιώνεται από το στοιχείο γ΄ της ίδιας παραγράφου, κατά το οποίο η από κοινού δράση αποσκοπεί επίσης στην «εξασφάλιση της συμβατότητας των κανόνων που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη, στον βαθμό που είναι αναγκαίο, για τη βελτίωση της [δικαστικής] συνεργασίας [σε ποινικές υποθέσεις]», χωρίς διάκριση μεταξύ των διαφόρων τύπων νομικών πράξεων που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την προσέγγιση των κανόνων αυτών.

40 Εν προκειμένω, εφόσον το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, ΕΕ δεν επιτρέπει στο Συμβούλιο να προβαίνει διά αποφάσεων στην προσέγγιση των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων των κρατών μελών, η δε κοινή θέση, κατά την έννοια του στοιχείου α΄ της παραγράφου 2, πρέπει να χρησιμοποιείται μόνον για τον προσδιορισμό της θέσεως της Ενώσεως ως προς συγκεκριμένο θέμα, τίθεται το ζήτημα αν, αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει το σωματείο Advocaten voor de Wereld, το Συμβούλιο μπορούσε εγκύρως να ρυθμίσει τα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως με απόφαση-πλαίσιο, αντί με σύμβαση σύμφωνα με το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, ΕΕ.

41 Καίτοι τα του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορούσαν να ρυθμιστούν και με σύμβαση, απόκειται στη διακριτική ευχέρεια του Συμβουλίου να επιλέξει την έκδοση αποφάσεως-πλαίσιο, εφόσον, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, πληρούνται οι προϋποθέσεις εκδόσεως τέτοιας πράξεως.

42 Το συμπέρασμα αυτό δεν αναιρείται από το γεγονός ότι, σύμφωνα με το άρθρο 31, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιο, από την 1η Ιανουαρίου 2004 η απόφαση αυτή αντικαθιστά, μόνον όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών, τις αντίστοιχες διατάξεις των απαριθμούμενων στη διάταξη αυτή συμβάσεων σχετικά με την έκδοση. Με οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία, η οποία δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στο άρθρο 34, παράγραφος 2, ΕΕ ούτε σε άλλη διάταξη της Συνθήκης ΕΕ, θα υπήρχε κίνδυνος να απολέσει την πρακτική αποτελεσματικότητά της η ευχέρεια του Συμβουλίου να εκδίδει αποφάσεις-πλαίσιο σε τομείς οι οποίοι παλαιότερα ρυθμίζονταν από διεθνείς συμβάσεις.

43 Επομένως, η απόφαση-πλαίσιο δεν εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 34, παράγραφος 2, στοιχείο β΄, ΕΕ.

Επί του δεύτερου ερωτήματος

44 Αντιθέτως προς όλους τους λοιπούς μετέχοντες στην παρούσα διαδικασία που υπέβαλαν παρατηρήσεις, το σωματείο Advocaten voor de Wereld υποστηρίζει ότι το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο, καθόσον καταργεί τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου για τις διαλαμβανόμενες στη διάταξη αυτή αξιόποινες πράξεις, αντιβαίνει προς τις αρχές της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, καθώς και προς την αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου».

45 Πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΕ, η Ένωση στηρίζεται στην αρχή του κράτους δικαίου και στον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων, όπως αυτά κατοχυρώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4 Νοεμβρίου 1950, και όπως προκύπτουν από τις κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών, ως γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα υπόκεινται σε έλεγχο όσον αφορά το συμβατό των πράξεών τους με τις Συνθήκες και τις γενικές αρχές του δικαίου, όπως και τα κράτη μέλη όταν εφαρμόζουν το δίκαιο της Ενώσεως (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2007, C-354/04 P, Gestoras pro Amnistía κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 51, και C-355/04 P, Segi κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 51, οι οποίες δεν έχουν ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή).

46 Στις αρχές αυτές καταλέγονται, αναμφισβήτητα, τόσο η αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου» όσο και η αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, οι οποίες κατοχυρώνονται και με τα άρθρα 49, 20 και 21 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που διακηρύχθηκε στις 7 Δεκεμβρίου 2000 στη Νίκαια (ΕΕ 2000, C 364, σ. 1).

47 Επομένως, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εξετάσει το κύρος της αποφάσεως-πλαίσιο υπό το πρίσμα των αρχών αυτών.

Επί της αρχής «ουδεμία ποινή άνευ νόμου»

48 Κατά την Advocaten voor de Wereld, ο κατάλογος με τις πλέον των τριάντα αξιόποινες πράξεις ως προς τις οποίες η κλασική προϋπόθεση του διττού αξιοποίνου παύει να ισχύει εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος που εκδίδει το ένταλμα με στερητική της ελευθερίας ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών είναι τόσο ασαφής και αόριστος που παραβιάζεται, ή έστω ενδέχεται να παραβιαστεί, η αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου». Στον κατάλογο αυτόν απαριθμούνται αδικήματα όχι με τον νομικό ορισμό τους, αλλά μόνον ως αορίστως οριζόμενες κατηγορίες ανεπιθύμητων συμπεριφορών. Ένα πρόσωπο που στερείται την ελευθερία του λόγω εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου δεν διαθέτει την εγγύηση ότι ο ποινικός νόμος πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις της ακρίβειας, της σαφήνειας και της προβλεψιμότητας, ούτως ώστε ο καθείς να δύναται να γνωρίζει, κατά τη διενέργεια μιας πράξεως, αν αυτή συνιστά ή όχι αδίκημα, πράγμα που δεν συμβαίνει με τα πρόσωπα που στερούνται την ελευθερία τους όχι βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.

49 Πρέπει να υπομνηστεί ότι η αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου» (nullum crimen, nulla poena sine lege) αποτελεί μέρος των γενικών αρχών του δικαίου επί των οποίων έχουν θεμελιωθεί οι κοινές συνταγματικές παραδόσεις των κρατών μελών και ότι η εν λόγω αρχή καθιερώνεται με διάφορες διεθνείς συνθήκες και, ιδίως, με το άρθρο 7 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (βλ., επ' αυτού, τις αποφάσεις της 12ης Δεκεμβρίου 1996, C-74/95 και C-129/95, X, Συλλογή 1996, σ. I-6609, σκέψη 25, και της 28ης Ιουνίου 2005, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P έως C-208/02 P και C-213/02 P, Dansk Rørindustri κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. I-5425, σκέψεις 215 έως 219).

50 Σύμφωνα με την αρχή αυτή, ο νόμος πρέπει να ορίζει σαφώς τις αξιόποινες πράξεις και τις ποινές που τις κολάζουν. Η προϋπόθεση αυτή πληρούται όταν ο πολίτης μπορεί να γνωρίζει, με βάση το κείμενο της σχετικής διατάξεως και, εν ανάγκη, με τη βοήθεια της ερμηνείας που δίδεται στην εν λόγω διάταξη από τα δικαστήρια, ποιες πράξεις και παραλείψεις στοιχειοθετούν την ποινική ευθύνη του (βλ., μεταξύ άλλων, ΕΔΔΑ, απόφαση Coëme κ.λπ. κατά Βελγίου, της 22ας Ιουνίου 2000, *Recueil des arrêts και décisions,* 2000-VII, § 145).

51 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο, για τις απαριθμούμενες στη διάταξη αυτή αξιόποινες πράξεις, «εφόσον τιμωρούνται στο κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος με στερητική της ελευθερίας ποινή ή στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφάλειας ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών και όπως ορίζονται από το δίκαιο του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος», χωρεί παράδοση βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως χωρίς έλεγχο του διττού αξιοποίνου της πράξεως.

52 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο της εφαρμογής της αποφάσεως-πλαίσιο, ακολουθήσουν κατά γράμμα την απαρίθμηση των αξιόποινων πράξεων του άρθρου 2, παράγραφος 2, αυτής, ο ορισμός των πράξεων αυτών και οι αντίστοιχες ποινές προκύπτουν από το δίκαιο του «κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος». Σκοπός της αποφάσεως-πλαίσιο δεν είναι η εναρμόνιση των κανόνων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υποστάσεως των εν λόγω αξιόποινων πράξεων ή με τις ποινές με τις οποίες οι πράξεις αυτές τιμωρούνται.

53 Επομένως, καίτοι το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο καταργεί τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου για τις διαλαμβανόμενες στη διάταξη αυτή κατηγορίες αξιόποινων πράξεων, ο ορισμός των εν λόγω πράξεων και ο καθορισμός των εφαρμοστέων ποινών εξακολουθεί να γίνεται βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους που εξέδωσε το ένταλμα, το οποίο, όπως άλλωστε ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της εν λόγω αποφάσεως-πλαίσιο, οφείλει να σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις αρχές του δικαίου, όπως διατυπώνονται στο άρθρο 6 της Συνθήκης ΕΕ, και, επομένως, την αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου».

54 Κατά συνέπεια, το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο, καθόσον καταργεί τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου για τις διαλαμβανόμενες στη διάταξη αυτή αξιόποινες πράξεις, δεν πάσχει ακυρότητα ως αντίθετο προς την αρχή «ουδεμία ποινή άνευ νόμου».

Επί της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων

55 Το σωματείο Advocaten voor de Wereld υποστηρίζει ότι η απόφαση-πλαίσιο παραβιάζει την αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων, διότι, για τις αξιόποινες πράξεις εκτός αυτών που καλύπτονται από την παράγραφο 2, η παράδοση μπορεί να εξαρτηθεί από την προϋπόθεση ότι οι πράξεις για τις οποίες εκδίδεται το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως είναι αξιόποινες βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους εκτέλεσης. Η διάκριση αυτή δεν είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη. Η κατάργηση της προϋποθέσεως του διττού αξιοποίνου είναι έτι επικριτέα, διότι η απόφαση-πλαίσιο δεν περιέχει λεπτομερή ορισμό των πράξεων για τις οποίες ζητείται η παράδοση. Το σύστημα που καθιερώνει η απόφαση-πλαίσιο ενδέχεται να οδηγήσει σε αδικαιολόγητα διαφορετική μεταχείριση των πολιτών ανάλογα με το αν οι αξιόποινες πράξεις τους έλαβαν χώρα εντός ή εκτός του κράτους αυτού. Επομένως, οι ίδιοι πολίτες ενδέχεται να κριθούν διαφορετικά όσον αφορά τη στέρηση της ελευθερίας τους, χωρίς η διαφορετική αυτή μεταχείριση να είναι δικαιολογημένη.

56 Επισημαίνεται, συναφώς, ότι η αρχή της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων επιτάσσει να μην αντιμετωπίζονται κατά διαφορετικό τρόπο όμοιες καταστάσεις ούτε καθ' όμοιο τρόπο διαφορετικές καταστάσεις, εκτός αν μια τέτοιου είδους αντιμετώπιση δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 26ης Οκτωβρίου 2006, C-248/04, Koninklijke Coöperatie Cosun, η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή, σκέψη 72 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

57 Όσον αφορά, αφενός, την επιλογή των τριάντα δύο κατηγοριών αξιόποινων πράξεων που απαριθμούνται στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο, το Συμβούλιο έκρινε, βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως και έχοντας υπόψη τον υψηλό βαθμό εμπιστοσύνης και αλληλεγγύης μεταξύ των κρατών μελών, ότι, είτε λόγω της φύσεώς τους είτε λόγω του ότι τιμωρούνται με ποινή ανώτατης διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, οι περιλαμβανόμενες στις εν λόγω κατηγορίες αξιόποινες πράξεις προσβάλλουν τη δημόσια τάξη και ασφάλεια σε τέτοιο βαθμό ώστε δικαιολογημένα να μην απαιτείται έλεγχος του διττού αξιοποίνου.

58 Επομένως, ακόμη και αν η κατάσταση των προσώπων που είναι ύποπτα διαπράξεως αξιόποινων πράξεων περιλαμβανομένων στον κατάλογο του άρθρου 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο ή των προσώπων που έχουν καταδικαστεί για τέτοιες πράξεις είναι συγκρίσιμη προς αυτή των προσώπων που είναι ύποπτα ή έχουν καταδικαστεί για αξιόποινες πράξεις εκτός των απαριθμούμενων στη διάταξη αυτή, η εν λόγω διάκριση είναι, σε κάθε περίπτωση, δικαιολογημένη.

59 Όσον αφορά, αφετέρου, τον κίνδυνο η έλλειψη σαφήνειας στον ορισμό των συγκεκριμένων κατηγοριών αξιόποινων πράξεων να έχει ως αποτέλεσμα να υπάρξουν αποκλίσεις στην εφαρμογή της αποφάσεως-πλαίσιο εντός των διαφόρων εθνικών έννομων τάξεων, αρκεί η επισήμανση ότι σκοπός της αποφάσεως αυτής δεν είναι η εναρμόνιση του ουσιαστικού ποινικού δικαίου των κρατών μελών και ότι ουδεμία διάταξη του τίτλου VI της Συνθήκης ΕΕ, τα άρθρα 34 και 31 της οποίας αποτελούν τη νομική βάση της αποφάσεως-πλαίσιο, εξαρτά την εφαρμογή του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως από την εναρμόνιση των ποινικών νομοθεσιών των κρατών μελών όσον αφορά τις επίμαχες αξιόποινες πράξεις (βλ., κατ' αναλογία, μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 11ης Φεβρουαρίου 2003, C-187/01 και C-385/01, Gözütok και Brügge, Συλλογή 2003, σ. I-1345, σκέψη 32, καθώς και της 28ης Σεπτεμβρίου 2006, C-467/04, Gasparini κ.λπ., Συλλογή 2006, σ. I-9199, σκέψη 29).

60 Κατά συνέπεια, το άρθρο 2, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαίσιο, καθόσον καταργεί τον έλεγχο του διττού αξιοποίνου για τις διαλαμβανόμενες στη διάταξη αυτή αξιόποινες πράξεις, δεν πάσχει ακυρότητα λόγω παραβάσεως του άρθρου 6, παράγραφος 2, ΕΕ και, ειδικότερα, της αρχής «ουδεμία ποινή άνευ νόμου», καθώς και της αρχής της ισότητας και της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων.

61 Κατόπιν όλων των προεκτεθέντων, πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος της αποφάσεως-πλαίσιο.

Επί των δικαστικών εξόδων

62 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφαίνεται:

Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών.

(Υπογραφές)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ (περιληπτικά)

Πορτογαλία

- αίτηση της Ισπανίας για παράδοση Πορτογάλου υπηκόου. Το ΕΕΣ εκδόθηκε για την εκτέλεση ποινής φυλάκισης τριών ετών.

Απόφαση του Εφετείου Évora ενέκρινε την παράδοση του Πορτογάλου υπηκόου ώστε να εκτίσει την ποινή. Ο εισαγγελέας άσκησε έφεση κατά της απόφασης, επικαλούμενος το άρθρο 4 παράγραφος 6 της απόφασης πλαισίου και την έλλειψη αμοιβαιότητας εκ μέρους της Ισπανίας (βλ. άρθρο 12 παράγραφος 2 στ) του νόμου 3/2003 της 14ης Μαρτίου).

Μολονότι αναγνώρισε ότι, βάσει της ισπανικής νομολογίας, σε ανάλογη κατάσταση θα είχε υποστηριχτεί διαφορετική θέση, το Ανώτατο Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 33 παράγραφος 5 του Συντάγματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας, αποφάνθηκε ότι η έλλειψη αμοιβαιότητας δεν μπορεί να αποτελεί εμπόδιο στη συνεργασία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και επομένως αποφάσισε να παραδώσει τον Πορτογάλο υπήκοο στο αρμόδιο ισπανικό δικαστήριο προς εκτέλεση της ποινής.

- Ο κατηγορούμενος άσκησε έφεση κατά της απόφασης του Εφετείου της Λισαβόνας, η οποία επέτρεψε την παράδοσή του στις ισπανικές αρχές, με το αιτιολογικό ότι δεν είχε υποβάλει εγγράφως την υπεράσπισή του και ότι το δικαστήριο εκτέλεσης δεν ήταν ενήμερο για την απόφαση του δικαστηρίου έκδοσης.

Το συνταγματικό δικαστήριο αποφάνθηκε, όπως και το ανώτατο Δικαστήριο, ότι η γραπτή υπεράσπιση ήταν υποχρεωτική μόνο εάν υπήρξε συζήτηση επ' ακροατηρίου, πράγμα που δεν συνέβη, και ότι το δικαστήριο εκτέλεσης γνώριζε την απόφαση του δικαστηρίου έκδοσης. Απλώς η απόφαση δεν ήταν ευνοϊκή για το κατηγορούμενο, και αυτό, φυσικά, δεν τον είχε ικανοποιήσει.

- Ο κατηγορούμενος άσκησε έφεση κατά της απόφασης του Εφετείου της Λισαβόνας η οποία επέτρεψε την παράδοσή του στις βελγικές αρχές με το αιτιολογικό ότι, πρώτον, η απόφαση ήταν άκυρη καθότι το έντυπο είχε αναδιατυπωθεί και ξανασυμπληρωθεί αρκετές φορές, πράγμα που καθιστούσε ασαφή την κατηγορία, και δεύτερον ότι συνέτρεχαν λόγοι άρνησης της εκτέλεσης του ΕΕΣ.

Το Ανώτατο Δικαστήριο αποφάσισε ότι:

1. Το Εφετείο είχε ζητήσει πράγματι πρόσθετες πληροφορίες σχετικά με τα περιστατικά της υπόθεσης προκειμένου να διαπιστώσει για τι είδους αδίκημα πρόκειται και να συμπεράνει ότι, εφόσον το αδίκημα ήταν από αυτά που περιέχονται στον κατάλογο του άρθρου 2, η επαλήθευση του διπλού αξιοποίνου της πράξης ήταν περιττή.

2. Όσον αφορά το λόγο άρνησης που επικαλείται ο κατηγορούμενος, κανένα από τα στοιχεία που υπέβαλε το δικαστήριο έκδοσης σε σχέση με την υπηκοότητα του κατηγορουμένου, τον τόπο τέλεσης ή τη φύση των πράξεων, δεν συνιστά άξιο εξέτασης λόγο για μη εκτέλεση, η οποία εν πάση περιπτώσει θα ήταν προαιρετική. Επομένως, η απόφαση παράδοσης του Εφετείου της Λισαβόνας επικυρώθηκε.

<u>Κύπρος</u>

Στις 7 Νοεμβρίου 2005, το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου έλαβε μια σημαντική απόφαση όσον αφορά την εφαρμογή και την εκτέλεση της απόφασης πλαισίου για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο της Κυπριακής Δημοκρατίας επικύρωσε την απόφαση περιφερειακού δικαστηρίου επί εφέσως που άσκησε ο Γενικός Εισαγγελέας κατά της απόφασης, η οποία έκρινε ότι η σύλληψη Κυπρίου υπηκόου και η παράδοσή του στις δικαστικές αρχές του Ηνωμένου Βασιλείου βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, δεν μπορεί να εκτελεσθεί, επειδή η εθνική νομοθεσία περί μεταφοράς της απόφασης πλαισίου στην εσωτερική έννομη τάξη είναι αντισυνταγματική. Το σύνταγμα της Κύπρου απαγορεύει την έκδοση Κυπρίων υπηκόων σε οποιαδήποτε άλλη χώρα.

Τα δύο κύρια επιχειρήματα που διατύπωσε ο Γενικός Εισαγγελέας στην έφεση, ήτοι ότι οι διαδικασίες του Ευρωπαϊκού Εντάλματος Σύλληψης δεν είναι ίδιες με τη διαδικασία έκδοσης και, ότι, εν πάση περιπτώσει η αρχή της υπεροχής του κοινοτικού δικαίου επί της εσωτερικής νομοθεσίας των κρατών μελών πρέπει να ισχύσει τηρουμένων των αναλογιών όσον αφορά το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απορρίφθηκαν από το δικαστήριο με το εξής σκεπτικό:

α. μολονότι η φύση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης συζητήθηκε, κυρίως μέσω αναφορών στην απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου της Πολωνίας για το ίδιο ζήτημα, το δικαστήριο αποφάσισε ότι, ασχέτως της φύσης του και του εάν ισοδυναμεί προς έκδοση ή όχι, δεν μπορεί να βρει στο σύνταγμα προσήκουσα νομική βάση που να δικαιολογεί τη σύλληψη Κυπρίου υπηκόου με σκοπό την παράδοσή του/της στις αρμόδιες δικαστικές αρχές άλλου κράτους μέλους βάσει ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Οι λόγοι για τους οποίους ένα πρόσωπο μπορεί να συλληφθεί νομίμως απαριθμούνται εξαντλητικά στο σύνταγμα και κανένας από αυτούς δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει τη σύλληψη και την παράδοση Κυπρίων υπηκόων σε άλλο κράτος μέλος. Δεν μπορούσε επομένως να ερμηνεύσει το εθνικό δίκαιο σύμφωνα με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

β. Οι αποφάσεις πλαίσια που εκδίδονται βάσει του άρθρου 34 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα. Τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα που είναι δεσμευτικά για τα κράτη μέλη, μπορούν να επιτευχθούν μόνο με την μεταφορά τους στην εθνική νομοθεσία «με τις ενδεδειγμένες νόμιμες διαδικασίες που υπάρχουν σε κάθε κράτος μέλος». Κατά το δικαστήριο, αυτό δεν έχει γίνει στην Κύπρο, διότι οι διατάξεις της σχετικής νομοθεσίας που μεταφέρουν την απόφαση πλαίσιο για το Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης είναι σε σύγκρουση με τις διατάξεις του συντάγματος. Με αυτό τον σκεπτικό, το δικαστήριο καταλήγει, αν και εμμέσως, ότι οι αποφάσεις πλαίσια δεν μπορούν να θεωρηθούν ανώτερες από το σύνταγμα.

Κατόπιν της απόφασης του Ανώτατου Δικαστηρίου, και λαμβάνοντας υπόψη τις συνέπειες που αυτή επιφέρει για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της Κυπριακής Δημοκρατίας στο πλαίσιο της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να προβεί στην υποβολή πρότασης στη Βουλή των Αντιπροσώπων για τροποποίηση του συντάγματος.

Στο μεταξύ και μέχρι να τροποποιηθεί το σύνταγμα, οι αρμόδιες κυπριακές αρχές δεν θα είναι σε θέση να εκτελούν ευρωπαϊκά εντάλματα σύλληψης που εκδίδονται από τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών, εις βάρος Κυπρίων υπηκόων.

Στην *Κύπρο*, με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2005 το Ανώτατο Δικαστήριο της Κύπρου κήρυξε αντισυνταγματικό το νόμο περί μεταφοράς του ΕΕΣ στην εθνική νομοθεσία. Στις 28 Ιουλίου 2006 άρχισε να ισχύει αναθεώρηση· ωστόσο, το νέο άρθρο 11, όπως τροποποιήθηκε, θέτει χρονικό περιορισμό στη δυνατότητα παράδοσης υπηκόων, εφόσον η παράδοση επιτρέπεται μόνον για πράξεις που τελέσθηκαν μετά την ημερομηνία ένταξης της Κύπρου στην Ένωση, δηλαδή μετά την 1η Μαίου 2004.

Γαλλία

- **Έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης για πράξεις που διαπράχθηκαν πριν και μετά την 1η Νοεμβρίου 1993**

Στην απόφαση αριθ. 5233 που εκδόθηκε στις 21 Σεπτεμβρίου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι Ευρωπαϊκό Ένταλμα Σύλληψης μπορεί να εκτελεσθεί όπου το αίτημα παράδοσης με σκοπό την έκτιση ποινής στερητικής της ελευθερίας αφορά μία τουλάχιστον πράξη που διαπράχθηκε μετά την 1η Νοεμβρίου 1993.

- **Πράξεις που διαπράχθηκαν εν μέρει στη Γαλλία**

Στην απόφαση αριθ. 4351 της 8ης Ιουλίου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι η διάπραξη μέρους των πράξεων σε γαλλικό έδαφος δικαιολογεί άρνηση παράδοσης.

- **Πρέπει τα δικαστήρια να εξετάζουν συστηματικά εάν η ποινή μπορεί να εκτιθεί στη Γαλλία (άρθρο 695-24-2° του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας)**

Στην απόφαση αριθ. 4540 που εκδόθηκε στις 5 Αυγούστου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι το τμήμα στο οποίο έχει ανατεθεί προκαταρκτική εξέταση και που πρέπει να αποφανθεί επί της παράδοσης προσώπου για το οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης με σκοπό την εκτέλεση καταδίκης, δεν υποχρεούται να εξετάσει εάν η καταδίκη μπορεί να εκτελεσθεί στο εθνικό έδαφος.

- **Έγκριση παράδοσης για πράξεις που δεν τιμωρούνται από το γαλλικό δίκαιο**

Στην απόφαση αριθ. 4540 που εκδόθηκε στις 5 Αυγούστου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι ένα τμήμα στο οποίο έχει ανατεθεί προκαταρκτική εξέταση δεν νομιμοποιείται να διατάξει την παράδοση Γάλλου υπηκόου για τον οποίο έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης για πράξεις οι οποίες δεν αποτελούν αδίκημα για το γαλλικό δίκαιο.

- **Φύση της διαδικασίας του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

Στην απόφαση αριθ. 4630 που εκδόθηκε στις 5 Αυγούστου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι η διαδικασία του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης και οι ρυθμίσεις για την εφαρμογή της δεν αποτελούν νόμους περί ρυθμίσεις για την εκτέλεση και την εφαρμογή ποινών κατά την έννοια του άρθρου 112-2- 3° του Ποινικού Κώδικα, και ότι επομένως, σύμφωνα με το άρθρο 32 της απόφασης πλαισίου του Συμβουλίου της 13ης Ιουνίου 2002, ισχύουν για πράξεις που διαπράχθηκαν από 1ης Νοεμβρίου 1993 (βλ. επίσης απόφαση ποινικού τμήματος της 23ης Νοεμβρίου 2004, αριθ. 6578).

- **Σημασία της προθεσμίας έξι ημερών για την παραλαβή του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης**

Στην απόφαση αριθ. 4785 που εκδόθηκε την 1η Σεπτεμβρίου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι η προθεσμία των έξι ημερών που ορίζει το γαλλικό δίκαιο για την παραλαβή του πρωτοτύπου ή αντιγράφου του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δεν αναστέλλεται λόγω της υποβολής ένστασης ακυρότητας. Το ζήτημα εάν η μη τήρηση αυτής της προθεσμίας δικαιολογεί ή όχι την απελευθέρωση του κρατουμένου δεν έχει επιλυθεί ακόμα.

- **Ισχύς ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης που εκδίδεται μετά από καταχώριση Σένγκεν βάσει της οποίας συνελήφθη ο ενδιαφερόμενος.**

Στην απόφαση αριθ. 5548 που εκδόθηκε στις 5 Οκτωβρίου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι ένα τμήμα στο οποίο έχει ανατεθεί προκαταρκτική εξέταση και το οποίο αρνείται την παράδοση προσώπου που συνελήφθη κατόπιν καταχώρισης στο σύστημα του Σένγκεν για διεθνές ένταλμα σύλληψης με το αιτιολογικό ότι η έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης ήταν μεταγενέστερη της καταχώρισης, δεν θεμελίωσε νομικά την απόφασή της (βλ. επίσης απόφαση ποινικού τμήματος της 1ης Φεβρουαρίου 2005, αριθ. 00742).

- **Φύση των αποφάσεων του τμήματος στο οποίο έχει ανατεθεί προκαταρκτική εξέταση κατόπιν απόφασης περί της παράδοσης (άρθρο 695-46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας).**

Στην απόφαση αριθ. 5834 που εκδόθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι όταν του υποβάλλεται αίτημα να επιτρέψει ποινική δίωξη για άλλα αδικήματα πέραν αυτών στα οποία βασιζόταν η παράδοση, και διαπράχθηκαν πριν από αυτήν, το τμήμα στο οποίο έχει ανατεθεί προκαταρκτική εξέταση ενεργεί χωρίς δυνατότητα έφεσης (βλ. επίσης ποινικό τμήμα στις 14 Δεκεμβρίου 2004, αριθ. 7034).

- **Προσωρινή παράδοση και απουσία μέτρου ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας (άρθρο 695-39 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας).**

Στην απόφαση αριθ. 7071 που εκδόθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2004, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι το άρθρο 695-39 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δεν θέτει ως προϋπόθεση για να αποφασισθεί προσωρινή παράδοση προσώπου που καταζητείται και διώκεται στη Γαλλία την ύπαρξη στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας ως προς το πρόσωπο αυτό.

- **Παράδοση προσώπου που καταδικάστηκε σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας (άρθρο 695-12 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας).**

Στην απόφαση αριθ. 3197 που εκδόθηκε στις 25 Μαΐου 2005, το ανώτατο Εφετείο, ποινικό τμήμα, έκρινε ότι η παράδοση ατόμου που καταδικάστηκε σε στερητικό της ελευθερίας μέτρο ασφαλείας, στη συγκεκριμένη περίπτωση σε ψυχιατρικό περιορισμό που πρέπει να επαναξιολογείται κάθε έξι μήνες, ήταν σύμφωνη με τις διατάξεις των άρθρων 695-11 έως 695-24 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διότι η διάρκεια του στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε ήταν μεγαλύτερη από στερητική της ελευθερίας ποινή τεσσάρων μηνών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ ΕΠΑΦΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΟΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΗΣ Κατάλογος συνδέσμων επαφής και στοιχεία επικοινωνίας					
ΧΩΡΑ	**ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΠΑΦΗΣ**	**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ**	**ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ**	**ΑΡΙΘ. ΦΑΞ**	**ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ**
ΒΕ Βέλγιο	κα Marie-Hélène DESCAMPS	Ministère de la Justice Bd de Waterloo, 115 1000 Bruxelles	+ 32 2 542 6728	+ 32 2 542 70 25	marie-helene.descamps@just.fgov.be
ΒΓ Βουλγαρία	κα Milena PETROVA	Ministry of Justice 1, Slavianska Str. 1040 SOFIA	+ 359 2 9237 418		m.petrova@justice.government.bg
ΤΣ Τσεχική Δημοκρατία	κα Nicole Petrikovitsová	Ministry of Justice International Department International Treaties and Mutual Legal Assistance in Criminal Matters Unit, Vyšehradská 16, CZ 128 10 Prague	+420 / 221 997 923 or 221 997 925	+420 / 221 997 919 or 221 997 986	npetrikovitsova@msp.justice.cz / om@msp.justice.cz
ΔΑ Δανία	κ. Morten N. JACOBSEN	Ministry of Justice Slotsholmsgade 10 1216 Copenhagen K	+ 45 72 26 86 01	+ 45 33 92 26 89	mnja@jm.dk
ΓΕ ΓΕΡΜΑΝΙΑ	Dr. Ralf RIEGEL Dr. Yvonne WILMS	Bundesamt für Justiz Adenauerallee 99-103, 53113 BONN	+ 49 228 99 410 5310 + 49 228 99 410 5395	+ 49 228 99 41 5591	Ralf.Riegel@bfj.bund.de Yvonne.Wilms@bfj.bund.de
ΕΣ ΕΣΘΟΝΙΑ	κα Imbi MARKUS Astrid LAURENDT-HANIOJA	Ministry of Justice International Legal Cooperation Unit Tõnismägi 5a Tallinn 15911 Estonia	+ 372 620 81 90 +372 620 81 86	+ 372 620 81 09 +372 620 81 09/91	imbi.markus@just.ee astrid.laurend@just.ee
ΕΛ Ελλάδα	κα Έλσα ΔΑΦΝΗ Προϊσταμένη του Τμήματος Διεθνούς δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις	Υπουργείο Δικαιοσύνης της Ελλάδας	+ 30 210 776 7311	+ 30 210 776 7497	mjust4@otenet.gr
ΙΣ Ισπανία	κ. Luis AGUILERA RUIZ κα Ana GALLEGO	REPER Deputy General Director for International Judicial Cooperation	+ 32 2 509 8819 + 34 91 390 2298	 + 34 91 390 4457	luis.aguilera@reper.mae.es ana.gallego@mjusticia.es
ΓΑ Γαλλία	κ. Loic GUERIN / κ. Samuel LAINE Chef du Bureau de l'entraide pénale internationale Bureau de l'entraide pénale internationale Direction des affaires criminelles et des Graces	Ministère de la justice 14, rue Halévy 75001 Paris	+ 33 1 44 86 14 36 + 33 1 44 86 14 00	+ 33 1 44 86 14 11	loic.guerin@justice.gouv.fr samuel.laine@justice.gouv.fr

ΧΩΡΑ	ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΠΑΦΗΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ	ΑΡΙΘ. ΦΑΞ	ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
IP Ιρλανδία	κα Anne FARRELL	Department of Justice, Equality & Law Reform Pinebrook House Harcourt Street Dublin 2	+ 353 1 602 8574	+ 353 1 602 8472	warrantsmail@justice.ie
IT Ιταλία	κ. Gabriele IUZZOLINO	Italian Ministry of Justice Via Arenula 70 00 186 Roma	+ 39 06 688 52 682	+ 39 06 68897568	gabriele.iuzzolino@ giustizia.it
ΚΥ Κύπρος	κα Ελένη ΛΟΪΖΙΔΟΥ Ανώτερη Υπάλληλος της Νομικής Υπηρεσίας	Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας	+ 357 22 889100 + 357 22 889156 (direct)	+ 357 22 66 50 80	att.gen@law.gov.cy
ΛΕ Λετονία	Maris STRADS Prosecutor	International Cooperation Division Prosecutor General's Office	+ 371 704 4562	+ 371 704 4804	maris.strads@lrp.gov.lv
	κ. Juris BULANS Legal Adviser	Ministry of Justice Brivibas Buld, 36 LV - 1536 RIGA	+371 6703 6913	+ 371 6703 6916	juris.bulans@tm.gov.lv
ΛΙ Λιθουανία	κα. Andrada BAVEJAN	Ministry of Justice International Law Department Division of Legal Cooperation Gedimino ave. 30/1 LT-01104 Vilnius	+ 370 526 629 40	+ 370 526 628 54	a.bavejan@tm.lt
	κ. Rolandas TILINDIS	Prosecutor's General Office Div of International Relations and Legal Assistance A. Smetonos str. 4 LT-01515 Vilnius	+ 370 526 623 60	+ 370 526 623 17	rolandas.tilindis@ prokuraturos.lt
ΛΞ Λουξεμβούργο	κα Annick HARTUNG	Ministère de la Justice 16 Boulevard Royal L-2934 Luxembourg	+ 352 478 8526	+ 352 22 0519	annick.hartung@ mj.etat.lu
ΟΥ Ουγγαρία	Dr. Klára NÉMETH-BOKOR Head of Department	Department of International Criminal Law Ministry of Justice and Law Enforcement	36-1-4413113	36-1-4413112	bokork@irm.gov.hu nemzb@irm.gov.hu
ΜΤ Μάλτα	Dr. Donatella FRENDO DIMECH Senior Counsel of the Republic	International Cooperation in Criminal Matters Unit, Attorney General's Agency The Palace Valletta Malta	+ 356 212 21223	+ 356 256 83103	donatella.m.frendo-dimech@gov.mt
ΚΧ Κάτω Χώρες	κα Marjorie BONN Senior legal adviser	Ministry of Justice Schedeldoekshaven 100 2500 EH Den Haag	+31 70 370 6632	+31 70 370 7519	m.bonn@minjus.nl
ΑΥ Αυστρία	κ. Stefan BENNER	Ministry of Justice Museumstraße 7 1016 Wien	+ 43 1 52152 2225	+ 43 1 52152 2500	stefan.benner@bmj.gv.at

ΧΩΡΑ	ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΠΑΦΗΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ	ΑΡΙΘ. ΦΑΞ	ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΠΛ Πολωνία	κα Alicja KLAMCZYNSKA	Ministry of Justice Dept. of Judicial Assistance and European Law Ujazdowskie 11 Ave. 00-950 WARSAW Poland	+ 48 22 56 18 406	+ 48 22 62 80 949	klamczynska@ms.gov.pl
ΠΡ Πορτογαλία	κα Patrica LISA Legal Adviser	Bureau for International Affairs (Gabinete para as Relações Internacionais) - Ministry of Justice	+ 351 217 924 030	+ 351 217 924 032	plisa@dgpj.mj.pt
ΡΟ Ρουμανία	κ. Florin RAZVAU RADU κα Mariana ZAINEA κα Cătălina MIRON	Ministry of Justice Apolodor 17 Bucarest	+ 40 21 3118951	+ 40 21 3101662	rradu@just.ro mzainea@just.ro gmiron@just.ro
ΣΙ Σλοβενία	κα Ana Bučar	Ministry of Justice of the Republic of Slovenia Directorate for International Cooperation Unit of Mutual Assistance Zupanciceva 3 1000 Ljubljana	+ 386 1 369 56 10	+ 386 1 369 5306	ana.bucar@gov.si
ΣΚ Σλοβακία	κ. Branislav BOHACIK Director	Ministry of Justice of the Slovak Republic International Law and European Integration Department Division for Judicial Co-operation in Criminal Matters Zupne namestia 13 813 11 Bratislava	+ 421 2 593 53240	+ 421 2 593 53604	branislav.bohacik@ justice.sk
ΦΙ Φινλανδία	κα Johanna HERVONEN District Prosecutor	Helsinki District Prosecutor's Office POB 318 00181 Helsinki FINLAND	+ 358 10 362 2401	+ 358 10 3622203	johanna.hervonen@ oikeus.fi helsinki.sy@oikeus.fi
ΣΔ Σουηδία	κ. Joakim ZETTERSTEDT Legal Adviser	Ministry of Justice Division for Criminal Cases and International Judicial Cooperation SE - 103 33 STOCKHOLM	+ 46 8 405 1000	+ 46 8 4054676	joakim.zetterstedt@ justice.ministry.se
ΗΒ	κα. Ferella TAYLOR / κ. Richard WEST	Judicial Co-operation Unit Home Office 5th Floor, Fry Building 2 Marsham Street London SW1P 4DF	+ 44 20 7035 1263	+ 44 20 7035 6986	richard.west@ homeoffice.gsi.gov.uk
	κ. David Dickson	International Co-operation Unit (all matters concerning the EAW in Scotland)	+ 44 131 243 8152	+ 44 131 2438153	DavidJ.Dickson @copfs.gsi.gov.uk

ΧΩΡΑ	ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΠΑΦΗΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ	ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ	ΑΡΙΘ. ΦΑΞ	ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΓΓΣ Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου	κ. Hans G. NILSSON κ. Guy STESSENS κ. Angel GALGO	General Secretariat of the Council of the EU	+ 32 2 281 79.33 + 32 2 281 79.15 + 32 2 281 67 11 + 32 2 281 77 92	+ 32 2 281 63.54	hans.nilsson@consilium.europa.eu guy.stessens@consilium.europa.eu angel.galgo@consilium.europa.eu